

MIC. # 9656 (RAB. 2398)

TA' AME HILKHOT SHEKHITAH
VE-TREFOT.

שעמי הלכות שחיטה ושריפות.

[18-18]

MASORETIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

עשה להם סניף דבר פי יודבר חי עולמים אכל משעך דבר עק יודבר עק חן
 ביום ילדך בתיאן בהקנתך בדעון קזון שאין אטע בקואן בפרה קנתך **סז**
 יבדוק בסכין זולם שמחטק ואם לא בך לא יסמוט וזי ביון לא יער
 צדק פסימוק ואם לא בך לא יסמוט וזי צדק לפרק שטען עלה ילעד
 קסומטע זע לא סבדוק לבחוק ילע עד אחר שמחטק ואם פיה פלעטק אסיר ואם
 שפירק שפטיכון לבקשע קעלן לאס לא בך לא יסמוט דחייטען דלעטק
 שמחטק לא בך זלע נישם ואם עבד עלה בקוק וסמטק נאחק עכאך
 שלעטק שחייטתן שפירק זעק שפירק לל טון דקיא שלעטק פלע קסמיק וזל
 עק דקייטק ביון קעבד אדכר חכמים קייטיט לזע יעטע פלע לזע קעלן
סח סכין ספקצוק בגולגע ולא קרביט פים כע פלעס וכשפיתתזיה אונק
 בעכאן קרביט פים כע פלעס שחט כע דק וולעק עלה פיה אסחייטן
 פלע פלע פיה שפירק קסטן פסעק כדוק על מאכטע דקוי זע קולעק קסטן
 זע פלעס שפירקען מאכטע שרביטן פלע אלה א חטקען קולעק מאכטע
 על קסטן כבדקייטע שבע זרע קולעק מאכטע על קסטן קיא קובאך
 קסטן על קס וועחבר שאער שחט כע דוק קולעק עלה פיה שתי פסיק
 אשח רכ שחט בלביטק אלה ודא ווא קולעק קסטן עלה מאכטע דעס
 וזע וואס פיה שחייטתן פולען זע אדער שחט כע דוק קולעק עלה פיה
 שתי שתי פלע קייטק פלע פולען זע אחר שועטע קן זיל אכטיקע קסון -
 דקייטק לבקתילע אש פיה שחייטתן אפל בדעבד אש פיה שחייטתן
 פלע קולעק עלה שחט וזע וזע פלע שרביט כע זולם יאפייטק פלע פלע פלע
 אש שחט כע דוק קולעק עלה פיה שחייטתן פלע חונקל פלע שרביט לבקתן
 פלע פלעטק קעסכעקעק אפ אש שחט כע עלה קרביטק עבד אחר שחייטק
 אפ אש כע לא שחט פלעטק שחט פלעטק שחט פלעטק עלה קעסע
 עליו דייטען עבד ולא שחייטתן כע אפל זי פלען זעטע לבקתילע
 טוקר למחוטק בעשכעטק וזע לעל אשיר כשחייטתן דרבא טעכמכר
 לבקתן לא בדעבד אפ וזל קטא פלע שחט לל סכין פלע לל סקת פלע
 יבדוק פלעטק פלע אחר פלע פלעטק טעכמכר וואחד עלה וזכר
 למחוטק במחוטק פלע וזכר פלע זע סכין עלה וזכר פלע עד שחייטק
 וכשחט דעבד לבקתן פלע דעבד עלה קרביטק שחייטק פלע זע לבקתן
 מילע כע נאחט זע וזל אש פלע שחט פלעטק פלע זע זע זע זע זע זע זע זע
 פלע אשע לבקתן אפל זי פלע אונקע טעכמכר פלע זע זע זע זע זע זע זע זע
 כדעבד זיל שחט אונקע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע זע
 ועונסא פלע כזע וזכר אש וזכר עלה וזכר אכל טעכמכר פלע זע זע זע זע זע זע זע זע
 זע

כספן חדר שמונת קמטת כבא חבל ספן רעג בין מאתמל רוב
 נבועבב במשנת קו חאלו סומיתו בידו ובחלג דמי ועבי טקייג ב
 למיסון רחש נאלת קולג קבליא כל קיום על לאו דווקא חלל דרך גזנת
 ועגלל נדאסו במועיס נבא טיה סבל קילגע נמוכאד קנא סומנו המעט
 משעק דאלת קלטין ליג משאוס שקיני אכל נז פאן משמעל לאחלא מולק
 וקבי כל קיום חני רעה דמטר ק לחיטאן סק. קג קמאנת סמכן סחית
 חד נבועבב טאיער שקייג כמחיתו שלענת אהרון יקל סו א קה ט
 פמולג זיל קקס טיה בבועב דמכע. רב פכ כ סימטס וכון מאתמל
 רוב סל א נעגין קב נבועבב במשנת על בתוקק בידו ובחלג ח
 אכל נבא טיה בעלל נכון מאתמל רוב סו א סב נכסער רלמרל
 בין אז לשלם טאקו חיה בבועב נמיט ממשל דקס דמנהל חיה
 מקו סולובים קסו נמחמ רוב אז נעמק לשמול בין סו לחק. אכל נכס
 חיה קטימטס פוכביס וכון סמקמ נוכס ככא פב נכסער דמטו
 כמחיתו נאלת בעעב לרמל בין אכל נז קבא מליגטמ לח במשנת
 מאטב חתי שכל ונלעג נמוכאד סימנוק חונק קמערק נרה קימל
 ולעג לעמק מסיכ רוב אז בעלי נוכס טמס בכמע. זיל טיה דקו
 אשעקור דאטה קלעג לעמק מסיכ שיקו נאליס כמער סתמנו ואל
 קב נדולס רמק חוקס קנעג דאמרג עדין לחמא סו קב דבועבב
 משמע דנכא חיה בעלל אכל קב קב דאמרג פגא יאנול קממטס
 מלה דוק טיכ דיש לפלמטיס כמער דו במשנת רלוק. סח סכין -
 מקיח שלם ויורדו כממק נכא נאמן קייל חיק כ שלם יורד
 מאיר מדככב שלם ויורדו כממק לעמק רביס אכל ג פמולג
 אלא כ אמס פירעמליקס חב אקור מעמס דקו פלגמיר נמאכער
 כחידו רלוק. סט כחידו נמכן מוכס אכמיר נמאכער וזקק קי
 ופ. קנא מבוער קנאלו לח ככבד קווממל סמנו ק
 אשעקו כנגד מקט מעמל קמק נכלמל פוק מסכן כנגד כנגד ביד
 נמחיתו קייל כל מעמלגיס פאלו. (במשקו כו פמיטמס אכל זמק
 סכ דוק נאמן חולקיס כממק זל לח סכמטמטס עדין כדלוק לח נמממק
 אכל נכא בזמן זמן כבד נכאר קבלטר כממק נבועבב קולקט בידו.
 סל סכן טימל קבממק אמער לעמקו כה אכ סכמל לעמק חלל
 כנגד קלממע קי רעה סמי וייר אמה לאל אמס נככמל לעמק
 ימלא כנגד פלגמיר קיל קיס טיה קממק נכא לעמק רעמל ושמ

ועל כן נקרא ועיני אנכי סוף ואף לפי כתיב לחברתי אפני לחברתי פה אלה
על ברית מוטלת ובינו טוב מאין יטול לה שחיתת עונות להבנתו עי כהמס
עברת העבר אפן בחול חוס קטם עקוס פלגיון בידו ושחט כס ונאם
מכין טיט לה פודק להק לבדוק זכ פטעם לילעל בדין חד עקס קליען
ועקפק לה לבד קטאט שאינו בהק עשאית מביד ולאו חלעתי ותייטמ
מטא פבוס קול **סיף** דנאותא במונך נכור וכו פתח לבזק עגמנות
לבתיים מי בלילם שאוס דעדין בידים טליל בק בין חתרת
לא אכזי נקז חלק עליו שאר קטמור שאוס דרענליל עתכידו עליו
בנאז שאוס חרע לה תילעל ילער קבג לי ראית רכעור נלבצע ורילע
כנעם בעטרין עיל אחרונג עלב כה וטבאיד אסיין אף עפון
אין לטילם עפונ לבק פגור **סיף** אילעל שדק נמכין קולס
קשתימו ופול ס כרב גפולח אף בהקני עילאט שחיתק כרע -
אכסול נאלטבר וילעל שחוקא אחר רחילג ועלעול גשעך להבז
השוכה הירעה השוכה עטרקין אחר לשחילג וטלעל
כדוק נמכין אחר רחילג יב פלעטיס
עקר עליו נילא בתין עליו **סיף** לא בדין נמכין וטעמ כה וטלעל
קולס טי כרעני אחר עפונ
אפן נרכס טיט לה מכין טינתדק וטקוס טיוחד טעעלעט טס עמיד
טחיטק חצי אכל ז פאן עטעלע שאוס קיני טנגע לא מייטמ לטנס
כבר וקל לטס אטע קטותת בשכון כעיקר רבדין אחר עחיטק וטכעט
ואתק בטלית פבצע ליעלמ כה דלשונ בדבר אחר נלבצע חוס כרע
כעלעתי וילאו חלעתי וטע קבא עקס כיו קלס אטע אטע דעיל
כנגע אשיריק טמ כה עלטוק וטכאיד כן אף קבא נעלעל -
עילא טנגע אטער טעמיל נכר כה עלטוק וילאו אדעעיק שחית כה
טטרה טמק זיל שאוב קוס איט קרין לנביטקל טקמכין טינתדק ויט
לה טקוס טיוחד ואונן סכין אמתקת אכל קבא קל נכנגע לאו נכנגע
עטע אלא לטקן קטען לפת כעו טעקוהים מעקלנס דנח טעא איט
עטוק נאלעג אכל ז לא טעועיט קל טעעל דו כילא חלק קולס
טחיטק נלא אחר שחיטק דטויק וכע פז יב וטן יד רבדין קולס
סמי יל אפני ה אטעועיט קל טעעל דו קול כלן דטחט קל -
סמי ה קול דטויק דלונן סכין אחתקקיל אכל קוס דטמט -
קרב אטע תי טיל שאוס לא טבגטפ כנעם ט עטעקט טל

בבית המדרש וכן נהגו גם כן לעשות כבודו
על ידי הנהגתו במה שצוהו ללמד ומה שצוהו
לעשות

סב

בבית המדרש וכן נהגו גם כן לעשות כבודו
על ידי הנהגתו במה שצוהו ללמד ומה שצוהו
לעשות

סג

בבית המדרש וכן נהגו גם כן לעשות כבודו
על ידי הנהגתו במה שצוהו ללמד ומה שצוהו
לעשות

סד

בבית המדרש וכן נהגו גם כן לעשות כבודו
על ידי הנהגתו במה שצוהו ללמד ומה שצוהו
לעשות

יחידות לאי בעי עמיט בלד ידא ומכסא בחד ידא נקוב אלא כ
 ידבר דנייט חומרא בעלמא ודוני סה אמר נכא למחוס ולכ
 זיק לזקק מלדבר בין שמיטע לשמיטע מדבר אמיט
 ערבב עמי נכא נעם דקן דו נפתקו בו מתוסלות לעמי עדטיט
 מי מי טרעטק למי נעופטיג בתוך קענדקו דמיין אבד למזור
 לחבד פטורבא מי עדטיט לזו לזכר ופולין גמס שח. בדיניס
 עבירג פיא בידו וכריק למחזור עלבד וקב זאמר סיחג בין עמי
 לעי דטיט מי עמי מיטע פולין חרוק קענדקו נאזק למחזור ולבד ק
 לכוסת קתולין ועמי קתם דלא עמיט לדטויי לחדג עמיטקו לט דטאונ
 קתם בתוך קענדקו בין קינד עמיטו אדעטיא דלמקאר קענדקו נעו
 עדיין לא גטרק אובל נכא בין דטאונ חדא טניטו קה נטאר טאונקו נא
 לא בעי לביסטיט לנדק בתרייתו ולכוסת קתולין לא טאט לדטויי טאונס
 דכאסת קתולין טאונקו ופולין דו זאג נעמי כעלכו חדא נלמיידק אום פולין
 ינתיס חייב לברק אובל נכא בין סתקו חדא נטאר טאונקו אדעם קילק
 נכא דאמיטא לא קוסי למחזור נלמיידק למחזור טניטק דנייט למתולין
 נטאר דטאונ טאונקו נאזק נכא חן ל סכין און נדטיט נכאטג און תולק נטאר
 זקוונט בדיטעב לא גרע טכרספ נטארטא דאין אבד למחזור ולבד אובל
 נחמילג אמור לופטיג טלל וכדיטעב אום פולין מדבר טאמיט טאונקו
 שחייטק אבד לברק אובל קאט לט סכרפ דו דלפון נטאכר באידק נטאר
 דתולין כעלג מי נר אין קדק נזק פנדון דק ענה פתב נטאכר אום
 נכא נכא אבד קענדקו לכתחילה טלל לבד בדבר שחיינו טאכרטי שחייטק
 דוק טיט אום קלפין בברק שמי אין אבד למחזור ולבד קיל קום פשטי דו
 דלמיטקו גטו פטיט נכא נכא נטארק אבד למחזור ולבד קיל קום פשטי דו
 בין שמי לטאמיטקו טלל בין טעטק בין טלל טעטק נאזק דר סקווא
 נטארק בדבר טאמיט טאכרטי שחייטק אבד לבסות דם קראטונג ולבד ק
 נעטיטק אטע דונ טיכג אום דבר בטורטי שחייטק לא גרע טכרספ
 טאמיטקו נאזק אבד למחזור ולבד אובל קי טאט טכרספ קתולין טאמיטקו
 נאזק טאונקו אין טכרספן עליגס כאס בורק אן נכא נטארק נטארק
 זאמר שחייטק נכא דתלמיט דו בזק ד לזון כפרכו אן קיל שחייטק נכא
 פתק למיט טאונקו פתקטי ד סייכא כו נטארק אובל קילק נטארק
 זיכ לנייטק לברק על שחייטק דו נטארק נטארק נטארק
 ותנורט וטארק כובל לבסותק נטארק אין חותמין בטאט ברכוניט
 נכא תיקט לך טינדק טארקל נטארקט טאונקו שחייטק נטארק

דקדקטי למו

החיים קודם. לנו למעשה נעשינו לא נני. הלא כולם חלה ונתע
משום דשמיתנו לא מני נלפני פי' בין כפני לבכני חל פי' יא ס' ר'
כאידך ג' ס' דיתוספלות דמפסינ בתוך מעדק לאין אהק לפחור
ולבך ודני. ס' המעבך על דעת לפרוסי אחת וזחך הכיאה לו
עוד ותי' הנה ויא לאס כפיחו לו מעין הרואן פאחיא אין עק
לחזור ולבך ז' מעשה ד'א לאס נכיונו לו מעין פ'א פ'א לאין אהק י'
לחזר ולבך דני טנג למכות ג'טח ארץ קי'כ'אנו לו מעין פ'א פ'א אהק
לחזור ולבך ונתע מעש פ'א ד'באח מ' ס'פ'י חובט פ'רות נ'אחך
נכיונו לו עוד אח'הס חס ברפת סוג אין אהק לחזור ולבך ותי'
נכ'א בלבתן סוג נ'אס נכ'א ט'פ'תס נ'א ס'אח נכ'א חיי'שטן -
כעב'יק לא ג'י' בדעתו כאס על ארץ ס'ני'כ'או לו נ'א נ'א פ'אח'ק
אכל ט'ס כ'א'א'רס קוביע ע'ב'טו ל'א'נכ'א ק'ט'טו על כל ע'ג ט'כ'י'
לו בין טענ' בין ורכב ולבך נכ'א אהק לחזור ולבך נכ'כ'י'
נ'טחכ' ודני. ס' קי' ל'טנו נכ'כ'י' ל'ס'תונט ופ'ק על נ'טח'י'טו
ו'א א'ס ע'דין ל'טנ' ו'א אין אהק לחזור ולבך ז' טענ'ס ח'ס פ'א
ל'טנ' קו'א לאין אהק לחזור ולבך אכל ח'ס לא טענ'ר פ'אס ל'טנ'
אהק לחזור ולבך ארץ נכ'כ'י' ע'כ'טו ע'י'ע'ק'א ו'טנ' טענ'ס נ'טח'כ'
ב'אח כ'פ' ד' ט' נ'כ'כ'או לו פ'רות בתוך פ'טע'ד'ק א'ס דעתו -
ע'כ'ס אין אהק לחזור ולבך נכ'כ'י' אין דעתו ע'כ'ס כ'טע'ק
ט'כ'ירך נ'טח'י'א אהק לחזור ולבך נכ'כ'י' נכ'כ'י' טענ'ס ארץ דעתו על
נ'טח'י'ט' ח'כ'י' ע'י'ט ע'דין ל'טנ' אכל א'ס אין ע'דין אהק לחזור
ולבך ד'ל' ט'א'כ'ר'ס א'ת'כ'א ד'כ'ט'א כ'כ'י'ט ס'ט'י'כ'ט ל'טכ'ד אין אהק
לבך ט'ק'ה ידעת באורח על כל ע'ג ט'כ'י'ט לו כ'ט'א נכ'כ'י'ט א'כ'ל'
חיי'ט'ט' כ'ל'ט'א ט'ט' ט'ח'ט ס'א'י'ט נכ'כ'י'ט ודעתו כ'א'ס על א'ות'ק ט'ר'א'ר'
אכל נ'א'ט'ת א'ס י'ט ס'ח'ט'ט נכ'כ'י'ט ודעתו על כל ע'ג ט'כ'י'ט לו א'רץ
לא טענ'ר כ'ט'ס ל'טנ' אין אהק לבך. ס' קי' ע'ות'ט ד'ני' -
נע'ט' ודעתו ל'ט'פ'וס ע'וד נ'טח'ט נכ'כ'י'ט נכ'כ'י'ט נ'ט' פ'א פ'א
נ'טח'ט אהק ל'גרוס נ'טח'ט ד'ה'י'טן ע'ט' טענ'ט'א ד'טכ'ט ו'טכ'ט ט'ל'
דעתו קו'א לאין לחזור ולבך על נ'טח'י'ט'ט א'כ'ל על ט'ט'י'ט'
אהק לבך טענ'ט'ט כל דעתו אכל ד'ר'פ'ת נ'טח'ט טענ'ט'ט ט'ט'
ט'ט' ט'כ'ט'י' כ'ט'ס ט'א'י'ך לבך על נ'טח'י'ט'ט כל אהק לחזור

(לבך)

וְלִבְרֵךְ אֲלֵהֶם וְלֹא יִשְׁכַּח בְּיָדָם וְעֵינֵיךָ וְעַתָּה יָבִין קִדְוֹן אִם מִתְּלֵמֵי
וְכֹאכֵן לְמִשְׁמֹנֶת כְּמִשְׁמֹנֶת כְּמִשְׁמֹנֶת בְּמִשְׁמֹנֶת וְיִשְׁחַנְנֵם וְיַגְמִילֵם בְּלֵבָם כְּרַחֵם
עַל רֵעֵהוּ כְּעַלְמָן מִלֵּךְ אִי סָבַר כְּעַלְמָן בְּאַחַד דְּכִסְוֵי מַלְכוּת כְּעַלְמָן
עַל־מַלְכוּת וְעַלְמָן לְמַלְכוּת אֲחֵרָה לְשַׁן כְּדִבְרֵי וְיָקִים כְּמִשְׁמֹנֶת דִּם כְּמִשְׁמֹנֶת
וְאַחֲרָיִךְ יִשְׁחַנְנֵם דְּמִשְׁמֹנֶת חֵיִם עַל־מַלְכוּת לְמַלְכוּת כְּכִיתִים כְּמִשְׁמֹנֶת מִשְׁמֹנֶת
וְחֵי סָבַר כְּעַלְמָן דְּכִסְוֵי בְּעַד שְׂחִיטָה קִדְוֹן לְיִשְׁרָאֵל אֲחֵרָה נִמְחַבֵּר חִיָּה לֵאמֹר
כְּמִשְׁמֹנֶת עַל־מַלְכוּת מִדְּרוֹךְ מִהַלְכוּת וְלֵאמֹר מִלְּפָנֶיךָ הַעֲלֵה וְקִדְוֹן בְּדִקְוֹת הַלְכוּת קִדְוֹן
לְמַלְכוּת יְיָ לְמַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ דְּכִסְוֵי מַלְכוּת כְּעַלְמָן מִלְּפָנֶיךָ וְעַלְמָן לְמַלְכוּת
עַתָּה וְקִדְוֹן נִמְחַבֵּר אֲחֵרָה לְמַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ דְּכִי כִי דְּאַחֲרָה לְעַלְמָן מִשְׁמֹנֶת
דְּמִשְׁמֹנֶת לֵאמֹר קִדְוֹן בֵּין כְּמִשְׁמֹנֶת לְכִסְוֵי מִלְּפָנֶיךָ נִמְחַבֵּר לְמַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ
בֵּין עַתָּה לְמַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ דְּכִי וְקִדְוֹן לְעַלְמָן אֲחֵרָה קִדְוֹן מִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ כְּמִשְׁמֹנֶת
מִלְּפָנֶיךָ וְאַחֲרָיִךְ כְּעַלְמָן עַלְמָן נִכְן קִדְוֹן מִלְּפָנֶיךָ רַבְרַבִּים קִדְוֹן וְיָבִין לֵאמֹר מִשְׁמֹנֶת
וְאִם קִדְוֹן דְּעַחְמֵי חִיָּה עֲשׂוֹת דְּכִי כְּמִשְׁמֹנֶת נִכְנֵן קִדְוֹן דְּוִוִּילָה דְּלֵאמֹר מִשְׁמֹנֶת
מִלְּפָנֶיךָ אֲחֵרָה מִלְּפָנֶיךָ חִיָּה וְכִדְוֹן דְּלֵאמֹר כִּתְּבֵהּ כְּמִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ קִדְוֹן
אֲחֵרָה מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ דְּכִי כְּמִשְׁמֹנֶת דְּכִי חִיָּה וְיִשְׁחַנְנֵם מִלְּפָנֶיךָ
בְּרַחֵם וְקִדְוֹן מִלְּפָנֶיךָ כְּדִבְרֵיךָ דְּכִי כְּעַלְמָן לְיִשְׁרָאֵל מִשְׁמֹנֶת חִיָּה לֵאמֹר
מִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ עַד שִׁבְדֹּן קִדְוֹן וְהַלְכוּת נִכְן לְיִשְׁרָאֵל לֵאמֹר קִדְוֹן כְּדִבְרֵיךָ
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ וְלֵאמֹר אֲחֵרָה וְעַתָּה דְּכִי כְּמִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ לְמַלְכוּת
כְּמִשְׁמֹנֶת וְלִבְרֵךְ וְיִשְׁחַנְנֵם מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ וְנִכְן קִדְוֹן
נִכְן קִדְוֹן אִם כְּוָאכֵן לְמִשְׁמֹנֶת רַבְרַבִּים יִשְׁחַנְנֵם כְּכִדְוֹן נִמְחַבֵּר וְאַחֲרָיִךְ
כְּמִשְׁמֹנֶת מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ לְעַלְמָן לֵאמֹר מִלְּפָנֶיךָ לְכִי כְּדִבְרֵי
הַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ לְכִי כְּדִבְרֵי הַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ עַתָּה לֵאמֹר מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
וְקִדְוֹן מִשְׁמֹנֶת דְּכִי כְּמִשְׁמֹנֶת לְכִי כְּדִבְרֵיךָ וְאַחֲרָיִךְ מִלְּפָנֶיךָ לְכִי לְחִזּוֹן
~~וְכִדְוֹן מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ~~
~~וְכִדְוֹן מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ~~
לְמַלְכוּת מִלְּפָנֶיךָ עַל קִדְוֹן מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ וְכִי כְּעַלְמָן דְּכִי כְּלֵאמֹר לְחִזּוֹן
וְלִבְרֵךְ אֲלֵהֶם עַתָּה כְּדִבְרֵי לְחִזּוֹן וְלִבְרֵךְ עַל מִשְׁמֹנֶת וְכִי
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
דְּכִי כְּדִבְרֵיךָ דְּכִי כְּדִבְרֵיךָ דְּכִי כְּדִבְרֵיךָ דְּכִי כְּדִבְרֵיךָ

מִשְׁמֹנֶת

ולבדק טעום ככון אנס בביכמי תלמן רכמן כהשתקו שילג דעמו שמיכין
עמטו ען קריתם שכל גכא כיון עובדעו למע כמ כסיו ארץ אף עכוד
לא דעה סלזי גכטו כללא אמרת טעום כמיים טעמא יפכא טלכמנזר
אז טעמא יכטנו שם אהס כסילך למחנמ וברע ודון

סדר סנה

תקום נסתיוו כזואר כענ גלוד קראמ טאעזי ככבד גלי
פ נקל כעק טאפי ככבד גאזן כבגדו כשקא עקרו
מורכבן קוזמ עני כען כשעק לשלד ענע גלוד קראמ לזמ
לכד קראמ עגזבמ כעשג כל נסטוק לזמ עקן ככא עק טאל דעמו
ככאמ טעום לאעמו כעט קרית כפד ענע עת אמרו ככרע
אז כביתים אז קראמ אטאלי קרית קראמ נכד נוא ככלל נקמים אלא לז
סאעב עכוב וקזעמ אור עשא נכר אורף לנכרין יוא כל טעמ ככלל
קלמנו ימו ככלל נקמים יוא קראמ טכבר קורן כסאמטק ארטמ
טעמטע שמי טעב דר קראמ עקמאכ נאעזא. יליג לע טכאמר כדיתך
גאעקוון אלאר ישמונ כחלמ ככאנ וענע כענ טעל טעום דאמר קרית
נשמו ארתן ככור לענ ג ודק. ליו טעמים סמח אלארן חאמו ח
טוזמו טעל ככיל כעו נחמוו כיום קמיכע טכרביטק ודכא ופרך
ואיטא עזבו עורה שח ועוטד נטאמ סמח טעמטע טכלל שיהי
זקוק ונאז שח עכמו אכל קזב שח ועוטד ופרך ונה אורמ לבעט
אז לטעמים זקוק נטאמ אלאר טע עתי ועשא דס נטאמ כענ
קא לייא פרך נאיטא קורט טינג נאייל אחרך קזע למעו
טעמ טעל יוא דוד ליו קלמאדא וכי טע סהיה דרסיה
ככרע ועיקור טעלן טע קרור אלא נכע למעט טע. דור דלע
למעט טפינ וקול לטאמ אורף דלא לשויה כסטרא דינוו לחלמן
למעט פארך אלא למעמו ככד וזואר וקרא טיין לז
נסכמ כעיקר טעמא שוקא לזמן סתקוון ופרך עכ נאיטא טעמ
קנה שח קויל כלא וקעל אס נטאמ עבד נככא נאיטא קעט כספן
טלכו ועמט קניה כחירב קה ליו ופרך נאיטא קויל נאייל עב דפד
כלמינ עורה ליו כרסין טעמא וטעמ טעלע ככבד ולמעט נכין
אז ככרמין כ כרדא טעמא כעט אטאמ קרית טעמא יוא עכ
קפי ככבד אמן עת דלא טעכר כגו טעמי קרית עיקר ככרמין
כעמא אז עכ לילס אכרע נשפ קא ארטמ וליט דכר
טעמ קרית וטעמ א סת כרמין חאמ נטחב דלא קרית
לעך פ כרע טעל טעל נייא טעמי אכרמין אכרמין

אחמנועמן

אחמנועמן

אחותי אוחתי שחביב וזכו שנים קרובי לשתי ואי זיוו תולדותי פונדק פל
 שחנתין חורו נגערד נזק נזכרתי כמעטו עד כעז חמד (כ) נקטן עד שנים
 קיימער וכירוש גבשג נשג סדקס סדקס בעו גענוח באורק זק פירוש
 קריתים נרפי קי טיט ק גענוח גענוח בחותם קריתים כפרם קריתים
 ולעילג עד כעז חמד רב שנין כעלם כעלם וכעלם כעלם כה תפוסת יד
 וכליג טג גענוח עולם מיכא טל כעלם ארכעט ארכעט עפעס טכאן
 וסתים טכאן וחיכא טל סתן ארכעט א טכאן נא טכאן טג נקטינגן -
 לתורטורא חס כעז טכא טכעטם כעלם וכדק ככ ארכעט אכל תי פכא
 עשעט פליג כעלם וקא ליען מעיפס כעלם קלמולות טגי וקור קי טכא
 כג נכען טלם כעלם כעלם וכעלם כעלם כה קייפס ובעט תפסג ארכעט
 ארכעט כל פלגרא ויל סאט קקס קת כה תפסג קתס ווייגו ארכעט
 ארכעט אכל כעז קת תפסג יד נא פליג ארכעט קייג כעז -

הלכות

תפוסת יד ויטס קייג
 טשעט ליע חילונ
 כעלם ויל לאפנין לסכר בית ינסט יחולו כעלם כעז טכא
 פכעט קשם כעז תלמודא לעילג עד כעז קעז ונכ אטור זי ויל
 עד טכעטעט וכעז אטור רב חויק עדיפ עממייתא נכחות טכא ענדקא
 וקייגו טעורא קלעג נכ סכר כז זל כעז תלמודא מיזיקו וושט לעילג
 עד כעז טלם כעלם וכעטות גדולים עד כעז טכא חוקבין אוחתי נכז
 וקדר כעז יונג טקיא זענג עד כעז נכס רב זילא טכעטות דקייג
 טיעורו בבית כעלם טלע טעורא טעיא כעז אפרש רב חויק נכז וטשעט
 חונג זו ליע פירוסו עס עופ נא טלם חילונ כעז יונג לטאר טעלות וזו
 קייג קלח ליע חכעי ליע לעפעט תלמודא וכיונג עד כעז לכך אכל
 נכז זל לאפנין טכעטעט דעכ כעז תלמודא עכ טעלות גדולים נכעט
 ליער וכעטע כעז חתק ונטיב תלמודא אטע רב נכטן כעלם
 כעלם ועל טעלות כולם נטיב אטעורא טעורא רב יונג טעטיג דרבי
 זירא סייער טל טעטעט בבית כעלם נכן עינין לכך חמד נאין חילונ
 כעז יונג לטאר טעטעט וטעט ולעטעט עד וזעט פליק עד נלם טג
 ככלל דא ליער טעט טעק דא טעק כל וטעטק לטאר נכטן -
 כעלם ועד כעז טג אכל טג זעט אטיבט כעלם טעטעט טלם עד
 כעלם טעטן כעז אכל זעט סקיא סוף נונטן טעטעט מיכערו עס
 נכטן און לטאס טג אחר ולכן טכמוץ וטכעטעט אכל נונטן סדקס
 טכמוץ ולכן טכעטעט ויטס אכל טעט טעטעט ויטס טעטעט טעט
 נכטן כעז טעטעט טעט לעילג טג זעט וטעט וטעט וטעט ליע זעט

טעם

וקה אחרת... ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך

סג

כמה שאלות... ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך

סימן פא סא

כמה שאלות... ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך

שאלות... ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך ויהי נפשך נשמתך

Main body of handwritten text in a cursive script, arranged in approximately 25 horizontal lines. The text is dense and appears to be a continuous narrative or list.

שם יעשה לה גמלה ואסיר יסוף היה ישי
כונה חתך וכו' האם שיה היה חס

יהם שלם כפי כל אשר יהוה הקים ימים ימים

לשמשן הסוד יסוד וכל אצלך ואלו חסו השם קוץ

חשיתו קיל דונקל חיותו לונדל עקל וקיל דעקל חיותו

לונדל דקתו ואל קתו יעקב אל סילא דעקל חיותו

דאסוף חשיתו חתור קעל ואלו חסו סילא קוץ סילא

דקתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו חשיתו

יד כד נבגלתי ויחני ים עחשיק דעשטע חוטבא בעלגא
 אמת הכח דאפילו כל זבא דהבא חזר נבד חלפת
 קנס דחייסן למכה קראבא מנתן עעט לדכה יחט
 ווען אלע כנוס כנס קדס ועונת כעונת בכל נאיו -
 לא על יד שליטה לא עי קדחה וכעמיתחטי העור
 האם חזר חוסן טקטאל באי בהם נאין עוד כח =
 לא לחזור להוציאו לחנוק לבד כע נאפה אכל
 עפחה חנה אהבה נאפה עשוי דבאלע כד פלגו
 על קה לנעם א אפ הול דבאלעו כד פלגו ויל אפ
 פקוח ופלגו עי עה אכל הכח מקנס ובהקן
 גיס וחינן פלגים פלג שח חס . א ק כל עה עכקה
 נבד האיסור וק עט אכל עכקה כדעו דאשיבן בעק
 ע הול נבד נבד האיסור דוקא זיל שאט הקס
 עבד נבד עבד עבד עבד עבד עבד עבד עבד עבד
 פלג אכל הכח ביהם קעיס נאין פלגים אכל קי
 ע אפיסור הדבון בתקיפה מנתבאל דאשחנן חס יעק
 בתקיפה כנגד האיסור לא כע ק אלא כנגד עעה
 סבירה ואלן חתיכה נעשית נבולה נבד ק כנגד
 על לחתיפה ואפ הכח נעט דעשעקן כנגד על חס
 על כנגד על עה העור זיל שאט הקס החתיכה איסור
 סבה פלג לא נבד הכח אכל הכח דהן קעיס חין =
 פלגים לא לקחה ולא לעור אלא חוטבא בעלגא א
 עי אין לק עט שאין בו ק כנגד הוהדן סל לבד
 עשעק כחם כנגד האיסור סל עה עכקה
 הביתה אין אהך לעשות הוהדן נקד אכל חס
 נאכה לבלתי סל עה וק נהיט עכ לבלתי
 עשעק

שלמה ויהי כשני שנים ויהי הכל טיה חייג שאינה צרה
 בנין וכן הא משלם תיה בעינא נבילת גיד הנשא יל דא
 על פ שהמיר בע הנשא עדין שלמה היה דהא אפכ
 פעים אי סיפאר סינתס ואפלו בכי קרויה שלמה נמו
 עוף נשמנו הוורהן פי דוונא דליתיה קטן למסדקיה א
 אי איכא קטן למסדקיה בדקנן ליה ונשע וכל זה עיני
 דם אבל אם לא ילא דם אין חוששין פי ולא חשן סמיט
 נעדין דוונא אם נקערה דם לכאמ אכל אבל אם
 ילא דם דהיינו לא נקערה לכאמ אין חוששין לו עמי
 דלא טהר טעמו דהא קיטלן דם שלא פי טעמו
 טותר באכילה יודון

סימן פב סא כל טכס שאני יודע קלכות סמיט
 נקד וכן כל לא יתני עמי לא יתני עמי

מהוא כן במיטה ואינו יודע קלכות סמיטה אנטי
 נשמט יפה ואין אחיהם עמדה על סא מקור לאכו
 שמיטתו אבל נז טע עמי אן שאר בעתבר נכל
 אם שחמו נמיטתן כעירה אפי נפיש ועבדה אפלו
 לבתילה ויל שאר הקס דאחיהם קדע קיץ עומדה
 על גבן והא אפא למשונעין לא עי בעינא אם שאלג
 אונתו אם שיה אודרס התלד נאמר אינ יודע דאס
 פסיטא אלא משלם שאלג^{איתו} שפית דרפת הסלדת ואשו
 כה ליי עממת יפה לדאסרין ליה נאינו נאסן אבל
 נ ויהי קייל דעד אחד פט עושן בא סוהן דאין אר
 טסוי עכמו הסע ויל קספ אייה הדע עיה האיסור
 ושהו הסתר אבל בכל אינו יודע ועלמא דלא הפ
 עליה דאיניס עבד ולאו אר עתיה וכן לעה כל

קטמבר

במבין בדין הבעה ודחלקו עזיד אשאלו בדלגו אש
ועלם ארס דבר געעבט ודחוק נחוק פג ורכנו גייר סג
אשאלו ארס דבר געעבט נישלר ארס אד אשאלו ד
ולא שער סך נחלק סך לא בעל לבעת רכנו דרעי לבעת
אלא ארס דרע אונס פון רכנו רתי לאמטונענט עזיד
לא סג סיער עניי ד טונק אונס און אונד לבעת
אשאלו ד דלוי אשאלו עכס עזיד קלא עזיד
דלס סג סיער עניי גוא דלמער טאנס דעביד
בטזיד אכל סוגה ארץ סניג סיער סנייג אשאלו ד
קלא דלמער ארץ סוגה רתי נלמטונענט פלס סוג
דלס סג סיער עניי דלמער עזיד לבעת רתי אלו
אשאלו עכס סוגה קלא סוגה נול דלס לא סני
סיער עניי גוא דטונק אכל עזיד כיון דעביד
ארץ לא סג סיער עניי אשהיך אסור קלא אש
רתי רכנו אלו ארס עזיד נס אונס נס קלא
אשאלו לא אונסו דלא דע באונקו דבר געעבט
עד סחוק סך און עזיד לרכונן טייה דיעביד
אשאלו לני אס סניג סיער עניי אסור נולס למו
ניסא כד ענייג בבעת נרכינג נישאלו עד רי
רתי נפא רתי לבעת נשית רחא בקברו עד זול
סניג סוכר סיער סניג סניג כד סניג סניג
קלונס סג סיער נחא סל עד סניג סיער נס
סניג סניג נס סניג נס סניג סניג סניג סניג
נכא סניג אלו בעל סניג אש סניג סניג סניג
קלונס סניג סניג סניג סניג סניג סניג סניג
סניג סניג סניג סניג סניג סניג סניג סניג

דא ער בני-טע ובע-טע לטעט בין טל ענט לטעט פאר
 בני-טע וטעט פאר לטעט רוקי רוקי ובע ענט לטעט
 לכו מדינה נהבא נח מדר וקוסית מדר ואלא פליג דיניא ער
 בסימניך דרוב גויליך ס'יחד לובי רפיס אטעאל וזהב
 נלבך פניך נלבך כשטעאל אכל רטי קל רבא ערנא טפריג
 טלעניגו געט לטעט רוקי רוקי רוקי ענט לטעט ומוקא למפלג
 אדרוב יומט וכו' לטעט רוקי רוקי לובי רוקי וקל כוב פאם
 נלבך פניך פניך זל כוב רוקי וטעט לטעט דדיהים יס ל' זי
 כשטעאל לטעט ומוקא טעט עד פאגלם יואל וכו' ואלא
 אער פטעט כה ל' מלא מקבני כאם נער אין מוטעבין
 עליו כיון ט' פאגלם נח רפא אער אס מקב טעט זין
 נער ל' ג' טור כיון ט' פאגלם טעט דא' כא ארף ח
 העוקא נכח פק וסי' ט' אער ארף אער כה ל' מלא מקבני
 כאם נער אין מוטעבין עליו כיון ט' פאגלם נוסף על נעט
 כגל ד' טעט כיון דא' כא פוקי ל' העוקא פנא ד' ל' ז' ז'
 ארף מדר ענך ל' ער ויט ל' ער יט ל' בהן ז'
 טלעניג דעט מלוקות טעניג ודעט ב' יוסט ודעט פ' ז'
 הרדיועה ז' פ' דעט טעניג וקל אינו מסור אלל רוקי
 להעוקא אכל מדר ג' טור נכך טעט פ' ז' ז'
 כ' ט' פ' ז' ז' טעט פ' ז' טעט פ' ז' טעט פ' ז'
 טעט פ' ז' ז' נ' טעט פ' ז' ז' טעט פ' ז' ז'
 טעט פ' ז' ז' ז' א' כ' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

יבאמ

תאמר דם אדם יאכל דם אדם לא תקח אדם אדם מעצמו מעור
 אדם יאמר ואם לא יאכל דם אדם לא יחיה כל מעור גומע נשמתו
 יכל צורך לושר בה ל שאל נדעך כפי יענה וקט פרק הקא
 סיפא התא ענת סאלא יאמר כיון שיאכל קדם קוז טיעג אדם -
 אדם יאמר דם יאמר וסיפא קכ אומר נאמר אומר פסנתק בה
 נולא מתקבץ כאלו קעור אין סומכין עליו כיון שיאכל -
 דם קוז טיעג אלא לא יאכל קדם סומכין אדם אומר בה ל סאלא
 קבץ פאלם קעור וקוז

דיוקרה ק"ה יאמר דעך פלגה וק"ל אמת אומר לא דא זק נלא
 כאלו זק אלא אדם קפס קעור אף חקך כל קעור
 יאמר דם יאמר ואם לא קפס אדם חקך קצת מן קעור -
 א כגלו אף יאמר דם יאמר ואם חקך כל קעור אף לא
 אדם לא יאמר כיון דלא קפס וכך קנא עפסא ה סאל וסיפא
 סאל דאמר חקך מעט מן קעור ויאמר דם פ מעט מעט
 וקך קעור עד סקנע לנפ. ויאמר דם לא יאמר כיון דלא
 פס וסיפא נאכלו אומר פסנתק בה ל אין סומכין עליו
 ין שיאכל קדם כודא חקך כל קעור דקא קעור ל קכ ב י
 ח נאכלו אדם בה ל לא טעג כיון דלא קפס נחמק כל
 עור וקוז ועבסין טענע לכאר כעס פלגה וכעג טודו
 טעג טודו פיסא דלא קפס וחקך כל קעור ויאמר דם פלגה
 טודו דלא יאמר ואם קפס וחקך כל קעור יאמר דם -
 גלגו טודה סידעור וכעג פלגה קכא דלא קפס וחקך
 ל קעור נלא יאמר דם למבקר עגדי קעור דקא ל ככא
 לא חד העקרא ולק"ה חש סאמר בה ל ולמבקר

פלגה

פיה לא ידעו דין לא פסח נתקן כל קעור ואף אשר בהל' וק'
ועל' ואם בא למחול פ' קודם שימחוק סנה שמחול כלל מרוב
לא שימחוק קצת לבד במתוס אחר וקצת אע"פ שמחול כ"י
אחר ושמחול באופן מלך שכמו ה"ל משום דמי שמחול לעל'
אין להסיר מלך כהן ולג' מלך מלך כהן להסיר מלך מלך
מעיקר' כמחול על' וק' ב' ד' ו' נג' ב' ו' ש' כ' ב' ב'
במחול אכל במחול למחול אחר לא נג' כלם ומחול ב' ב'
מעל' בו כ' יע' כ' כ' אחר אחר אחר ק' מ' נ' נ' ו'
להסיר מלך כהן ולג' מלך מלך כהן פ' שמחול מעיקר' לא נג'
במש' כלם ולאחר מחול למחול מלך ד' נ' בו וכמל' לה
ב' ומלך נ' נ' אחר לא נג' נ' נ' מלך קודם ו' ב'
מלך נ' נ' ואין להסיר מלך כהן נ' נ' כמחול להסיר
מלך נ' נ' ד' מלך ד' מלך על' שכמו מלך להסיר מלך
אחר ב' ב' ע' מלך מלך כהן פ' מלך מלך כהן כהן
מלך מעיקר' לא נג' מלך כהן כהן ונ' להל' ד' א' ו'
כ' וכמחול כ' ל' א' מלך כהן כהן כהן כהן כהן
נ' מלך נ' א' א' כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן
ולג' מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
אין כהן כהן וכמחול כהן כהן לא נג' וכמחול
כ' ל' א' מלך כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן
מלך נ' נ' מלך כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן כהן
ה' ונ' נ' נ' אחר נ' א' א' וכו' פ' ה' ה' ה' ה'
ק' ד' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
משום שמחול מלך ד' נ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

(ענין)

הגיד בשמחה ככל אסור וכן אם נשאל אתה נתי סובין ונשאל
בשמחה נתי לעולם ולעשר אסור וכן אם נשאל וזו
שאלה בטובות פתיעך חקוק לעולם אסור וכן אם נשאל
שאלה מרובה בטובות נתי אסור ואם פתי חוק לאשבע אסור
ודאי חס עליך אבל לאשבע מבירו מוכר דודאי לא מס
לבו וכן אם נשאל את שמך שאלה או חסך שאלה או נשאל
לשאל את פתי לעולם לחד קראם בודאי מקם פתי
אסור ואם לעולם אס עדין לה טעם שאלה אהר ונחמד
אור ואם לאו מוכר ודאי

פתי טעם ושמך טעם וכן כל אחר וסוף טעם ודאי פתי
דאי לאו פתי טעם איתא על שמך נתי חדק פתי עבד
טעם לטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
נתי טעם וכן טעם טעם טעם טעם ונתי ודאי

בשמות בסין טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
נתי טעם ונתי טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם

ונשאלו אחר שבע מלגות ז"ל קנס ע"ה בנסט ובכא בקנב אי נמי -
 לעולם את ככא בונטנט פפפ נשענא דמייך ב"ג אג"י פלגת לתי מבי
 רתי דאשר עפ ללגת דנשא לוב פי אחד עבר אכל ככא לבי
 סכר מרעבס דאשר בבע ללגת ואין פבגטג נשחלקרעש ע"י
 כעג שפטר לבי לא סייך ב"ג עפ"י בלג ונתר פניג בקנב ע"י
 דז"ל קנב עפ"י תכא פגאם ופסול ענ לרוב פגאם ואין בין נתי
 לרוב פגאם מ"ג ולבי לא עייך ב"ג פגאם עפ"י בלג ונתר נ"י
 ש פגאם דפ בזק וכו' פגאם דאשרו ב"ג אכעג לכו פגאם -
 ב"ג עפ"י פ"י עפ"י פגאם ולחומרה ופ"י רתי ז"ל אוקר פ"י ע"י ע"י לא
 אחרת. דעג עגו אם עלגת דאמון ע"י פ"י דאמון אר אם
 עלגת אחרון אר אעגת אחרון ע"י פ"י אחרון נשפ"א ע"י
 עלגת דאמון ל"ל ב"י ודאי לא עלג על"יג דב"ל עלג
 אחר ל"ג נשפ"א ארם ב"י עלגת אחרון ע"י פ"י דאמון דע
 פ"י ב"י פ"י ל"ג אר שיעגת אחרון ע"י פ"י אחרון דא"פ -
 עתה רוב פגאם ע"י ע"י ע"י ע"י אכל אי חזר נשחק
 פ"י ל"ג לשת"תו ולבי פ"י ואשר נ"י ע"י ע"י ב"י
 דלא נקברר ל"ג אר נ"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 דלא ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 ונשחך לא ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 אר ע"י אכל ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י
 ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י ע"י

אכל

אמר וכן תהיה
אכל ויבא ראש און וזה שילג לה א- נתי ופרס טיהר כחן וכו'
פך רבני קום אכל וכה מעלות דלית ביה הכי דם סוף ארץ פטור
אם וכה ב- בענין טייה לאחר קליח קדם ופי' אדם אדם ללא מעלות
מכאן באים הענין פקון טייה וליא קליח קדם כחן באיבהם
דכי לערתי דאם על פ- גב דאמר טאך זו מעלה קליח
דבר אחר טעום אכל אחר וקח "

סו

מסומן טעם וטעם בו וכו' אורחא קליח לכו' טעום אחר
מטעם טעום דההיא ל- טעום טעם ולחלק טעום באם
דחייטום ל- טעם דרומק דכ- אחרו כחן קליח טעום קליח
טעום טעום קליח טעום טעום קליח טעום טעום קליח
אמר לתישנ דכא אחר קליח לתישנ וקליח לתישנ
הלישנ כחן טעם קליח טעום קליח לתישנ וקליח לתישנ
וקליח אחר קליח וטעום אין ל- דהיא טעום קליח טעום
אין ד- יסוף כהיא לתישנ טעום טעם דרומק וקליח
לתישנ וקליח לתישנ וקליח טעום אחר קליח טעם
ד- יסוף כהיא יומק כחן אחר חייטום טעום טעם
דרומק וחייטום טעום טעום טעום טעום קליח וקליח לתישנ
כחן טעם אחר טעום טעום קליח וקליח טעום אחר טעום לתישנ
לתישנ קליח טעם טעם וקליח לתישנ טעום קליח לתישנ
בתישנ לתישנ קליח לתישנ טעם טעם טעם טעם טעם
קליח לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ
אמר אים לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ
אחר וקליח לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ וקליח לתישנ

דטעום קליח

לא יקראו שם כבודי אשר נקב מעור בודאי נקבו שמי ענינים ואם לאו
 בעד ונעמד גמלא ונאמר בשער ושמיט וחייטמן דלמלא בשמיטן נקב
 שמיטן קיל מיידי מקטמ ודחוק פתי על גב זכאור ותי פלא למלא פקע
 ראשון אמר טענין סבלה מן קיל פקס מיידי פחות בסכין וקבא מיידי
 ביד על קליטמ פכסר טכניע מן נגראטר מן פשעל וחט
 מעבדנו אם קליט נבולטר מן עורפ ויבא דם יזרעו פשעל ראשון
 ראשונה אם לא חזר ויבא דם בלום פשעל ראשון סכר ואם שמיט
 לכאמר פשעל נעטר אמור למחוט מונר טלף על יד חותה וכל
 מכן פכסר

סימן כד סא דלפני כאל כגון פי דלפני עלמון וכוונת =

דעקדשנין ודלפני טלף דלפי פשעל סמיט

כגון וחוקים כפא ונבולטר מן דלפני דלפני פתי פכסר ונעטע -

מדהעל לכסמ מן קיטור לפי סוכנו מרום טכנין וכלן טכניס פשו

נעטע וקטור קטע נחלול כעל קיט ופשוט דחט בלום פלפני וקבא

דלפני למעל טפיט ופשוט מניח דוסמט מר כן סכר ודלפני

כא כעל מין נעמט מלא נעטק וכל ידעל על פתי פכסר

אם למעל אם למעל מכל עלתור שמיטן נעטע כחוק וקטור

חז שחוט נעטע שמיט בזכ דכתיב וישעל נעטק טכניס

שב שחוט ודלפני נעטע מר אור פשעל כחוט ונעטעלן שמיט

חז למון שמיט למעל נעמט מר זכ טעמטק פכסר ככסר

מן ככסר טכסר למעל לכך טעמטן פלפני וקבא דלפני

טכניס פתי וקטור

סב מותן טכניס כגמלן כחמד וכו סכ פתיק ימ למעטעיס ד

מקרתן אשלי טלמו כגמלן ניס למעטעיס לעמטעיס חפ

ד כגמלן כמכין פי טלמו כגמלן נעמט מר חותה כעלל כגמלן

לפני מן פכסר נעמט מר כגמלן דעטעכיר על חותה כגמלן

נעל כעטע כלום טמור אחד ועכו דדק כפא דלפני חפ

מין כגמלן וקט מוחט כגמלן וקט פכסר כדק ונעטכיר

מין

ענין דווקא על גבי אמת ועבדו כלא דר ברא לא דר ברא ועל אס
בשעתו כתיב דווקא דר בלבב והויבחה אכל על ידי דר ברא חסונה
והווקא רובה כחם פתו ושמע אכבע פי כל אכבע אמר דר ברא
אמר ודל אכל למען זה אפילו אכבע אמר אמר ודק

ס

בפאה שחמט עוף וכו' וכפילו לא שער דר סק אלא בשערין עין
הנעט פמולה פי הכא שיהי בשיעורם בתרא לא בשיעורם
קצתא ע"ש מתלדה ועפיה דאמה שיעורם לא בשאהו וכי יתעא ע"ש
דרמק מתלדה וסיהי דלא אמהנ בשיעורם בתרא נאמ דרמק נאמ
ונקוחם בטה מכנגדו וכנגד טע משתמ כבד עקה ווסמ
גשעט ופסיט וכאדומני נחמט בשעורם אחר ולבד פוסלת אחר
בשיעורם בתרא אכל עשעע בשאהו ען הווסמ נא דמפולה
אכל בקנה כמר נאמ לנעטן ס"ב אמה אחר עשתמ רוב שנים
והטלים בדרמק או בהגהע כתיב ניש עי משמול בדרמק
נעעע סנס בין בקנה בין בווסמ ו"ל הפ סכר הכה דרמק
דרמק פוסלת אפ בשיעורם קנה אכל הכא למכר החלטה
דסבר אין טנס אימר ט"ד בקנה כלל שיעורם עיה יהיה
אמתין פגום וכו' אי נע אפ הפ אייה כ"ס בווסמ ויע עי -
משמול אייה כחם בווסמ ולא בקנה דהכי משתברא לא
אשדק אפ בקנה טא רבקה דרעא דאמר אחר וקענהב
להנהפ וכו' בין בקנה בין בווסמ אי נעישת הסכית קן
נחזר השתבר בדי בהן והענין כמכר האלמגנית והק

ס

מלדה כמד כד"ן משכנע וכו' פי החלדה למון הנעעע
כעו והחלדה בבית ביותה דעת רב עיט דטמעה כ"כ
עשעיה וכו' ונעעעין מלדה חייב לקמיר לכהם השכנס
הסתינה ופי השא קלבתן ועלא כמדק ומיטא אייה בסקה
ועלא כולבתן וכו' אישעוועטן באם הסא קנא הסא משתמ
עלא כמדק נא דהויה חלדה אכל מיטא השתמ כמדק אשעע

מקום

מקום

שנתנו אדם שלא כהלכת לא היה חלדא קצולן ואי אמר מעלין
כי לא קיזא סיפא קמחמן שלא כהלכת הוא דהויה חלדה
וקל הסא כחמתן כהלכת אפנת עהם סלא כמדק לא הו
ולדה קצולן תהיהו דא-ינה חלדה והק "

אין חלד קסין קמת הער או קמת כער וכדוק: עתים לא נשכה
ט ותשכה שלטון אובל קסברז מקנא למען קבן דהיינו
א קמתו בעלים ער כער מעלתי וכהי- דא אמרענטן כאם
שליטת מעבדל נא-כו טגופה הוא דא-ינה חלדה אבל ער
כער דגופה אי-הו לא אינה חלדה קצולן ואי אמרענש כאם

אקרו

כער קווא קווא כער כערטל לבדידה כגוזו דעי וכאלג אינו חלדה
טגופה לבק אינה חלדה אבל ער דגופה אינו לא אינה אינה
חלדה קצולן ואי אמרענטן כאם ער הוא ער דגופה הוא חלדה
חלדה אבל כער ועכילת דלאו כגופה דעי לא ענה חלדה
קצולן ומעם אבל אם העלית פהם פני העם כער סכ

אינה

אין

הערנד הא חקשתי דא-טה אינה חלדה דווקא דטדכיקא
כקידא אבל אי הוות פהם פני אלבא = דכנל עלעס
ופ הקטבא מעלית קידא מענה ומעם ויש טי ספסול

ס כזה היא סברת הרמבם וקל אמר טכילת פהם אינה
חלדה ותי טל פהם פני הוא מעלית פהם פני חלדה
טכילת פהם זיל יונא היי שלטון מענה ועת דא-טי

איכניה ליה ומילת אמר הפכין קמת העלית וסחמ
כל התי עם בער טגו תיניו ולתוטרלא ותי ועדי כאן
מהמחמה טגולעב וגלוייה אמורה כאן מהתח- טגוסה
חנה לבד פמל כה אבל דתק הקנה עליו טעה דכני
גמנה כנה רב דומעניה הושט ידו לתוך מען -

זה ער וסחמ כהן פתי מהו בין לבנת בין לכה
לאיר עי אמה עד כאן ל קאמר רב עמיר - כן
טכילת

לכבוד

פקודת עתים מת אמת מלכותו אל לא היבא דכא למור העולם
 אצל כשע אשע עתים מת אמתו עקרתו וכתב לרובן לאמה
 עתים מת אמתו עקרתו און דלמלא ארבע מילנים אכסר
 החלל און הדיה און לא מליה ובהא הא סה-א לית סתי
 דידיה וכתב ליה עמיר לאמר פתינות א שכעו עקרתו
 ואל מ-טעמא ולחושא ולת סבה היתבם לאמר
 עמלית פתח אינה חלדה אמת כעיה רב אונשעה על
 השחיתות תפוג ליה טעום חלדה דעור עמליתו דלמ
 עליו ויל א-עיתים לא תי שיה על היתבם לת סעור
 דמלי א טעום ועל שים ועובדל טבאר העובר
 אצל דכא היה הוא פתח על טבאר א ישי לעולם א
 הכא קל ליה הונשעה דה עמלית פתח ועור מליא -
 פתח ואמר ורב הונשעה הא דמט פתח ליה כע כדק
 אס קמא למר מ עמלית פתח אינה חלדה היבא
 דעור השליא קמוע ליה חלדה טבאר סתי טעום ופי
 פ פלה דרב הונשעה לכדקן כע אבן עמילה טכבוד
 אמאי הנה עמק כל הילפנים וקל עמלית פתח ל'
 אינה חלדה ותפח סית היתבם סהוא יחיד חוקק
 שכעו ליה הבעא סהיא לכדקן והלמא לעולם רב
 הונשעה קל דלא אינה חלדה עור השליא ליל כהיל
 טובה סאר פתחים חיל עהיתבם ויל היי ליה
 טבאר אחד סל אימור בבעה זו לת סעליתו כע
 אמלך אין סוממין כעקום אמלך ואין לך עקום אמ
 כדול ענה כען הבה עה ועלמא כע עליה רב
 הונשעה כעק כעיה ודא לכדקן כע וקמ אבא
 עוד ת על היתבם עהא כע רב הונשעה

בעלמא סמן //

אחתך • העור ותחב הסבין בעיניך הסבין וטייה בנשמת דא בנכס
הה קבל נכה מהיה חכא טבוס והשלימו לרוב כחך ונמא אהיה -
שיעורו ואחילתו תבנו מה נא אסיהם בעור החלד זה כבד א
אם החלד פתק העור אלף ודא: כעו טאמנו ונמא וכן אס -
סומא רוב ס: אחד טבב טה וכנ פ: הכא טייה זאמ החלוקה -
טאמנו כל רוב עד רוב הס: והחלד פתק טעמא הנפאל טעמו -
ונמא הס: השנ כולו בחלה דא אטבנן החלד פלמא דטיעמא זה
כטמון דליקיה דטי וטייה בין כנב בין בונמא דא בונמא זה
קבל אפילא בטיעמא ונא כנב לחודה זה קבל נכה מהיה חכא
טבוס ונמא פסולה אלף אפוקיהו נמא וכי קנמא אטמא פסולה -
זה הטיעמו כטמון דליקיה דטי ונמא דטי מהיה הפאח מהיה
אטבנן הנמא בסבין טאמנו חד ונעטב כטיעור מהיה -
כטיעמו אמרון פסולה טאמא מהיה שח: טאמנה ראניה ט
דכיון דנעטב כטיעמו חולה לה שח: קנמא אטבן הכא
זה הוא טמון בנמא: וזאמ החלוקה כעו טאמנו ונמא וכן אס
אמא טעמא דא בחולה ודמא נכא פ: הכא טייה זאמ החלוקה
כדיון טהכניס הסבין פתק העור נסחמא כדרכו טיעמו דא
אג הס: וחזר והכך ט המטון לעולה עד אחת העור וחזר
והכך ט הסבין ודמא פתק כדרכה דא אטבנן ס: קלפטס
כא טעור הייטו הטא וטייר בונמא דא כנב זה קבל נ
מהיה חכא ונמא ונמא ודא כטיעור נכמה הכא אטייה -
נמא טיעמו דא ונמא פתק טיעמו דא ונמא ונמא בונ
הטא הייטו טיפא נול הטא פוק הס: טיפא החלד פתק זה
נמא ונמא איפוק הטא פתק העור טיפא פוק הס: ונמא
טאמנו לנמא הטא פתק העור טהה אמא כפ נסחמו -
טעמא לנמא ונמא טייד כאמ בנמא הס: ולא פתק העור
אי נטי הטא אטייה טהכניס הסבין כנמא טיעמו אמרון
וטמא טעמא לנמא ונמא כל הס: כולו בחולה ונמא
טהכניס סבין פתק טיעמו נמא ונמא העור נמא
אנמא כטיעור לנמא נמא ונמא הסבין ודמא טאמנה

כדכתיב וכתב לוא אשעשעם כאלם הסא הווא הסא דפוק הסא
הוא לאינה מלכה אבל מיפא דקתני העור לא קתני ואי אשעשעו
מיפא דענא הווא מיפא דקתני העור גהסישעם עלבוסים הווא
דאינה חלדה אבל הווא דפוק הקי וקלופט לא אינה חלדה גרה
גויס קתני איש אשעשעם כאלם סרפא הווא מיפא עלעג
אינה קוק הקי לשעשעם הסא דאש בן עמנה לשעלה
דאינה קוק הקי גלחא לכו דמיפא אינה קתני העור נאי לכו
הוא הווא מיפא קוק הקי הווא לאינה חלדה אבל קתני העור לא
אינה חלדה קתני קי לעלם לא לאשעשעם כאלם מיפא נאינה
קוק הסא נכ קיטא קתני העור לא אינה חלדה קי לעל
שע אם קתני קתני העור מצע וכו' פקולה וי' קתני לעל
אלם החלד הווא קי דהחלד קתני העור נסתם כל קתני בהעלה
הוא דאסור אבל הכא דדענא טיענא קתני לא מצה חלדה קתני
לעלם לאשעשעם כאלם מיפא וטיטא כליסנא דקתני דהחלד
קתני טיענא על עור וטיטא על נסמ ולא לאשעשעם הווא
הן זה ולא הן סתם החלד קו וטא קתני טיענא קתני וטיטא
קי אינה חלדה הסא קטייה החלד רוב קי ואם החלד
החלד כל העור לא קתני וי' אישעשעו כולהו דאי אשעשעו
אלם מיפא דלון דענא הווא הכא דאייה בושטן הווא דאינה
לדה אבל קנה לא קתני ביה החלדה כלל עיה דהווא
לכו טעם וכו' קתני אם החלד הלפטן עינה אם קתני
קתני כן חלדה ואי אשעשעו כאלם אם החלד ולכו הסא
כן זה הווא כי כי דהנס גי' אם החלד קתני חלדה
טיטא קתני דקנה טעמם דהס' טעמם הסא נאי אם
קלפטם טעמם חלדה כטיטא קתני דקנה קתני הסא
לכו כלכו דאוקיטנה ליה דהחלד רוב הוטא קו וטא
אשעשעו כנהו כיון דהס' טעמם קלפטם כנה חלדה
ב הס' טעמם קנה טעמם טעמם לא קתני לכו קתני

השם ופיטא ואם החילד טה מהחסיר זה בלה זה וק' לעולם לא
לאמ' טונו כהם מיטא להחילד ב' טענות קס' ועי' טענת שור לפמולה
וכפי' טענת ואם החילד לרוב קס' ורוב העור וכי' חילוף בקנה
ל' טענת כיה חלדה סת' הה א' טענת אוקטובה ל' ב' טענת
ב' טענת זיל' אלא טענת טענת קס' הוא קס' דהחילד פתח' טענת
טענת קס' ככה טענת הוא דטענת חלדה אכל קס' ב' טענת
אם החילד דהחילד פתח' העור ל' טענת טענת כהם טענת
קס' לא טענת חלדה קס' וק' לעולם א' טענת טענת כהם -
מיטא דהכא קס' וטה כ' טענת טענת לעיל וקס' ד' טענת
כנה ל' טענת כיה חלדה ל' טענת ל' טענת טענת וק'
טענת קס' החילד ב' טענת קס' א' טענת קס' וטה קס' -
דחילד ב' טענת כפר' א' טענת ד' טענת ד' טענת טענת
א' טענת טענת חלדה קס' ב' טענת אם החילד ד' טענת טענת
כנה טענת טענת זיל' טענת ד' טענת טענת טענת קס' א'
כ' טענת דהכא ב' טענת ד' טענת ד' טענת ד' טענת טענת
חלדה חלדה כ' טענת א' טענת החילד פתח' העור ל' טענת
טענת חלדה ע' טענת קס' א' טענת טענת טענת א'
קס' ב' טענת טענת חלדה ב' טענת חלדה ואם טענת א' טענת טענת
כ' טענת טענת טענת בהחלדה ק' טענת ל' טענת טענת כהם
קס' כהם החילד ו' טענת קס' וטה טענת טענת חלדה
פתח' טענת קס' ועי' טענת העור ל' טענת זיל' א' טענת ד' טענת
טענת חלדה קס' דהעור טענת טענת ו' טענת טענת טענת
ד' טענת חלדה א' טענת טענת טענת טענת ד' טענת חלדה
ו' טענת חלדה חלדה טענת טענת טענת חלדה חלדה חלדה
סיב ד' טענת טענת כ' טענת טענת חלדה ו' טענת ו' טענת
ה' טענת טענת ו' טענת טענת טענת טענת טענת טענת
טענת חלדה טענת טענת טענת טענת טענת טענת טענת
טענת טענת טענת טענת טענת טענת טענת טענת טענת

והטענת ו' טענת

לנו להאיר צי שלמים דהמא חוץ מן השומה יקרה למי שא לית צדקה
 נלוי והנהיגה הדין הקטעני טעה אפילו שמחן שלם נהגים שלום
 פשוטה דיינו מתה גיטא אמור ולבד אשהכך הדין צי שלמים
 דהמא מנע מן השומה לכך קנה ~~היה~~ ~~הוא~~ ~~היא~~ ~~היה~~ ~~היא~~ מי שלם
 לילגי השאל וקו לעולם באמצעות כולם סיפא והיינו מניח
 מתה שעה והמא דז שלמים היינו עם השומה
 וקילה קשה ומי שלם כשאלן קולט שם ענין דני רוב וכי
 נעיל לכך אי שלם קח אפילו כשאלן דאמר ענה ענין לא קני
 רוב ויל דאי אשה השם קטע הדין הבנה למטה
 אי שלם קח דלילה כשה יא כדרכו בכל מקום ועוד
 דלא קני שאלן דאמר מתה ענין הדין אלל גיטא
 מושאם וילוף לה שיקרא דאית בי יהיה קטעא יחיד
 נדמה ואין כבוד גדולין אבד גבי ענין קויל לא קו
 רוב איננו עומד העפ דאמר דני קב היה החפץ בעלום אחד
 אכל ככל צי שומות ואלו קטעא מיה ויש ואם דרם ארבעה
 בין שלם אל בין בשלם אי שלם הדין פשוטה פי דרם אפילו
 במד שלם ושמך צ שלמים בהתיר ואף הכי פשוטה וקטע
 אשה פשוטה והא רובא כשתני כשע והא איתא ועוד כה
 שלמים פרוה שלם ומתוך שלמים דמא ובי קטעא
 כניה רובא כשתני והא לתמן אשה כל אלו החלוקים כשה
 ודאי שלם גבב כוונתם נט פשוט קנו שלם כשתני ענין
 אדרובא הכל עדיף כשתני סתוי וישלם וישע שנה מר
 חצא פדה וכו ועוד קטעא דרם אדרם הכל שלם אנו
 דרם כשם במד שלם פשוטה ולענין אשה ואשולא לא ש
 דרם אלא כשתני ען הוונען פשוטה קנו סינה כשני
 חלקי חלקי חלקי הכל ענין חלקי חלקי חלקי
 שונן וקו חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי
 שלם שנתק ולינא חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי חלקי

לה בוונען חלקי ענה

בנשמת חן עינה בננה שער ויל טועט נטל במטה וקב
 לעיניו ואם דם בעלמ ונתלד בעלמ נשמת טעם -
 התיר לבד פסולה אבל כי טעמה הא רובה בנשמת בעל נהא
 נה ויל בעלמך טהו דנשמת קושיא דמתי זמני על איסור
 רשע חלה וזאת על איסור דם כל אחת טעמה פני טעם -
 רשע לבעול חברה את הבא דרסה טעמה פני טעם הנתי
 בעל טעמה נכון להפק קטלן דלא העי טעמה הנש העיניר הוא
 נשע טעם קטלן והואל ולא נרעה הנשע בין דטורוהיה נה
 דה בעול על הפיר טעמה איסור בנ דרובן או איסור -
 ובעל איסור אבל הבא הבא הנתי בעל נהא לטבא -
 שר טיה דרסה דבר העשירי דאף טעמה לא בעול ופ
 דבר העשירי טעם האיסור טעמה בעיני ואי טבר אי
 טעמה טעמה הבא טעמה כוונת וכי נשע לך טעמה דם
 נהא חלוקים נכו נאי ארסה דרסה דרסה דרסה ארסה
 כוונת דרסה לנשע ונשע טעמה לטעמה נשע דלונז טעמה
 דה ארסה נשע טעמה לטעמה כרסה נשע דלונז טעמה לטעמה
 טעמה דרסה ונתלד בעלמ נהא לטעמה ארסה נשע טעמה דרסה
 טעמה טעם הונשע פסולה וכן החלד ארסה נתלד כרסה -
 טעמה נהא נאי כוונת נשע ארסה חזר נכח לטעמה
 ונלה גבי הדרסה ויה לטעמה ארסה טעמה חזר טעמה
 טעמה ארסה לטעמה כל טעמה נשע דרסה ארסה נשע
 טעמה טעמה לטעמה לטעמה לטעמה לטעמה לטעמה לטעמה
 התלד כחד טעמה נהדרים בחד טעמה נשע טעמה -
 כהפיר והכ טעמה דרסה דרסה בין דרסה טעמה דרסה
 דרסה טעמה ארסה טעמה בין דרסה טעמה ארסה ונתלד ארסה
 טעמה ארסה טעמה וכן נשע טעמה רובא טעמה טעמה
 טעמה והא לטבא וטעמה נשע דרסה ונהדרים הכי ארסה
 טעמה דרסה טעמה דרסה ארסה ונהדרים לטעמה נהא ארסה
 טעמה ארסה לטעמה טעמה טעמה הוא נהא דרסה ונתלד

או התלד

1

דרת מן התלך בעקום פתינה עשיא לכה טעם וזה תסלע לרוב
כתי' קילן דטמול וקרמאט בלעב עבד ה' פתחיה ~~עבד ה' פתחיה~~ וזה
רובא בנתי בתי נהא מיכא הד' ע' קיכא דכפלא סינפא ב
דחברה תלמר כזו דכפלא בהכח חמיסיה וכי' קילע טעם
כנה נכר טמא הנס היו טעם טעמים טעם היתיר תלמוד זנידי
טעם טעמים אמור וכי' קילע טעם טעמה טעמה חזו טעם טעם טעם טעם
ולא חייטמן לדניכר הוועטן תלמר כזו דחייטמן טעם טעם טעם טעם
הוועטן טעם טעמה כנגד הטעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
ה' אמרין אוקף פטיטה עינה טעם טעם בין בלרמה בין בלא
טעם ה' כ' לאיכא הגמיה תי' טעם לרגעטן ^{תערכב} הוועטן וכי'
טעם א' דרסה אדוקה ותלדה מתלדה טעם טעם בטי' טעם
בתרא תלמר כזו דטייה בטי' טעם קטלא לכך לא טעם טעם
טעם או דטייה כנה ולכא פטי' נהא' לא טעם טעם חזו
נטינה ה' לכוך דרסה ותלדה גבי הגמיה תד רבוקא אוקף
לא טעם טעם דכל טעם לכה ב' הגמיה טעם ב' דרסה
ובתלדה דהיינו האי דקנים טעם טעם טעם טעם טעם טעם
כה' ~~טעם~~ טעם ב' דרסה או בתלדה טעם טעם נהא' דהי'
טעם טעם נהג' וטעם טעם אמתהן פטי' כזו טעם טעם
ב' דרסה או בתלדה טעם ולכך בין בטעם טעם טעם טעם טעם
א' או טעם טעם דרסה ותלדה טעם טעם ד' טעם טעם
טעם טעם א' כל הגמיה טעם ב' טעם טעם טעם טעם טעם
טעם ולכך טעם דרסה ותלדה גבי הגמיה ודק' טעם טעם
טעם עינור טעם כ' טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם טעם
נה' וטעם רוב כ' בין טעם טעם טעם או הוועטן טעם
וכו' וק' הכח טעם טעם עינור בין כנה בין ב' וטעם טעם טעם
טעם א' ה' א' טעם ב' טעם טעם הוועטן וטעם טעם הגמיה
כתי' נטעם הגמיה נאחך טעם הוועטן טעם טעם טעם טעם
וכ' א' א' א' א'

ואלו הדברים שכתובתם ע' אחיטתו פמולה אלוטא בכל חלף מוגמר
 דמי. מלמד אצל הכהן אכל הווסט לא נדבר נטויה כלל גבי טעומה
 ללולתם הלל דעניור • פמיל בין כנה בין כונתא וזהו דעני
 לעשתן הננה דוקא אורחא דשלמא ללף ללף ללף טעוקה
 כעין כעין וראשונה כחץ וכוחה לישטיט כחץ ללף ללף -
 זה אכל הווסט רחב ודבוק כלחי כיוצר ואינו נשען כלום
 עלים נתי דלולת הננה והווסט בלח ואטהטן ביה ללח דוקא
 ה. ה. וחס וחס יל טשום כלל אמה ללח דוקא אכלא
 זה כבוק אכל בתר ותבוק לא סייד בהו ללח דוקא -
 הכא אלה דלוינה נח כבוק לעשתן נכח לעשתן עניור
 זה כבוק הם ואי אמה הננה והווסט הווא ללח כעיה
 דכעיה בעת סיטום אמה ללח דוקא טעב אכל לעשתן
 והנה כהן אחר אמה אס שחם קווסט ארץ טעמיה
 דלחית טורף קללן בין כבה טה בין חלף אלה ארווסט
 טמולת כעניור נשען טעמיה נחשאר נכח פ' חע על עיעוק
 טעמיה נחשאר הווא דלחית אכל אס דעניק טעמיה נעדין
 תלמיס ככר ח' נשען נשעמט אמה טהם למטעהם
 למטעהם אחר טהם אס טענר פמול טענה ללח יל
 י. כמלך דאי למטעמטן כאס אחר טהם פמול אחר
 טהם הווא דלוינו אמיר על טעמיה טעמיה ונחשאר
 אכל טענהם אס טענה כאס טעמיה ארץ טעמיה תלמיס
 ככר אמהטן אמה קללן נתי ללח טענהם דלוינו
 אמירהם על טעמיה טעמיה נחשאר נכח אחר יל
 אמהטן אלה למטעמטן כאס טענהם דלח טענהם הווא
 דלוינו טעמיה נחשאר הווא דלחית טען דלוינו כהן
 טלית תי נכח אכל אחר טהם ארץ טעמיה ונחשאר
 אמה טורף קללן נשען אכל אס טמול קב אחר חלף
 אלהטן נשעמט התי נח טעמיה נתי הכא טעמיה דעניור
 פמיל חלף

דסי טעם ונשמחו אצל הכא מיכא חרתי העונות שאותה משמחת
נשטע זאותו שפעט לא נשתט נחה שכיבר עיתק הברכה
טוטיין אותה שנשמחה לאתר עיפה לאותה שנשמחה על פניה
לבך לא עשה כהנה ע"י פנים דבר והק

סידר נטאל הפיטן השחונט שטוט אס כעמט תפסוכו ולאס לאו פ
מינו ששפן ודהע אס תפס אנו לא יכהק ע"י פניה חתק

אמאי יכיא בהמה אתה וישחונט ויכדוק באותה פלפלה כו
כעמטה ושע עגלהת דאמה פלפלה כעקנס אמר אס פניו
כתי נאס מינפ פניו פלפלה מזה נעשה קודם שתי וזה אמר

שתי ואם הכא נטאל פלפלה כעקנס אמר אס קפיים פלפלה
נאס מינפ קפיים כתי ק"ל נאמט גבגית העותא דהנה נטיטימ

הכדיעה והחתק סקודם שתי נכר בה מהלא עתנגה נהולך
אמ"ל הכא ק"ס ק"ו לתול העקור מינו טיטית ואם אס הואל

דמה חותפ וקטנות מינו נכר ואס אין קטות מינו נכר
שענס דאפילו אחת אדומה ואחת לבנה אמה קודם שתי

נעקר ואמאי אהם שענס שנשמחה על פניה וזה תתכה
אמר מיכא פ"ל דמה עענה ולבך נכר והוא הק העל

לטיטר יכיא בהמה וישחונט אלא שענס לאנו קפיים
להסיר אחת אנו מערהפן על אחת לזה נכדון והק

סידר שחט העל כדרכו בהכסר פיהם העמבר סבר דמס
העכעת יע"י מה א"ל חתובה עאל אחד ט"ה נהלא מס

א"ל אס היתה חתובה עאל כתי ענס ד"ע ג"ה"ל הסכין נש
נאנו נהגין אפילו חתובה עאל אחד כתי נכס עמ"ל ע"ל

נאמ"ל חת"ה עאל אחד על הסכין וחס"ה ע עאל אמ"ל
על הא"ל כתי והק ס"ב פנות נכדון ס"ב ע"ל

~~לפניו פלפלה~~ ~~העמבר סבר דמס~~
~~הכסר עמ"ל ח"ל ד פניה שנשמחה~~
טן פקחי עגלהת על ידוקה לך פניה נעלה נעמ"ל עמ"ל
החנה ע"י חתובה לך פניה נעלה לבך פניה על פניה

קטנות נכדון // נעמ"ל עמ"ל // ס"ב ע"ל

משנתם חגגו לך לזכר שיש אדחוק קבלו כחוקי טיהר
 משנתם על הארץ כדק משנתן קגים לבד דחוקו על הארץ
 ישנתו וישנתו לע יגביהו שאלו יעגז קבלו כחוקי טיהר
 וטלכו משנתן טכמו ישראל לבד יגביהו שאלו יעגז
 בה שאלו יעטינו והטעם משום דאמר בגמרא גאלי עלי
 מינך תרבישאלו אמר אביי לדתמינהו לבעיה באשלא אז
 לנהו לבעיה באנורא שאלו לבעיה אמרופיה בארעה
 ליהו למיטעם || והו

מן פה סוף משנתם לך עיבוקי במי טעם אחר הקמינה
 הטעם שגם קתילן דביטה בחזקת איפור אבר

אהחי שטהת עד שיהי לך בטעם נפתחה נפתחה הותיה עד
 יורה לך בטעם נפתחה לבד טעם עד שעתה הרוב ויבוק
 תו וטעם נפתחה לבדק אחר זה פה אחר שמינות הקב קורס
 יורה וקו וקא טעם אשע הטעם כלליה יבוק ביום וקו
 יבר זקני וקו חתם שיה כדעבד אכל הכא לבתמילא
 יטא טעם פאכס נתתה החתם הטעם טעם דאמר בטעם
 כאל הוה בדיק ליה לונה בר תחליטא גרא ושתיט ליה
 בטעם כהה דטה וכיון משנתם אנתו באנור ונוטיל
 אהק וקא חייט ליה אה הכא לא חייטן וטא אשע
 יט טא אשעט טכדי לבדק מהם שחונטן בלא הדיטה
 יב וטא חזר ואמר וכהי לבדוק מהם שחונטן בלא
 גבי שטונה וכיון אהוק בהדיטה בחוק גי שטונה
 בכא וקו לט שטח סבר באנתם באשע באנור
 אן כדי לבדק אחר הדיטה ומכח הלא אמר כס
 הראש אף שחט באשע באנור כדי לבדק אחר
 טלם בין הדיטה בין שטונה וקו
לב הדיטה טכא וכו פה שחונטן הדיטה כפי הדיטה

ועבדיה לעולה לבלות אם שמת הרוב ובה עלה הקנה יתן
התו נשטית ואמר לעמוק בקצהו עטב סמכל ובלת
לסראל סעטלם ברוכה ודוק

סג נשמתה כראוי וכו' וכל סטע סאית ית' סחי. מ'ה וק' ובה ק'ל
סאית' סטחי נבילה ו'ל היפ ט'יה אית' סוס סט' ס'
ס'תי ובה ס'ט בו אכל הכא לא הי'ט נ'טל סטע ט' ס'ה ד'ה
אחר לבך מ'ה ועט' ס'ט' ס' נ'ט' הווסט' ס'ע'ת ס'תי וכו' ס'
לה נ'ט'ת הווסט' נבילה א'יה והוא אחד ע'ס'קה נב'לת' ס'
ו'ל הכא לט'רת פ'ט'כ'ס ל'ט'ל נ'ט'ב הווסט' ס'ע'ת ס'תי ט'ה
הוא וס'טה נב'לת' ע'ס'ל'ס ב'ת'ר'כ'ן הווסט' "

סד פ'ן נ'ט'ב הווסט' ס'ע'ת ס'תי וכו' פ'י'ס ק'וד'ס ג'ער ס'תי פ'
ב'נ'ט'ת'ן אכל אי' בער ליה א'ת' ע'ה'י'ן לא ס'ת'ט' ה'ק'נה ט'
ס'ת'ט' ה'ק'נה ונ'ט'ב'ס ה'ה'ל'ה וכו' ה'ט'ע'ס ע'ס'וס ד'פ'ל'ג' ב'ה'

סה א'ט'ור'אי אי'כ'א ע'ל י'ט' ב'ה'פ'ה ל'ח'ט ת'י'ות ד'פ'י'י'נו ח'י'
ג'ב'ה ע'ה ה'ן ק'נה ווסט' וחי'ות ה'ה'ל'ה ת'ל'י'ה ב'ק'נה וחי'ות'כ'
ע'ב'ס ת'ל'י'ס ב'נ'ט'ט' וט'י'ל'א ב'ע'ד'ה'י'ן ח'ט' ת'י'ות ד'פ'י'י'נו ווס'
א'ס נ'ט'ב'ה ה'ה'ל'ה א'ט'ע'ב' ס'ט'א'ת'ט' ח'י'ות'ה ס'ה'וא ה'ק'נה ס'ה
ו'ל'א א'ט'ה כ'כ'ר ט'י'ת'ה נ'א'כ'א ע'ל א'י'ן מ'ה ל'ח'ט ת'י'ור'
נ'ט'ט'א ט'ה א'ס ס'ת'ט' ה'ק'נה ונ'ט'ב'ה ד'ה'ל'ה ק'וד'ס ס'ת'י'ט'ו
הווסט' או ס'ת'ט' הווסט' ונ'ט'ב'ו כ'פ' ת'ע'י'ס ק'וד'ס ס'ת'י'
ה'ק'נה ט'ג' ס'ה כ'כ'ר ט'ת' ח'י'ות'ה ל'כ'ך א'ת'ל'א ה'ע'ח'כ'ר
ל'ט'מ'וק ה'ל'ב'ה כ'ט'וד י'ט' מ'ז'ה ל'ח'ט' ח'י'ות' ל'א'ט'ל'ק'י ט'ל'
ד'ד'ה'ט וז'כ'ח'ת ו'א'כ'ל'ת ע'ה ס'א'ת'ה ז'וב'י'ח א'ת'ס א'נוט' ודוק

סז ח'ק' ע'ב'ה'ט'ה וכו' ה'ט'ע'ס ע'ס'וס ד'ל'א'ט'רו כ'ט'ע'
ל'א ת'ל'א'כ'ל'ו ע'ל ה'ד'ס ופ'ל' ב'ו'ה'כ'ת'ט' ל'א ת'ל'א'כ'
ה'כ'ט'ר כ'ע'וד מ'ה'ד'ס ב'ו' ד'פ'י'י'נו כ'ס'ק'ו ע'ט'ל'ב'ט' ל'א'ת'ר'ה
כ'ע'וד ד'ס ה'נ'ט'ט' א'כ'ל'ר ו'ה'ה א'ח'צ'ו כ'ט'ע' ה'ה'ט'ל' ע'י'ב'
י'ח'ט'ק כ'ז'י'ת ט'כ'י'ת ה'ט'ח'י' כ'ע'וד ה'כ'ה'ט'ה ע'ט'ל'ב'ט'ת'

תענו סוס ברכה על שום תנאי. אלא כדרכה הבהיתם לאשה לזו
 שער טלל מלפני אביה שער ויעט ועי שאחזק טעם פא. חבך
 וק' והיא אין עכרפון ספחיינו מלפני על דבר הבה שער לטעם
 ית שאתה ק' זה דמי לבכ חרש דאמתיך כיון לחלק הוא לו אמ
 אצו חק טעם עכר טלל וק' והיא לב נהנה טעם וזה שער
 למחיה לא נהנה טלל וק' דמי לעבודה דאמתי כיון שנתחבר
 לעבודה לעבוד עכר ספחיינו אצל אינו נהנה כיון שער
 לברכה אפס על שנתחבר פרט על כבוד והק

סג כו' שהוא ספח חיה וק' כי הוא טייה טייה הוא על העז דאמ
 חיה אשר התענה גבי ס' כיון ואפילו מלכת חיה לא אשר
 טייה הוא על הכבייה זה חייב לבנות ועכר טלל וכאן אמ
 כסא ולא ברכה וק' הוא טעם טייה לבנות דאמתי טייה הו
 וטעם טלל דאמתי טייה הוא על הכבייה וילדה נשחטה ושחט
 כנה ארעה אינו לגינה ואם חייט הוא לעצמת חיה ונחוש אפס
 לעצמת טייה וזו חייט טייה לבנות אצל הכא פתוס לזה
 האב וק' טעם אונתו נאמר חדר רח אונתו ודאי וכו'
 ובנו ודאית אצל הכא סתם ואפילו ספח וטעם ואין שונת
 איתו כיון טעם הוא טעם אצל חיה וזו חיה הוא טעם דאמתי
 נאמר חיה הוא בודאי חיה וזו חיה וזו חיה וזו חיה וזו חיה

סד הכופל נהגו טלל לבנות דמי ק' עט טכני שהוא ספח ועט
 דמי טלל ברכה וטעם חס טעם וק' טעם בני הא חזיק דא
 ליה כד חיה נצח דאמתי טייה הוא על העז אצל הכא יס ספח א
 ביה הוא אונתו ביה טעם הוא או טעם חיה הוא אונתו ביה
 טעם הוא חיה ויש עסותפנים טעם טעם טעם טעם טעם
 ער טעם חיה הוא ויש טעם ליה טעם טעם
 ליה קרא אצל החיות וזו חיה וזו חיה וזו חיה וזו חיה
 שהוא כופל אור הכר וא-כא ער טעם חיה הוא וילי
 עתה טעם חיה כאלא טעם חיה טעם חיה וק' כאלא טעם

וילעם אור טעם

לפי זה סוד שאור או כבש או עז והק'
 ידן צדק שיפיה לעונה עפר תיחוח הנעם לכתפולא עטר האולב
 עפר עז חבט כעפר זעפרים אחר לעונה ואחר לעולה וקנסה
 לא רבם כהק' ליה גירא לרבי יונה בר תתליפא ושמית ליה עטפא -
 זהו דלפיה ויהי כי עטפא תמלח ויהי כי עטפא לה זעינו וזל מאכ
 זנה עזמין ליה פנייה ו גדולה ועטפא תיחוח לבתמילה הוא לכה
 כל כהעבד לא ועטפא תיחוח דנקט לעטפא כל עב תיעא היא
 יתן ארטר בתרמית ובסד התפ כל טבגאל הכא עדין לא עתכאל
 ובלתי על זי זנה יהי כי שמי שמי פאנו ראה נהא לא חזי ליה דא
 עבד דכיהם עטפא ליה חת פסתי וזל לא תייש ליהו הגיהה
 נשגור כהק' וחזי ליהו שהיה ענתה בתימן חר דרסה היה
 זוקי יחץ כהולכה חלה חזי הנראת אי עבלי כודאי לא התלד
 קיהם חתך הנראת ואי לא עבלי כודאי התלד שהיה קיהם

שמיט ויהי
סח עתה תיות נטאה עטפת וק' מהתכ כהסא תיות ועטפת
 ארמאי הדר תכ נשחט תיה ועלד לעה עגא כיסוי אחר לעול
 פנימא ליה עשתינה וזל כבכ עקום שאער קרא או אחר לעול
 והכא אער ציד תיה או עטפא עהו דתימא היה חילץ בין חיה
 לעטפא וזקל כל אחר כיסוי לעטפא קעלן ולבך כלי אחרים העמבר ו
 כיסוי הרוח פגור עלבמנת הנעם עגום דכתיב וכיסוי
סיא הבה בין על יק בין על יה חתייהם והוקא כיסוי בער
 אכל אם דבר הק' היה על הדם ועדיין נראה חייב לבסנת נעם
 עיטתחט הוא יכסה הנעם עגום דכתיב ושפך וכסה עי
 משפך הוא יכסה נעם אם לא כיסה וראשו אחר ש חייב
 לבסנת דכתיב איש איש הכה לבג - עראל והוקא כהסוי
 וזל לאו יהי כי נכס עשה זמבוי נאם הכהו כבא יק פאר
 עיטתחט ליה כפ אחת עשרה זהב והק'
סיב עטפא לתוך הטיס וכופ קן זה לבדוק קמי דלא איעה
 אם ישב

אמה אם יט בן טרואתה תייב לבסות דונא דה סנבל לתוך הים
 שים סנבל לתוך הדם אין חלקי ועבמה ועבקי דאי אמה גא
 סנבל לתוך הדם נז ועה דה סנבל לתוך הים דלענן קצאים
 אמה דה אמה אם יט בן טרואה דה תייב לבסות שים סנבל
 דהם דלגב קצאים אמה דה לענן כיסוי לטעם אלה ודאי לטעם
 נזרי וטתלג בן שים סנבל לתוך הדם וכן דה סנבל לתוך הים
 דחיים אין חלקי דעבמה ועבקי אכל גב. דה סנבל עבמה ו
 עבקי דהנעם דאי ט עבקי עשוס דכע נעלה בבעה דה
 סנבל לתוך הים עי אמה געא געא בגיל הן החוי אנה
 טענת ואם חזר ובראה תייב לבסות אנה לטעם אלה געא
 געא בגיל ויט החוי אכל טענת ואמלג חזר ובראה לטעם
 כיסוי ואחר דה סנבל לענן כיסוי אין החוי אכל טענת וכן
 חתע על הא דה סנבל געא עי אמה געא לטעם אלה וכן
 טעם אין החוי אכל לענן יט החוי אנה לטעם בן לטעם אלה
 לענן אין החוי חתע ולטעם אלה וכן לטעם אלה כיסוי -
 דאנה יט טעמן וכרפה להנל ודק "

סידר שחט טעם אומיה ומתט טעם בדיטם וכו אכל טחטן בדיט
 ומתט טעם חיה היב לבסות ותי ויהי כעט לטעם טעם

בהנה חיה אנה טעם ודה כעט ענר לעננה בלגה הטמיק ודה
 דה בהנה חוטא ויל כדרכי דירא דאמר כל הראני לטעם
 אין בילטעבבת כו דהם בהנה ראני לתוך עלאו טעם נעם
 עלאו לבק אינו חוטא ותי טעם ענרטים דלא טעמה דה העלי
 ויל אנה גרא נעם אנה דעם על נזר העזבת חלא חכמה וקט
 נלימן טעם טעם העזבת נל בהנה נלימן עלה דהם
 ויל קט טעם אנה דעבר על כל תופים וכן חכמה
 אנה קרא הדל כחכ עיד דה עלה הסכל נעם בהנה
 לעננה בחרא אנה לעננה אנה חכמה ויל טעם

דאין ראני להיות

ואין צורך להיומן שם עפר וכאלו לא נתכסה כדפי זירא דאמר
 טר ברמי לבלתי וכו' וכן וליגריהו בלשון וליכסיה וי"ל כאלו
 אי קדמי שזכר עמא אלא קדמי קדמיים חישבן לעשהו וכן בלשון
 וליכסי קדמי קדמיים שזכר וי"ל הוואיל ואידחי אידחי וכן והא אמה
 אין דחי אכל שגרת וי"ל שאזכר הבא בשגרת שאליה וכן ע"כ בכל
 מה שנים ספתי אין טכפון וזה אמה בדיעה ספתי קרא -
 קראת שטע ספתי לא קרא טכפן עלה וקרא אגרה וי"ל -
 מאת התם ודאי חייב להקחת טעם וכיון מהוא ספתי אס -
 קרא אנו גראו טאקורא עכ"ל על החיוב אכל לעיל גב
 דס עטלי לעים איכא ספתי אי חייב לבמות אולא ופס
 בוכה דהוי ספתי ספתי **הג"ה** שמת עלה אוחיה ושמת עלה
 אחרת וכו' בהגדות עיינתי **פ"ד** פסוק ספתי דחייב לבמות
 והוא טעמי אס יודע אס אינו יודע דלא תפסי אדהו בן הל"ה
 זו והאי דמתם עלה בהו דטבור טעם והוא שאלה קרא
 על העל והוספת בדבה עיינתי אס יודע אס האתקן כיסה
 ולתך היס"ב העל דלא תפסי אדהו **פ"ד** דבה התעב ודבה
 העתבר דמתם עלה נחיה ושמת עלה בהו טעם ודבה
 התעב גם שמת עלה אוחיה ושמת עלה אחרת ונתעבלי
 ביל וכו' ולפי מהם טעמיים טעם זה שנתעבלי שחייב לבמות
 והיה חס כיסה דס טעמיים כיסוי ודס נבולה לא בעו כיסוי טעם
 טעם בהו טעם שמתם עלה דס חתים דטבור ואחל העל ותיק
 זוס"א הזאת נתילני בין העתבר ובין התעב ואמר התם
 דאמר טבור טעמות עייה כסידע טעם האתקן כיסה דס
 הראשון והכא דאמר חייב עייה עסקטא שאינו יודע אס
 כיסה אנו לא וכן והו בהחל אמהו טעם עלבנות טעם וי"ל
 טעם דבה הבחילא אייה כדקעם שמתנה טעם דחיה
 ודע דב ודאי כיסה לך פסוק ספתי טעם טעמות אכל

הפא אייה

אבל הנא אייה שנתעבר זה כזה אלכך חנה לבסותו של אברהם
ות ובה לעיל הן זה של דם כה טה שנתעבר בתייה ויל שאז
היה דם דהקזה אבל הנא דם שתימה דלא תימא דם הקזה
כמים דטו ופני כיסוי אפילו כיסה קצתן //

ס"ד הקומתו ונתעבר כיה שצור וקר הנעם עמוס דכתיב אשר
אכל נשפך וכמה פתח לנה שמיני נחלתו ועמו
הקומתו לא יספה עד שיבוק וקר עת עשתי לאטה ביק אשתי
שלל כתיב ויל שאז שמי מלוא עוברת היא ואין מעביה עלי
העוברת אבל כיסוי שמינו עלבד עד שיבוק וכמה לפי שכל
לפי שמי פטר להתעבר והן

סכא עי שאן לו עבר לבסות לא יעמוט נכדו ופא לרמן
אטה עולאן כבדקו או כפולל ויל הכא לבתולה

והתם העבר הנה עי שהיה הולך כמדבר או כמפנה
וכו ולא טוה העש וקר עמי לביתו דרבם בתורה זו
א עיה תורה אפ לא טוה דשמי ק הזהב או כבד ואי
לא טיהני עמי טוה קתח סומך זהב ואלא עמוס חובה היא
ויל לעילם פתח כנגדה וכי קנו רבם עיה סלם יסקנה
עלנת כיסוי העיאל דענכז העולך העבד עזודה לעלה
עראשנותו דלא כעבותה ואנמו ליה רבם דלא לבגל
עעממה עמוס עייס לנה וקר אשמי סומך זהב ויערום
הכבד ויל עייה עיה לו כלם כבד אחר או טוה
הכבד יותר ערמי זהב וקר ויכמה כגותו סעבאל בהם
ויל עייה מקבלה כשעפ אישע שמתנו לרפואת
ות ובה לרמן אטה כל דהם שהזופים עכעיסם בהם
עכמים בהם דוק ענה עי שאניט עכעית לא וזהב
אינו עכעית ויל הנא רבות עקן אם עכעיותם אפילו
לא אייקו עטר

על לא אינה עבר טכנים בהם נאם נגראו עבר אשלא מים 31
אענינים נזהב אינה עבר לכתוב ועמדת זהב לו וזו וזה
עבר עמסם כל תשחית וזו זהב טייה כגון איסורם קול
תשחית לגמרה עהפ וזו וזה לתימן אטה אין מכמין בעבר
עבר אטב לאינה עבר וזו עבר עורבר אינה עבר מים
א אינה וזה עבר עורבר טבעית ואשאי אין מכמין בו
זו מה שזוהרם בו אינו טבעית אבל אשאי לא -
טבעית עין אור ודוק

סכב הטוח ט חיה ועמם ולא יבא מהם דם טותרים וזו -
פתי כיון טעמטן כראוי ועוד אשאי לא אשור דין
זה נבי טתי וזו טשו דכחא כיון דלא אשור נבינה אינה
טעלם וכלא כחא כיון טעלם אשורם אשורם קחלם
כין טכב דם כין טכב כיון וזה "

סכד אין טכמין בעבר למ נכו העמס טעום לכתוב אש
נכל אים לענות את עבר האק חתי עבר טענה
והא לכה וטעם אין לטמות בעלד וזו והא כתיב כיה לטל
אשור הוא אק הוי יורה לאק נטי טמט חיה או עופ ביש
ואין לטעבר טעון טענה יום טגוס כמק באשור כיה טקא
חם לטלית כה כיה ויבוק עלתן מתיב על כיון דהם קח -
טול כח טענה לטמות טתי הווא טענה בעזרת טענה
וטענה הוא טענה לטמות טענה בטבר טעם יטמ

סימן כ"ט ס"א טענה טיט טעה פות הן וטיעם ק
חתי נטעם פ הנחה טהוא ק אש -
הטעם חונק טעם סל אורכל טעה פות וזו ויהי טדכ סמך
טענה ככה מא נפתי קדנטי הוא נטעם טינה דעם
זו ה טעם טעון ה טענה טמך טמך בטדר ק חתי

ק' חתך נפש אב טמי איכא בין שגלה למתק והה דכל שגלה
 הילא איכא כתיבו סטע דרוסקה עתניתן סביה דרוסקה סן הק
 גכל סתתך אמרוהו אכל העכעה סתלהם אמרוהו ויט טהס טוק
 ושגלה סכר נקובה רוכה סכיתי וס נהיא עהטא חיל ויט סכר
 עטנה טיט סנה היא לכה דהיינו טעב נהס על שנות" טע
 הוועט טעב הלב לבית חללו" טעבה ההאה" טעב הכס
 טעב דטסס וכית הכוסות" טעבו הדקין" טעבה הקיבה אב
 טרה רבי יוסי בר אבה הוקיטה וק נהה איכא טעב הנקון
 ספוטכיה" זיל לא תסיב אכלא לטעבותו כשעהו אכל
 סחול טע" טעלם נקטטטט טעט דרוסקה למועטא הו
 וחתלא נהה אטה כגע אטר עולא טעב לטען בוועט א
 חוסטין טעא הברה ית טעב ורטי תלשודה טעיה ולט
 ולטלא טע טעטע דרוסקה אלתא עדה טע טעטע
 אין חילוק בין דרוסקה לטעבה טיט טהטט וכתי אין
 דרוסקה היינו טעבה אטא טעט לכו כחה לטט זיל
 לטעם טאת דרוסקה טעט טעיה טעיה טעיה טעיה
 לכך התעירו כה בספיקא אכל טעט טהטט דרוב
 לא חיים לטענייהו וק אטא טעט דרוסקה דאוהסא
 דווקא נהא טעא דכ רבי טעטע לכהיל בין חתיה
 הדרכלת וכן חתיה אטר לא תאכלי אלק יח טהטט
 טעטע לטעק כתיב ותבא כהו טענה טיט טרה
 נכי טעט אכל טעט טעט טעט טעט טעט טעט טעט
 לטע טע דרוב ודאוהיחא כעטעטה היה דרוסקה
 עטרהט בתרה וטער כטרה טנה ויהנו דרוסקה נהה
 טינה אוקה טע יח טנה ועוד חקן טעט טעט טעט
 טמות טעטעס הלה לטעט וק רטי טעטע

סוטה וטעלה כהנה

ומה שיש ומה שיש כבירה הנגיד כלם מוכתל ויל לעולם כל עמדה
 ז"ל מרפוס מדאזהותם הם ובין הלכה לעם עמית ודף כולה חדה
 לתא היא ומילני שבטתה מדאזהותם כחוב כפיתק ודכה
 ומה שיש לעשה טמית דהיינו טל יה דתק דתמיהם או
 לכה כן תיעל עמי מיכא בין עמל לעמיתן עלה סבר רוב
 יד כעמדה הם ולבך היא עמדה ומקנתן סכיה קב דתמיה
 סכיתו ולבך היא עמדה לפי שיעשג טיובי טכיה וק וקא ופאר
 טדה להכי הוא דאתא ופא אכמיהפ ליה עמדיר סימא חוק -
 למתיטתו או כאר דתים עמא חוק למקומו ויל פנהו טכיה
 נפיק עה טדה חוק אפ כל סימא חוק וק כעמדה לעזר כאר עמ
 איקו כאר סתם ילפ ליה טרה עמ ^{טרה} כמיה מלח לטוד כאר עמ
 לא איקו כאר סתם עמיה למסור ^{טרה} עמ ויל ליה עמיה -
 דכתיב ולקח למטהר סתם טפיה חיות טרה וקת חיות למטהר
 טרה טרה וקת למטהר כחיתו נא עמ חיות למטהר עיתות טרה וקת
 למטהר עמיתות ויל ההוא עמדיר ילפ ליה לפי דלח איקו טפיה
 אלא עמ טרהור אכל טמא לא איקו טפיה דאיכעיה להו טפיה
 טמא איקו טפיה און לא איל חל טמא כל טפיה טרהור חל טמא
 עמי למוטמט טמא לא למטהר אמורה דהיינו עמ טמא
 אלא טמא לא איקו טפיה וטמיות נפח ליה טרה עמ וק טמא
 דטה זון טרה טמא דלמא היינו כחלה וכחן נבולה ככר הזהות
 עליה קרא כלל חמבול כל כחלה דלמא חתם עימיה והכא כחתי
 ויל טמא עמיה כחוב בה וכי יעק ען כחלה דהיינו כחלה
 ימא וכתוב איל חמבולו כלל חלה קו עמדיע נבולה חמה
 חבלה לחם והלמא טרה היינו שבויה דמקלעמ טביה וקו
 היא אמורה וקו לא ויל טמא סכיה יעלמטיס מהיא אמורה
 ויל למטהר עמיתות טיה לחובה טכאן ועימיה חותכה
 עכאן ותייה אכל טרה דדקמה אינה חיה וקופה לעמית וטינה
 ילמך לכל עמ וקו נה למא היינו עמדיע וכחן כח
 למתן ליה עמית חתיה חתם לעבור עליה כעשה עמיים -
 טלח ימיה דה לטפיה לא חמבול כלל חלה למתן עמיה
 ויל כחיה קרא חתמאן

וזה כתיב קרא אמהנא להבדיל בין החיים הטאלת וכן החיים אה
לא תוכל זה עסוכנת לטעמים נאכלת עי פרכוס ולטעמים אינם
נאכלת אה עמחר לנה היינודותה ליעא קרא ובאר הקנה לה
תאכל נאל לטע שטבנו דרונת אהיה קרניה דוטה טאנס סקדסה טאנס
וזיהרא ההה קלי וטייטית ותי כטיעה יע ונה טכעיס הן נאל אלו טא
דתייבון עלהם טלננת והאחיהם הם תלכותיהם לעין תייבין עלהם
טלננת אלא אמורא ~~היה~~ דבבל לאו הן ו

סי' ל סא

בהמה מוחיה מנתקטן הכ עלם בין כהכ גבדי
בין כהכ היקנה טנה ה טעם טאנס דלערו כטי
חכיסת הגלגלות כהכ וכתב ופי ישיה הכ גבדי נהכ היקנה
תיקל לטחט ולתו טרא נפלה זל הכ גבדי עבין טעם וק
היקנה יותר עהכ גבדי ופי כי הכ גבדי ען בין הפנים
ועד הקנים ואם נחכר רובו טנה והיקנה עמחן למחן ואם נשט
הכו טנה וע והקנה על פלה אה כדברך עואי רבנותיה דוה
טני דרוכ היקנה יותר עהכ גבדי אלא יל השקר טא
דרוכ גבדי ען בין השנים ועד מכי פראס ואם נחכר
רובו טנה דיינו ועד הקנים והיקנה על הוואס ורובו
עמחן למחן ולכך אין כהכם כלם לכו טעם נק עואי אה
בין כי לפנה זיל אינא כטיהו על הראס כי סכר כטי
דנה הגלגלת כלם טאד הינות לכו לט תייטן אלא
לעקנס הינות אכל פלה כטי אטש עטה טאספ טאד
ה טעם טען מייטן למחמת גלגלת ככל עקנס אפיל
עמחווה השורף דהא כד קי טעטן מביסט גלגלת
קופ טנא אכל עדין קנה כעלמא רובא מיתלבס אכל
היכא דנחכס מט גבדי ומא היקנה עהו ויל טאטה
טאטע ככ פלה טאנס העטות למחן ל רובא וטע טאס
דכך כע ופי ישיה הכ גבדי נהכ היקנה כווחו ונא
כאיל דחילק טעטע הכי וט טיטע הכי כטי יע
אטיה הכ גבדי נהכ היקנה כע או אטימחן גבא
הלמא עי אטיה טעטן היקנה כרוכ גבדי היקנה
כטינו לכו טאטע לנה

אזכר נקבם השלון לבדק טיה וללמשל כתיבא איתא אסור על סתם
התחתון ופי טל השכן טעמם הלכה טעמא כתיבא לפי סתם
התחתון הקיף ועל הפל ניס טבוחין בעליון תפס ליסבא זעור
וכן אטו נובחין ולין לשנות ולהן

סב

הענין טעמא מרוב הטעם טעמם דאטק סתם אטו ד
מן לני העות טעמא סתם טעמך או טעמטעם טעמול ב
אטו נטעמטעם פתי ופי טעמך בעים ונתיטעם כהנג ונתיטע
הודם נתיטע ונתיטע טעמטעם ונתיטע לני טעמך לא הדר
כהא אטו נטעמטעם הדר כהא ופי והא הודו כהא דנתיטע
לני טעמיה ונתיטע לני ונתיטע טעמטעם טעמיה לא חיי טעמ
זיל טעמם חיי הא לטעם טעמיה לני טעמם טעמיה לני טעמטעם
טעמם ופי טעמיה הנה ופי לא חיי לא הדר כהא וזו היא
קוטיטעם אטו לני לני טעמיה טעמיה ונתיטע ונתיטע טעמם
טעמך הנה ונתיטע טעמטעם ופי ופי טעמטעם דנתיטע הודו ופי
טעמם טעמיה אטו לא חיי טעמך לני טעמיה טעמיה טעמיה
וטעם טעמטעם טעמטעם טעמך טעמיה דאטעם בין טעמך
בין לא טעמך טעמיה טעמיה ופי טעמ טעמטעם טעמיה טעמיה
לני טעמיה טעמיה טעמך טעמיה חוס טעמיה טעמיה אטו טעמטעם
טעמיה אטו אטו טעמיה הודו אטו טעמך טעמיה טעמיה אטו טעמיה
בין טעמך בין לא טעמך טעמיה טעמיה טעמיה טעמיה טעמיה
ונתיטע טעמיה טעמיה כך היה חיי אטו הא ונתיטע דנתיטע
לני טעמיה טעמיה אטו טעמך אטו טעמיה טעמיה אטו טעמך
וטעמ טעמיה לני טעמיה אטו טעמיה טעמיה טעמיה טעמיה
ויט טעמיה טעמיה טעמיה אטו אטו טעמיה טעמיה טעמיה טעמיה
טעמיה ופי טעמיה טעמיה לני טעמיה לני טעמיה טעמיה טעמיה
טעמיה יהיו טעמיה לני טעמיה ופי טעמיה טעמיה טעמיה טעמיה
התחתון טעמיה טעמיה דנתיטע דנתיטע טעמיה טעמיה טעמיה
להם טעמיה טעמיה ופי דנתיטע לני טעמיה טעמיה טעמיה
טעמיה טעמיה טעמיה

עוב אצל הכא איכא לתלמי ע"ד דהי חזונה נבמה ונשע עב
נהק בחזקת הסדרה פ"י דפסיקת עור בכת אצל אכס העלמן
כעסקתו בניהם היעזר והק"י

סי' לב ס"א

חונק הסדרה ענפסקי נכד היניח העלור כעכ
הוקח עסקת אצל אס. עכ עכס בין בתורה

כאורה אינו עבדו אצל אס. עכ עכס בין בתורה
ע"י עבדו לאשר אס. עכ עכס בין בתורה

הסלם עבדו וכו' ע"י עכ עכס בין בתורה
עסקתו כחולה נא. ע"י עכ עכס בין בתורה

הנכדים חונק הסדרה דפלא כחכה עסקת לחת וז"ל לעולם טאכ
אם בחזקת הסדרה וכי תעל אשאי לא טעא אנתה היעזר כדכ

טעוס הלפנין עק"ו כעו שאמר ונאו הוא כהקל לחסיד ע"י
עסקת העור לעורו כע"י עכ עכס בין בתורה

ס"ב

סייאר טעקל טעקל ונשע וז"ל טאכ אנתה היעזר כדכ
וטעיה כה אצל הכא ע"י עכ עכס בין בתורה

הסדרה ולא עסקת החונק ע"י עכ עכס בין בתורה
דטהקות הסדרה עכ עכס בין בתורה

א. כנהק דאי אשע"ש ככס עכ עכס בין בתורה
הוא דכע עסקת החונק כהקו אצל אס. עכ עכס בין בתורה

ככס ע"ע"ק אשור ע"י עכ עכס בין בתורה
אס עכ עכס בין בתורה

דטעוס החונק עכ עכס בין בתורה
טעקות זה טל חונק הסדרה הוא ע"י עכ עכס בין בתורה

ס"ג

וכן עכ עכס בין בתורה
אשר רכ. יאורה ע"י עכ עכס בין בתורה

ככ יאורה אשר עכ עכס בין בתורה
איניוקר וכו'

הוא והדוקדוק כל כח שנת העתידות ויתקיים ויתקיים כזה ח
קצתם וזוהי קצת הולך וזאת בהמה שגוררת גולה ופ' כב
אטורה שאלו נודע סגולה אכל אס וק' ותי ונחוש לכת
ז"ל הכל עייה שנתה תה מעלת לעלת והלכה ארבע ארבע
עגולה שבת נעולה ללא עשיתא בזמן הזה ויתקיים
עלול עני דלרבי פ' כלל הרגלים אס עגול בעלול
למרות הגדוק אכל על בהמה מיישן לחוש האדה ו
תקח כחה שנה בגרירת הרגלים והזן

סילגסא

נעול הלמי התחנן כתי ותי והיה חיישן ל
ז"ל הכל עייה דליפתהי מיפק פ' עעעע
ותי והיה נעול והלק לו וכמה יהיו קפי תגלים ז"ל עייה דלי
אנגוס פ' נתקל למעלה מן הפיטעם ותי והיא נעול ענין כב
הה כהה פ' והוא עיכול למרות פ' הערחה והלענה פ'
לענון ועדא יהיה שנתוכין לה המכלכל שאין יפלה לה
והלענה עלענון אכל עלענון ארנח שנתוכין לה העלכ
שענון עיכולה לה חזיה אכל ק' למשע הערחה דלס
לה חיות כה עתות נכח הלענה ז"ל מיכניהך דלי אכיל
כאם הערחה הווא המראה דתעירא טרף הווא דלס אכיל
לחיות כבן הוא דק' אכל הלענה אכיל דלינה כה
לה חיות כבן כתי קיטל ותי למשע הלענה דלס חונה
לחיות כה דלענה נכח הערחה ז"ל כתי אכיל דלי אכיל
כאם הלענה הקרא הלענה הווא דלס יכלה לחיות כה
הענתות אכל הערחה אכיל יכלה לחיות כבן אכיל
לחיות החיר לא זו אלא זו נלכח אכיל זו ואין אכיל לוח
נעול לתי המלך לכה היחש נכה ותי תכלת לה ענו

סב

ועשום עיקור הכל עייה איבעלע איבעלע ותי ענו לה
הוקח ז"ל לתי שנה רבם כתי בולענות היה וכתן טרם לה
לתי ענתי העלון סנתם פ' הינה עלה יבסם כל חנה לה

טבעם ידוע להאלימות הרת ולאינה שהחזקת על הלב וסמ
עלול להחשב להוסית על התה טלא נפלה כסמ ונל
שעשתען כל מה נטרל הפתי בתחתון חסדי קני מלה
גלוי משי ליט לז טמיטא העקשתי דתנא בבי זה הכל
בעלגה חיייה גוה וזה היה אשר לעלז למפלה למור

ממ או תלכוין האמת שנכד למללו כקס נבילה וק משיא זכא
בילה וזה תרובץ הוטמ נה הוא ויל לה גמי נבילה לא אונטמ
מי נשי לא היי קד בין נבילה לנדה לא מטום נבילה וקני
מט ענהת יש למט פה טמוטע לטול או טנד אחר כני נכד
טמם אפורה קר שם טעק כן דאטה או טנד זה טקא טנד זה
אם טנד טמם קני טמט קונו טמיד וטמין ומיטקן הלטא
אזהדה אכל קוס טמנו כייתי וטט אית טלה בו קנס וטקוס
טמם טמם קדם זה טעלה טצעת טבה אית קים ומול
חנה וכל זה לא טייה אלא טבר הדבר טקלא טת טטר
קוס למנוץ קוז או טתט וכל קר טמי טמא טבא טמאר
אם קמטיס דטמק קוס או נטמקן או טב יה מול או ט
טתט טתי טבות טטק טפ קי טק קוז או טתט טפ קי
אם קמטק לטד קי קוז או טתט קי לא קעו לטלל ואת
טמטק קי לט טה טמאר טו קטט טתי טמטקן קל קוס
ארכא טד טפתי טת טאלינו טתטק לא טתי טפ
וקוס אין טפתי זה טתטק וקבא טתט הוטטור כטלד וקוס
טדכוו וטפתי כטלד האחר אית לעולט אוט טבא קלי כטע
אלינו טתטק טתייה טפטי אכל טאלינו קבא וטט טתטק
טי קוס קטטק קוזי קתקב וקבהא וקתטטא וקארוט
ביד טקוס קקב ולינו טב אכל קוס טיטטיתי וטע וטט
כדיקיה טפטיט טטטע טכטע אית ליה כדיקיה ותי
ליט קוז וטמ אין לא כדיקיה טלל בין טכמוץ בין טכטע

קול טאלינו קוס

שאלת דתם איייה ש' קצת או שנתו ככל הכא איייה ש' חרש

חט הכא ש' קצת והתם איייה כאלו קצת נהלך לו ותייטע

הכא אכל ככל עדין קצת תשוב ושייך לכוון טבטע

ס"ה עדין אלא החילוק אדום והפינטי לכן וכן אכל אש

ש' וק' עתה עלה דליתא אש ערב אש עתה סתרי

הה ל' למה אלא אחד לכוון זיל שאלת למה שאלת לענות

ק' ונתת שהיה דליתא אש נגלה אחד סתרי זיל שאלת

הק' שהעמית אכל ככל היה עדין ותייטע שאלת למה

כענהו ארז אין טרען סתרי שאלת למה אכל וק' "

ס"ו נטע אין ל' כהק' טבטען אכל דתם וכן ואחזק שאלת

וכהק' טבטעם וק' והלעא יהיה דתם בין עור הפנים

ואינו טבטע זיל חונטם זך ובעי' וטבטע טבטעם טבטע

טבטע טבטע וק' והלעא יהיה האור בעור החילוק ואינו טבטע

זיל דתם חילוק אכל דתם ואש יהיה כתיבתן טבטע למה

למה וטיה יהיה טבטע טבטעם וק' "

ס"ז עור הכא למה וטבטע וטבטע כהם וכן אכל חונט

למה נקובה לכהק' טבטעם טבטעם וק' טבטע טבטעם

כתיבתן חונט דליתא ל' טיהי' ליה כהק' טבטע זיל שאלת

אין ל' טבטע טבטע לכהק' לפי שהאויבים רבים אכל חונט

אין טבטע כהק' כהם הסייעים הווי' הווי' וק' ויש אכסיה

טבטע או כהק' דליתא טבטעם כהם וכן ואין אש כתיבתן

ק' טבטע ל' אכסיה הוא דליתא אכל לכהק' טבטעם וק' "

אשר העל וק' אין אש כתיבתן ואין ל' חונט זיל שאלת

כתיבתן טבטע טבטע חונט איייה בעור הכאר וטבטע ואין חונט

כתיבתן וק' הוא למה חונט וטבטע ל' כהק' טבטעם ק' "

טבטעם טבטע כהק' זיל שאלת דתם איייה ש' חונט אכל

ש' קצת למה ל' טיהי' ל' כהק' וק' "

ס"ט נטבטע קצת

מעבא זקן בארבע מאותו או לחבו ואינו תחוב בו כחן קא למכר
המחבר אם נשאל תחוב כחן בארבע מאות ואם יטקוה
פי אינו תחוב מאה אבל תמכר תשאל אם תחוב כחן זקן דם ואם
תמכר תחוב מאה ולבד נטו כדכתיב יסוד כשעני תחוב
בשקל היקל על המחבר שאמר ונבגו להקל וכן למתעניעין
בו דאם נשאל תחוב כחן זקן דם מאה לתחובו כחן זקן
מכר דאם תמכר כחן למכרו הוה למכורו וזו דאם אינו

מכר דאם תמכר לחב או לחב תחוב מאה טמוס קמא
ב הגאון דאם תמכר לחב לחב תחוב וכן למכורו זקן
זקן זקן דאם תמכר לחב לחב תחוב הוה דאם תחוב
במכר דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
אין זקן דם מאה לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
טמוס טמוס דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא

טמוס טמוס דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא

דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא
דאם תמכר לחב לחב תחוב כחן זקן דם קמא

ולבד לא טיהב סדק

ולכן לא שיגב לב בדיקה של הדגה ויש שמעיקו על בדיקה
שבמוצק נקו וזה לעגל אשר וקטן אין לבדיקה שבמוצק זול
לעגל אשר לבדיקה עליו העומד אבל הבא קרא יע שבדיקה
שיקולין משום שלעמין אווזות וקר על כן שבדיקה וזה נקרא
זילך אוליבא כמלי עלמא דנעמא אין לב בדיקה שבמוצק ועוד
הנעמא אדום ונקוה דם אדום והיבא עבה כו וזל סאנת קוהו
על קצק כבהר ש' משמנוא אר לעלם אר יע שבדיקה
לם בדיקה שבמוצק והאי חוץ דקטן היצו חוץ סל עור
פניו ועל משנת בלון פ' עור אמר לב עור לבלו כע
הכר ואלו נוקמן לאיסור אפילו יע ארם סעולא בעור נר
במ-ענש ור

ס"ד המישש נעלדלו בלחן נר הבעה עקום לאערו כבעה
אשר מעולא דס' אנדללו כהבם ופלגה כה רכמ איבא
לאשר מלי נלדלו בענק משנים חכוק ואיבא לאשר נלדלו
נפרדו כאלמא לעמא לאשר נפרדו שחא והס' הה חק לעגל
עיקור אלמא לעמא לאשר נלדלו הייטו ענק ענלה סייעת
עפרדו לאשר וזל לב לה עלתפתן שחמ הנוקט ונשענה
הד פתה פתלה וילפ ענה תלת כין נשעמנו הס' זה עזר
כין נשעמנו מענזום והק'

ס"ה דבהר נפסק הו כלה וכו או לעלה לאסוק
לענה דנזכר במשנהו וק אשר ענז כוב סל
הוול רוב וזל אלמ אשר רוב הווא אר עב השכער
עננה עם התלל - לבאים דחלן דווקא התלל ונא שנה

הקטן של הקנה והק
ס"ו אם נזכר עק סימ כו חתק באיסור אסורה וכו
נמלה מענה רכונה לכובה אסורה ויש שאלה
מי מאוטר שאין אלו בניאים נבא הדגה ולפ שנה
סימבאר בפועל דאיעור איסור פתום מעקב אר ש
אלימ בני בוא

שמיני ופסח שש ופסח ה' חלל על שש עשכמו שמוס דלל
ע"כ מביב היטה אם יש בהם חסרון וכו' העוסק משם
בהנהגת מעשה כנפח עשירית לחבא שתיב עליה

סב

~~ובגלגלת~~
ע"כ לז' בין דעשעה שלבא איצת מעשה בטהא איצתן אם
כיון דעשעה באימר מעשה בביאמר והע"כ תלעדהא אסתר
לפי ה"ה הא דאמר ה' ענה כנפח אם אין בהם חסרון
לפי חללה ואם יש בהם חסרון שלבא איצתן אפי' מר ופ' איצתן
סעודה בעל שט והוא שיער שעה של ע"כ ועשיר אימר דה
ראשית של בה"ע על גבית וכד מעלגת לה הוא שיער אימר
ועשיר דחבא אפי' ארבע שעות דה"כ פיהם תיובתיה דה"כ יתיר
כיון דבגלגלת שיער עלגאה שיער איסרה אם חסיר עטנה כמיו
זה אם בגבית הוה לן למער בשיער אימר שהוה שיער גבית
ואימא מעשה בהכ חללה והיטיב לה תלעדהא לא שטיע לה ל'
ה"ה הא דאמר ה' ע"כ דהיינו עשעה תלג' בין יש בהם חסרון
לפיין בהם חסרון ולכך עבדן חילג' והר'

סד

בע"כ אם ענה חסרון וכו' פ' גבא ט"ה בא באוק דל
אזנה באו בתחב למה תחתק ויעער הבא אפי' עם הסלם
מכניהם והבא ט"ה יש בהם חסרון לאי אשהין אין בהם חסרון
ולמה שיער נתייה כעו נתייה לארובה שער והבא ט"ה
זה ע"כ גדולה לאי אשה שתייה הוה לן למער חלל ענה על
ע"כ כמה הוא כחלג שחלג חלל על ענה של בה"ע ומשעה
כמה בא לן למעתי חלג על ע"כ שיער אימר ומשעה כו' נכח
הוא נכח אכל עבשין מעשעה בהכ חלל הוא עכ"ל ע"כ
דע"כ חלג ה"ה ז"ל דעשעה כעו כענדה כנפח פ' דא"ה אם
בהם חסרון מעשה באימר ואם אין בהם חסרון מעשה בהכ חלל
אכל יש ארובה בתרא הי"ל ביותי ופ' דעשעה לכל אחר
כנפח עלו בין ע"כ בין גבית לפי שחבב סבר מעשה ברוב
חלל כ"ע בין לע"כ בין לגבית ופ' עלה ז"ל זה דעשעה לכל
אחר בתלגו והר'

סו: א דלם ענדה

סוף הוא נכתב נקב שכללם שמעתי פ' עמנו אהיה נאמנו דפסוק
בנה זה בנהך זה נקב עבד זה נקב עבד אחר זכו וזה

לפי עבד נקב מנכסה או חסד ולא יוכל לתלות וכו' וזו מעשה
לא יוכל לתלות האם יוכל לתלות חלה נעמדי והה לעיל
אשר אם שאלת נכשת פלג על המכין אסור ואין יוכל לתלות פלג

הוא שאלת הים אין המכשם שבועים להיחבר אבל הוא התחיים
הוא שאלת הים אין המכשם שפר רובך תלמוד ומכשירתי וזהו
עמנו כהם ועמנו שפר רובך תלמוד ומכשירתי וזהו
סוף הנני משכנע ימות התזה עתפאל נעמנו יפוד נכו ועמתי

נניבתי כעשינו הנעם נעמנו לאילן כגמל אשר אעיש
עמתי דרב נטמן תלת ננה חד פהג להאה נחר פהג ללא
נחר פהג לכדאל כהאה כהאה נלאבא חלא פ' עמיכתי בעמנו
וכדאל חלא נה רב נעמאל עד בר רב תיאל טמנו אי פבאל חבבה

וכדאל חלא נה רב נעמאל עד בר רב תיאל טמנו אי פבאל חבבה
כהאה ודהאה ככדאל וכו' טמן לאשר לכדאל כהאה כעו -
כחאה ודהאה ככדאל כן ננה הכבר נילד כהאה ככבה
מאשרנו מעניכתי כעמנו כן ננה כהאה ככבה
דהיינו דענו מהכבר אם נקב עומך כן ננה כהאה אם נקב

עומך נכיון ללא אייתפתיך הלבתי לא נעבד ולא נעבד הילך חלה
נניבתי כעשינו לתועילא ודון נס להבין
הוא מעניכה ננה הנעם לפי מההאה ערפתי על הלב
ושעניכה הרוח נכנס בה ואיננו ערפתי על הלב

והרם משתכדין חלב שמעו ביותר ותעוץ הכהנה וזהו
חמשה אונות אית להאה פי ההאה שבעה המתיכות הגדולות קרות
אונות והמתיכות הקטנות קרות אונות בעל אונות אונות
אונות אונות אונות אונות אונות אונות אונות אונות

רבי יוחנן למיה עיראתי טעמיה האם טעמי עיראתי הניעם וכבי ח
הנח לאכילה או למטעם חלף תא טעם אונות כיוןא והאה טלה
בארבע זודי עמי לאו למטעם לאי טלתיא בעיקר לאכלה לנינ -

אונות לאכלה האם טלה לכן ערפתי האלה ועמנו נאם תסרה אחת
אונות נאכלה האם טעמיה דאערו כגעו אשר כבא האי האם
עמנו נכו הנעם טעמיה דאערו כגעו אשר כבא האי האם
אי תסיר אי חלב טעה וטעמי תלמודא כחלה הלבתי כבא
לבר מיתר וזהו לאכלה אכל מהבא לא הנהיה ועמ -

הנורדא סמנוא |

הורדא שנתא טעמא פ' צד יען שמחה לבד טעמא תאם להורדא
 אוקמה אם טעמא או שמחה וכו' דהינו דרכה להורדא
 עלטמה והמה עלטמה וטעם ואם אחד • הפך נהפך
 פ' שתי ורדות אחת הימך כדרכה היה לה שחוק לבד האם
 הטבב דחוק לבד הגביר וטעמא פירש לטעם של האם וכו'
 דהיינו גב האמה שהוא לבד הטעמת והטעמת הם שני גב
 אשטניות כחצי הגדה כמחורשין אומן ועשני תלמיס תלמיס
 הנרפא דאמא דהיינו כעלה הדם נשיעורו אם הוא להורד דהיינו
 שתמיה אונה אחת על טעמיה לטעם אוקמה אם היה כד
 של אגודל כדונ כפי וזה הוא עלה הדם ואם להמער כגון
 טעמא יתיר טעמא דתמייה טעמא כמין של אגודל אם
 היה כה כשיעור זה נראית יתיר מה הוא עלה הדם סלה ואם
 טעמא זה פאב טעמא וטעם הוא וטעם יתיר כגב דחמא
 לטמא עתמיה פאמן בו הטעמים טעם פהמא יא טעמא שחוק
 האונה באורך טראמער סוף ואם הייתה בתא של כד
 הינה נהנת כחמא ואם הייתה כד האחר של האמה נהנת
 כגבא יא טעמא טעמא האונה לטעם להחמה ואם טעמא יתיר
 עתמיה ולטמא הטב של כד החמה נהק כחמא ואם הייתה בתא
 העלמן של כד הערמה נהק כגבא ואנו טעמא להחמיר כחמא
 חותכין אותה לטעם סבב הראשונה ומוזקן וחותכין התא של
 הינה אם טעמא בתאן מלטמא הטב נהק כחמא ואם בתאן
 ולטמא של כד הערמה נהק כגבא וטעם כמקום טעמא
 להחמיר אכל לא להטמא פ' אם חמה אונה אחת או שתים
 וטעמאן מקנים ופ' בארעה האיס טעם מקנים טעם כאלו הם טעם
 אונות והשאר כאלו לא היה אכל אין אונות כל המקנים אונות
 וטעמאן ופ' היכר או סהר סהר כחמא ופ' היכר כגון טעמא

יבאח עההחיד והר
סד נטעמא אונה יתירה כמין סעלי האמה וכו' דהנה דם דאונ
 וזו והא לנעמן אמה כל מה שלטמא טעמא לא טעם דר
 דאונ ויל מאכ הכא יתירה והחם חמה ונהגעה עיתיה והר
 סט האם מאן בה חמא דאונ

לא חלק סוף בן מתוך דלוג הנעם שנים לאשרו בגעו אשר רפה -
כ"ה סוף דתי האה דרעיה לאופתה נע"ה ופלגיה בה א-טורא. איכא
דלוג דרעיה לאופתה דהיינו בחזקה ואיכא דלוג דלעב דגשיתא ואר
דלוג דלעב דלעבייה ופ"ה אופתא בענה סוף דהיות דהע"ה אהתא
דלוג דלעב דלעב חזרתא מראה האה לבן דבגעת ופ"ה דלעב עב
דלוג דלעב דלעב ופ"ה דלעב און לה מתוך לעבם ולבך חייסין סוף
דלוג דלעב דלעב דהיינו סוף דלעב דלעב חנה אבד דגדס ונלוס
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב
דלוג דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב דלעב

פ"ה דלעב

כ"י המצב בנה רוחם ומכאן בעל כרחו "

ס"ה נעלאת בעובד בעזים מים להלכות פ"י ידעך זך בלתי
לב עבר כוח שאך ופי' של איסור אפשר עדי כג' אצבע

אדם פתחתהו עגול הלכות של הנגב אחתם אצותה פ"ה
האובלג יתר זהו פ' הנגב שנעלם בהאה בין של הקר בין של
ודג ועל ואם נעלמו תולעים ערעין וז' ועל מעגב הטוב שנת
צפרה שאין נזכרין וערעין ז'ל שאח דתס כיון שהנגב ארך הלא
מתי נעשה אכל הכא התולעים נזכרין קודם ואחר וכיון ללא חגבים
קודם מתי לא מתהה נראה אם התולעים בתוך הנגב שאין בין אונת
בשנים אם יצאו כתי' דודא' לאחר מתי פ"ה ושגב אכל ואם לא
בדאי קודם מתי נגבו וכבר נתקמו התולעים בה"ה ששה כח
הבה טה ותי' ואם נעלמו כפי הנגב עטמ כתי' דודא' לאחר מתי
פ"ה נלבך לבאי' רק "

ס"ז האה עשפבה כתי' וז' והלמא נגב אחר מהמטות ואין
עינין עלן כלי ז'ל טב ע' אומה טהה אם כינב ודא' כעלן -
ניקיה כמות לבן ואם לא נראה בודא' לא טב "

ס"ח חסד טהא ההאה נכ' וז' והה לעיל מטה אפי' עשפבה כתי' וז'
פ"ה ונכ' החסדן ז'ל שאח חסודה גרעה עשפבה דזה הולך
נשתקפא וזה הולך נעבי' לה **ס"ט** ההאה מים בה עזים אנוס פ"ה
מאנוס דמאט לעני' והעלד

המנוס פ"ה בו הטפתים יא
לינב כנזב דתי' ויא מאנוס דמפת' עני' ואין הרות נכבם עעב
לעבר ואינה עוהפת ולבך אוקסן ופי' אנוס סתום ע"כ כדך עעב
א"ל טבב וחוט אהם עני' סביב ומאט סעוד לעזים האנוס פ"ה
זוהן על אונת אנוס טעם ומעוך היינו עליו העתהעין ועלם -
שנה טטה ודמטי' בין עלה' ודג

ס"י האה קנאה כען וגו' קנה כען נ"ה והה האה קנה כען טוקה
היא ז'ל שאח זה אייה קנה כען אחת ובמעטונת יותר עטו

טהיא קנה לבי' ופי' של עטייה סענה' קנה' יצחק קנה
טהיא קנה כען טעמ' טטה' כנה' כטי' חתובה ועלמא' כה'
קנה' עטמא' בהאה טלהו ט"ה כלא כה' לבר עכענה'
דכתי' לה אם ע'

הוא יתן חסדו ורחמיים רבים ואלו הם חסדו ורחמיים רבים
ועליו נשען כל צדק וצדקה וחסד ורחמים

סוף טל סוף

כמה שחננה נחמנה הותלה עד שזרע לך בעה לנפול
אינה צרה בה בהנה עד שזרע שאלנו אבל מנעם חננה
בהנה לה לה לט שיהיה אלה ונחמנה כל שיהיה ששוק לט
שמה הבהנה עים מהם מהמים וענבים ההאה ואלו
הבה מרבות ובושות ולבך בהנה לה ודון

סב

הבה מרבות ובושות ולבך בהנה לה ודון
כמה שחננה נחמנה הותלה עד שזרע לך בעה לנפול
אינה צרה בה בהנה עד שזרע שאלנו אבל מנעם חננה
בהנה לה לה לט שיהיה אלה ונחמנה כל שיהיה ששוק לט
שמה הבהנה עים מהם מהמים וענבים ההאה ואלו
הבה מרבות ובושות ולבך בהנה לה ודון

סד

כמה שחננה נחמנה הותלה עד שזרע לך בעה לנפול
אינה צרה בה בהנה עד שזרע שאלנו אבל מנעם חננה
בהנה לה לה לט שיהיה אלה ונחמנה כל שיהיה ששוק לט
שמה הבהנה עים מהם מהמים וענבים ההאה ואלו
הבה מרבות ובושות ולבך בהנה לה ודון

הנלך וחזק

~~על שנתן לנו חיים ורחמים רבים~~
~~על שנתן לנו חיים ורחמים רבים~~
~~על שנתן לנו חיים ורחמים רבים~~

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

על שנתן לנו חיים ורחמים רבים
על שנתן לנו חיים ורחמים רבים

ע"כ לבית תלמי

והוא נקרא למלך מיד שיה וזו הנה חלבו נקרא נקרא
למען לא יעבדו את מלך נהגור סתם פתח יזכר ללבו מיד שיה
למען שיהיה רוח נחמן מלך העשוי כבובע אינו סתם אל תעלה
אלה העשוי כבובע אינו סתם ולא כאלו על מהוא מלך נחמן דלבו
לכבודו ושני מינו ואינו עשוי לכו אינו סתם
יש שי יעלה לאינו סתם נרצח הלב וזו ובה מלך נהגור הוא -
וארון כג יזכר ופלא ארזל לנעמיה לפי שאנו לא יעלה מלך העשוי כבובע
וסוף ואיכא על שזה הוא לכו אינו סתם לפי שעשוי כבובע וזה "

יחמ סה

שגל הכבד נזה אלכ סתיר בו כפית בעצום חיותו נזכ
פ טעום חיותו פלג בו העלמס יעלוטס דינו
זס. סכנו כנרצח וזל טעום הכונו ככלות ואן עבדן ככלות
וטרא דדינו כנז כפית בעצום הכונו כנרצח וכפית בעצום
אנו ככלות וכפית בעצום טיה והיינו סלמס דיתס סלמס ושער
וית דמלמס כה חיקורא היינו כחכי ביכע עכסלת בינוטת ועס לנמן
קל ועעורה כנרצחין פ חלמי כנרצח עענכאן ועענא כאן ואינו

הנעס בעצום אחר "
שחט נעלמא כבבד וקו אס כד העב סלנו לצד חלל הכהט פ טע
למד חלל הכהט וטע לצד חוץ חלל כבבד דהיינו אס היה כד
עב על עחט הנקרא קופא מהוא נקוב חוץ לכבד דהיינו כד חלל -
יה עה בין עכד זה סלכבד בין עכד האחר אפ כנל עטמן ואינו טלח
חוץ מהטע עמס דאטע דק הוטל כד לכס ונכד ונכס כבבד ועס
קוס הנקב כבבד הכבד ואינו נכח עמס אדעיטמל אטל אס -
עכא כד העב סלנו כבד כד לצד הסלטן כפי פטו
לב כל סוס חילק ותלמן דק הגהות נכסמ לטס דק הסלטן
עק סס וסעב הכהט לטלמלמל עי כיתל ונעמל ופלט סר אס
ב כבבדן סל חטיה אינה נוקבת לחוץ אפינכוב אחד עאיכבס -
קייבתן כנמסו ולכד כפי מהה הכבד עכטע עכד הכבד הוקל הוקל
אן עכד כנרצח הכבד עכד הכבד טיה וזו עטע עכד הכבד הוקל הוקל
דקה אכל עכד האחר כפי וזה הסלטן אספקהו כל סוס חילק כלל
לפי ספ העלמס כאן סלמס פ יא עכד הכבד דהיינו טעמל
דמינחא קתי

במלכותו ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו
ויהי עמו ויהי עמו ויהי עמו

באילו ענין בפרשתו

לפי שהיה ענין זה שישן שנתנו זכרנו לזכרנו ד' ענינים
לפי שהיה ענין זה שישן שנתנו זכרנו לזכרנו ד' ענינים

סיפור סג
עליו הכללות פת' הן שנים שנים לאשרו בקצו על' דס
ואת שנת הכללות נכ' לה' ישן השנים הם אלף למע
כעלת שנתם ולא כעלת שלש ולא כעלת ארבע ומד' ענין סג' כאלו

לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
סיפור סד
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||

סיפור סה
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||

סיפור סו
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||
לבו גב' קוליס שאלו טינה נבד' מלך כתי' כולדו ||

בשנתו ואיבא ערוך

לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים

לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים
לפי שהתקבלה דעתו של רוב הדיינים

סימן קח סא

בגדל בעתחבר בתורה
ואינו סופר ופעל היחיד זה שיש לפנים בתוך העמוד והוא תלב
וציון מילוד ועותר לבד ארץ ישראל וסופר נר ועם מעותול דאי
אם נערכ וסופרעו התלב שחתתת לא עיהכ ויהי תלב הטהסה הו
ועותר לבד הינום ויל שאח הדפ יערקום אחר אסור עמפני כן
התלב והטחול

מד ערדר הבאר

תורה דבר הזה בעבוד וכן וזו תורה
תורה וזה המעשה אל זה מהתם הוא היבא חכם
לא היה כי שיעור נטות הוא דתו אבא תורה דליכא רב
היה כמנהג אמה פנה וישלן וזו תורה היינו נגלה
לעולם חדה מילתא פעהו והשת עי והדר מילתא
במחשבתם תורה וכן תורה והדר כי נבנה מילתא תורה וכן
אם נבנה באחד מהם תורה וכן אם נבנה במספרים תורה
דמלתא וכן מה שכתב מכתוב נטות תורה נבנה וראש
רובן מלכת תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה
גדה על דמלתא תורה תורה תורה תורה תורה תורה

דק אין תורה וזה מה שכתב וכן תורה תורה
זמן מה סוף זה מה שכתב וכן תורה תורה
על זמן או מלתא תורה תורה וזה מה שכתב וכן
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה

זמן מה זה מה שכתב וכן תורה תורה
זה מה שכתב וכן תורה תורה תורה תורה תורה
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה
זה מה שכתב וכן תורה תורה תורה תורה תורה
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה

זמן מה סוף זה מה שכתב וכן תורה תורה
זה מה שכתב וכן תורה תורה תורה תורה תורה
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה
זה מה שכתב וכן תורה תורה תורה תורה תורה
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה
זה מה שכתב וכן תורה תורה תורה תורה תורה
תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה תורה

סימן נדה סדר

בטעם מה יתוך הקל נדה וכו' ע"פ נא...
העם אם יע בעור הכבד הכבד כד לרוב
אם לא נעל העם בעיה כי אם מלוחק מענה מעט...
העם היה הכבד הזה יכול לחזקו את עצם הנשבר...
ענה מעט כשה עקומה כפי ואם עקומה מן טל העם...
ועבדיו כי מהו כעיה כיון שלא יכול לבסותו עקומה...

סח

י"ט עי סבתה ש"ט ע"ג מעור לבדו ע"כ ור' רפ"ה סבתה
אלהו המא נעט בדברו א"ש חכ" עור וחס כע"ר א"ה י"ט
נדה וקמ"א א"ע י"ט עי סבתה מעור לבדו ע"כ ור' רפ"ה סבתה
כע"ר ע"ש מע"כ בדברו ס"אין כע"ר נדה מע"כ ה"ה ופ"ה
הע"ר ע"ש ע"ה נדה מע"כ ה"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
וא"י ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
ה"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה
תמונע שלמו בד"לך בר"מוך

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

אמר ותרדן לב שאמר הוא שגור חן כשב חושי כ"ו וכל פגמ ליוכל דוכן תחת חמו כבמ ל"י
 והנה ממג חי בעינין הויתא בסופ לידה היינו דאכטניך קרא למעשנו וחי לא בעינו
 הויתא בסופ לידה "למה" לו תחת חמו מצי וכל נפקא ותרדן בשו שהת בעיני הויתא
 בסופ לידה אפ הכא בעיניך פירכום בסופ השחיטת ונמצינו למידי שמש ההנה חמו
 הפירכום בסופ השחיטת ולמשך עד אחר שחיטת אינו מבון להלכה אלא בעי שירכס
 נמר השחיטת דהיינו נמר שחיטת דוכ הפימעי שהוא הכשר שחיטה דהשתא כי נפיק
 חיותא ש שחיטת נפיק וכתב כך בספר תורת חבו והט נריטנן "

כיצד הוא הפירכום קשה למה המחבר תפס אותי שלא כסדר הנל להקדים בהמה
 נפג ואחריה בהמה דקה ואחריה עגל או בהיפך ותרדן דהלך המחבר אחר
 סדר הפירכום מחמונ לכל לבינוט לכל התחיל בבהמה דקה שפירכוסה חמונ
 נעשנו תפשוט ותפשוט ואחריה בהמה נפג שפירכוסה בינוט שהיה בין פשטה בין
 כבה ואחריה עגל שפירכוסה דל שאפילו בעינו וקשה מאי שגא בהמה גסה
 מבהמה דקה דבהמה נפג בין פשטה בין כבה ובהמה דקה בעינו תפשוט ותפשוט
 ותרדן שאני בהמה דקה או בהמה קלוי עליה לכך בעיני תפשוט ותפשוט ובהמה נפג
 או בהמה קלוי עליה לכך בין פשטה בין כבה ועוד קשה למה בבהמה דקה בעינו
 כיד תפשוט ותפשוט וכדגל בין פשטה בין כבה מאי שגא הוד מדגל ותרדן לפי שד
 קדוב לנפש והרגל כהוד מנפש "ועוד קשה למה בבהמה נפג חילוק דהיינו בין נפג לידה
 יבחה דא ותרדן לפי שאמרנו בעמרא אמר רב חנן היה בין נפג בין דקה דינה כבהמה דקה נפג
 ונפג חמו דרא נישא אלהים את חית הארץ למען בהמה למינה ובתיב ו"פ ה אלהים
 מ האדמה את חית השדה וכל עוף השמים חי עמא לעשות לה פירכוס כבהמה לא אויפג
 דבה חיתקש לעוף" ואי עמא לעשות לה פירכוס בעוף לא אכשר שהרי איתקש לבגמה
 לכך עשו חכמים לחיה פירכוסה כבהמה דקה "

ובצורה אפילו נכח הטעם איתמאן דגנים בעינו ואיתמאן דגנים בנפג מאן דגנים "
 בעינו נפג בנפג ומאן דגנים בנפג בנפג דוקא אבל בעינו לא
 מהט ולא כשרג אפיז בזנבו דכשכוש זנב מעשיל אי כבהמה "ותי לביבותא נדמ"
 ומה שיה אויבדיו קלוי עליו כשבוש זנב מעשיל בו בהמה שאיבדיה כבידי עליה לכך
 שמעשיל כ"ג "השוחרט את המסוכנת בלילה ולא ידע אי פירכוסה וקשה למה
 דה ידע אי פירכוסה אי ביום הכי הואה ואם בלילה הרי אפג לשחונט ואפילו ביום אפג
 חונט במדינה האפל נכש בלילה ותרדן כנון שהתחיל לשחונט לאור הנר ונכבה
 לו הנר וכן נמי לאור האבוקה ולכבוד לא ידע "לא מהט חי מנפג כותלי בית נשמי
 מגדולכתי בדי דההכינן זינקה בלא פירכוס "נילא ממנה קלוח דם הרי זה ספר
 נבילה קשה למה אמר ספר נבילה" ולא אמר נבילה ודאי ותרדן לענין אי קשה

תיב

חיה מכסה דמה בלא ברכה אך קשה כיון שהיא נבילה למען מכסה דמה כלל ותיכין
 לפי שהכסוי מדאורייתא שנאמר ושפר את למעו וכסהו בעפר ופטיקא דאורייתא לתומא
 לכך מכסה דמה אבל ברכה מדרבנן ופטיקא דאורייתא דרבנן לקולא ולכך מכסה
 דמה בלא ברכה " ועוד קשה למען אמר ואסורה ותידיין דאלו לא אמר ואסורה "
 הוא מעמאה במעגג ובמעגג כיון שאמר ואסורה אינה מעמאה במעגג ובמעגג
 בדרולי החכמים לא היו אוכלים מן מבהמה וכו' " וקשה מעמי למענו ותיכין מעיחזה
 דאמר אהיה ה' אלהים נבילה נטריפג לא אכלתי ובשר פיגול לא בא אלפי
 והקשו בעמרא ומאי כיכותיה כיחזקאל נבי בולי עלמא אכלי והוא לא אכיל ותיכין
 אלא נבילה העתידה להיות נבילה שאומרים עליה כוס כנס ופירש כוס שמו
 ואפילו עשתה פי כהונן " ופירש טריפה זה שהורה בה חכם מפ' והתירה כגון
 מקילין בריאה פירש כגון שנמצאת בנשה בשיטלי ריאה אם תוטבגז מקיה"
 לבגוג " כשר ואל אם באו מנמתיס ומשמעו בידיס ועי' כד הקיפה בשר כשר "
 אבל בידולי החכמים לא היו אוכלים אותה ויש חכם אחד שהורה בה לאיסורא
 ובשר פיגול לא בא פי' זה אבר שילא חוש למחילתו נאמר זה בהמה שלא ה
 הורמו מתכותיה " אלא כל הרולה להחמיר על עצמו וקשה למה אמר
 להחמיר ואמר שלא לאכול ותיכין לפי שיש שלשה כתות בישראל ופימן עצמוהו
 מהחמיר חסיד לדיק יאכל בהמתו ובהמת ישראל חסיד יאכל בהמת ישראל ולא יאכל
 בהמתו מהחמיר לא יאכל מהם כלל לכך כתב להחמיר קדי' זה משובח וק'
 מהיבא תיתי " שהוא מעוגג עד שיאמר קדי' זה משובח ויש לומר לפי שאמר קדי'
 תעשת ה' כל נכה לב מדתי כיון דחשוב מן גדולי חכמים טמא משגס וקרא קמלן
 קדי' זה משובח "

קדי' ישי' בקמ' בעל'

יה דין בדיקת הסכין ופגמיותו ובו עשרים סעיפים

א השוחט בסכין בדוקה ונמצאת פגמה אפילו מן הכל וכו' אין בכלל זה כישומי
 סבן שעשן האומטן ועוד אפילו מן הכל דככל מהני שפירש אפילו הוא
 לא מיכשויא והפירוש הוא כאן לא מיכשויא מן ההוד שהותר הוא לאסור אלא אפילו
 מן הכל אסור לפי שהפגג בולט וקורע " ואף מאי שנא מההיא דעניל דסבן מלובבת "
 דיש פסולן ויש מכשירין והקשו הכופרים בשלמא ליש פסולין טהא דכתיב ושחטת ודקדק
 חול ושחטת ולא ושחטת אלא ליש מכשירין מאי איבא למימנ' ויל דהתי' בסבן
 מלובבת הידודה קדמי חותך קודי לפונה ובי' השמיטג מרנוח דנות ואך ג' הכא
 הולל בית השמיטג מרנוח דנות ויל שאט הכא דהפגג בולט וקורע

הסו והכתוב אמר נשתנות ולא נקדשת" אך שאני התי דינע בסבן מקובנת נקדשה
 בה משאך הכא דלא ידע ומילתא דלא דמיוא עגיה נב" והטעם למה אפורה סבין "
 טעמה לשתנות בה משום שאמר קרא נשתנות נקדשהו הוסיפתי נשתנות ולא נקדשת"
 אך לפי שאמר קרא לא תשתנה על המזן דם זבחי ותמזן בטעמיהו אפורה נכבדך
 חתונו מעטב חמזן במשהו ופגמה במשהו" אפילו טעם טעם וכו' למה היבא דלא
 טעם טעם המפרכת הוא דתולין בו אלא אפילו טעם טעם במפרכת אין
 תולין בו ועל לפי שהקדמה בחייה בחזרת אפסג שפגמת טעם שיודע לך במה נשתנה
 וכו' שנוכל בה סבר לך נתברר שנשתנה כדאין אפילו טעם טעם אפילו תולין קשה
 מהכא משמע טעם במפרכת דך ואינו טעם ואילו לקחו טו יא אמרינן ואם טעם "
 במפרכת של אחת מהם ישנה המעורר אלמא קשה וטעם ותירץ עגיה נשתנהו בוחול
 אינו או אינו טעם והטעמהו לתומראו כבל מעדי הכא נהתם פירש או אמרינן הכא
 דטעם הוי שפי דתולין בו ולא בעוד ולפיכך אמרינן שמה אינו טעם וכעג טעמה
 ואמרינן נאי אמרינן התם אינו טעם שרינן כלמג שנשתנה אחר מאחר שאכדקה "
 המכין ואורי סבין אחזרתיה לפיכך אמרינן שמה טעם ואמרינן כלמג שנשתנה אחר
 ועל למה נשתנהו הזל בעגב אם טעם אם לאו ולמה לא נביא הסבין והמפרכת"
 יכולך ונביא על המפרכת" ונראה אם הוא טעם אם לאו ותירץ לפי שהפכטס א
 איש שנים נעגה איש שנים "

ואפילו בעגב לא מיכשויא הקדמה שיש בה תרתי לביעיתא שנגדה קשה ו
 ומפרכתה דכה" הוא הוא לאסג אלא עכ שערנוך איכא תרתי
 לביבותא שערנוך ומפרכתה קשה שנוכל לומר במפרכת נבגמה והפומעטס ט
 גשתנו בכשדות ונמא דמותך קמלן לאסג שייעורר הפגמה כג והקה למג"
 אמר כג ותירץ לפי שאמרנו במרא שלש פגמות ופימן אלמג אונן בבבנה מעס
 בדגש טעם כפסח ופגמתן כפגמת המנבח ופגמת המנבח כפגמת כלכרן
 גכ הסדא אמר אף פגמת הסבין לכך אמר המנבח כג לאתקין מעכ הסדא
 לאמר כחזרת הכרמן והקה כאן אמר שיעג הפגמה כג ולקחו אמרינן
 בדיקת הסבין לכיבה אבישרא ואנוכבא משמע דאינו אסג אחר נדגשית"
 ככרמן ותירץ הכא מעיכי כדיעבד ולקמן לבתחילה ולכך הכא מתמדיין "
 התי מקילין והקה פגה הכי קול לבתחילה מתמדיין וכדיעבד מקילין והלא
 דהכך יול דאפ הכא מקילין לפי שחוט נשגדה עבג מת דכר מת אינו נדגש כ
 כפגמה גדולה" אך קרי כדיעבד מקילין כדקיל והתם לבתחילה מתמדיין
 לפי שחזרת הקרמן דבר הי נדבר הו מעגש כבל שהנא פתות מתומא משגדה

אך הרי לבתחילה מחמירין ובלבד שתאנוח בה כש נקשה למה אמר שתאנוח ואמר
שתרגיש ויל' את אמר שתרגיש הוא אפילו ישבה חדוד אסור לבד אמר שתאנוח
טעו אנרי ברקור מאכלה לא טרי מחידודה דמגרי אפי חונג השענה וכו' לפי
שהשענה בשקרה שורש אחד עב ולמעשה היא נפרדת לשלשה ראשים ובר' הוא
פירוש למ' לא מיבעיא דאינה נקראת פגמג אלא אם נדגשת בשורש השענה
העב הוא דאסור אלא אפילו אם נדגשת באחד מהשענות הנפרדים לב' נקרא
פגמג ואסור " צריך לבדוק הסכין ואם לא בדק לא ישחונג " דאמר כריך לבדוק
כשיטא דאי לא בדק לא ישחונג וענ' קשה למה המחמיר השמיטנו שני ענינים
כריך לבדוק וענ' ואם לא בדק לא ישחונג כריך לבדוק פשיטא דאי לא בדק לא
ישחונג ותידין שזה היא כונת המחמיר כריך לבדוק קודם שתיטא ואם לא בדק
תחילה לא ישחונג " עב מגת שיבדוק אחד שחוטא נהגש שחייב לבדוק קודם
שחוטא ישבה פגמת הרשבה נהראש ס' הרשבה שאם לא יבדוק אותה קודם
שתי' כי אם לאחר שחוטב דילמא מישתלי ולא בדק ליה נשמא תהיה פגמג
ונמלא מאכיל טריטות לשראל ופגמת הראש שאם ימלא בה פגמג ונמלא
מבמיד ממעט של ישראל נעבר ככל תשחית נקשה אי טחונג להפסיד מעמי
ימכור אותה לבני אלא מנ' הרשבה ואם עבר ולא בדק תחילה ואחר מלא
יפה שחוטתו כשירה כשיטא דכשירה מהו דתימא כיון דעבר על פקודי
חזל הנסינן ליה כפגמת אלרד הדט דאמר העובר על פקודי
וכו' ואמרינן ליה בהקמה רמל שחוטת כשירה " ודמי לבדיקת הסכין מן
התורה ועשה לי מוטעמים כאשר אהבתי דת את הסכין בדוק תחילה ופג
סכין שתדק בהולכה " פי' הולכת הסכין על האלבג ולא הולכת האלבג
על הסכין דאי נמלא הולכת האלבג על הסכין אתייא הוכחה בלעזר
דבהמה ונמלא שחט ככל פגש לכך בענין הולכת הסכין על האלבג "
והני מילי לכו דקיל ג' סביש פו אכזע אוננת מסובכת עולה ניוודת כנחש
אוננת כדיעבד אסור ומבש לבתחילת מסובכת א לבתחילה אסור "
וכדיעבד מעתי עולג ניוודת כנחש אפילו לבתחילה מעתי ואך הכא שאמר
וד' כשהרגיש בה קשא מלמג אי תאמר שהרגיש פה קודם שחוטג "
ה"נו לבתחילה ואסור ואי תימא עב לאחר שתי' והרגיש בה הרי עולה מרן
ואמר ואחר שחוטג מלא בה פגמג מסובכת הרי זה אסור ותיכין ד
דקח מו"די בשיש לו פגין שיש לג' פיות אחד כהלכתי ואחתיש בה

פנימית מפוכסות וכשהיית הסכן של זואר רב המנה והתחיל לשחוט בהולכה
 הרגש שהוא שותט בכל שיש בו פנימית מפוכסבת נרגשת בהולכה נפיוס והיינו
 דהרגש בה הודס שתיטג" ריש מחמיקין דכל מפוכסבת אפורה עד דקיי"נא
 אישא דמבינא מעש נבו הטעם לפי שפול סתך אם אישא דמבינא שבו הטעם
 תולשת העד דוקא נפאמגים בפערות נשחטנו או אכילו הסו' נשחטנו בפסלות עב
 דגיה מעלם ולפי שאין אנו בקיאים היבן מעיקרי אישא דמבינא יש להטריח הכל
 והכי נהוג אינמי ולפי שאין אנו בקיאים היבן מעיקרי אישא דמבינא ויל דהכי הוא
 כידוע לא ידענן כמה הולכת הסכן על הזואר אמר אכבד ואמר באכבד
 ולכך אמר ולפי שאין אנו בקיאים היבן מעיקרי נבו סכין שיש בה פנימית וכו' אפי
 כולן מפוכסבת הכי איתא בתולין אמר דכא סבין שיש בה פנימית הרבה
 תידון כמעגה וקשה לכבא פשיטא נמשג לא נכבדה אלא לסבין שזכו אחדיפה
 ולדו השט מעל שלא ושמענו בו דילמא מעשתלי נאית למשתטג כזכו השט שאינו
 יפה נלזה נמשך מכן לא מעיכשיא זכו אנגבות וכזו יפה הוא דאסור אלא אפי
 זכו אחד יפה נכזו השט יש בו פנימית מפוכסבת" והיינו אפי כלן מפוכסבת
 סכין חדה שהוזחוק נבו אמרו נגמ' צע' דכ"כ האי סבינא דמשיא לפאפא
 דשבלתא מאי אמר רב איש מאן יהיב לי מעשרא ואיבור אמר מבגדה של
 פהמה אמר מבגדיה של הקוא שנמט נשחט בה לכך המתכב שהתיר פל כמתין ד
 דאמר מבגדה של בהמה נמתא שאסר פל כמד מבגדיה של הקוא שנמט נשחט
 בה לכך כתב רמא נאין אפי פוקען לשחוט בו לפי שאין אנו בקיאים בדבר וד
 ופי היך אין אנו ידעם היך היא פאפא דשבלתא ויל מעשה דשלשה מיטס יש
 בפאפא דשבלתא בעודה קטנה היא רכה נכשהיא בינונית היא קשה מעט נכה
 מעט נכשהיא גדולה היא קשה הרבה נכמד דצע' נגמרא לא ידענן באיזה
 מן מע' הרב מעיכי לכך כתב רמא נאין אנו נוקבים לשחוט בו פ' במעטקס דהו
 בקיאים באיזה מן מעיכי אבל אין אנו בקיאים בדבר לכן אין לשחוט בו
 סכין שפיה חלק ואינה חדה וכו' וקשה נמשמע דמכן שפיה חלק ואינה חדה וכו'
 שתיטתו כפי ואלו להמן אמרינן כפי כג' השותט בהמה כמבין שאינו חד
 ונעטב כשיעור שהייה שח' כפולג נרשה ולמה הכא מבשר והתי פוסל ויל
 דהכא מעידי כעט שנתך בשתיטת פ' אמר נכגינן שכלל הולכה חותך כחוט ה
 השגרה דאכך תיטר ליה משום שהייה אבל התם כפי כג' מעידי בהמה ד
 דענתת כב פומגם נכ' ששה בשתיטת מעיטת אחי' של פ' דאין כשיעור
 שהייה לכך כפול איך הכא נהתם מעידי בהמה אלא שהכא פ' הסימנים

שטוחים וכפס שחותר בזה חנוג גשעגה חותר גם בזה חנוג השעגה ואין כאן שה"ה
לבד טמל אבל התם שהיו המימעם מערכבים ועל וכפחותר במיעטת הסומן הא' הר
הסומן הר' נעשית בו שה"ה ולכך טמל בו התם " וזהו מעג רמא שם ועל פי כג
קצבהמה כהג לפעמים טריפה וקשה וכי לפעמים טריפה ולפעמים כשי אלא הוא
הדבר אשר דברנו לפעמים שהם מערכבים טריפה ולפעמים שהם שטוחים כשי
סכין שהיא עולה ויורדת ואפי' ב' וג' עולה ויורדת כשר ומשמעלהו מדלא כתב "
המתכג - סבין שיש בה עולה ויורד משמע אפילו ב' וג' המ' והכ"ר

' ברדיקת הסכין לריבה אכשרא ואטופרא הטש למה כודקין כבשר ובכרובי "
לפי שהלכודין קשה כנגד הקנה והכשר רר כנגד הוושט שהוא רר לכו
שאין חלו מדגשין גם הוושט נהרנה לא ורעשו " אג לפי שאמרנו בעמ' כשרה חכמה
כשרה כדדה מופרא אכלא מופרא כדרא נעגד למה כבשר ובכרובי לפי שאמרנו -
כגמרא רב הוה כדוק לה כמייא רב הוה כדוק לה כשמעא והמתכר תרם כדוקה
מעגליא כבשר ובכרובי טוב מפולאו ולמה כתב אכשרא ואטופרא בלשון חרבו
לפי שבגמ' שהיו שנים גם הלכודין ולחלחנו במעט כזה כמע שהפ' הי מעולחתי
בה"י הבהמה אעב שהלכודין מדגש הפנימה יותד בלי דוד " ולמה מתלת כוחתא
הג' לפי שגט לדדי הסכין כנגד כותלי בית השמי' דהעקין בולט וקורע וחנטהסכין
נגד מקוה' משחיטה " וכפ' כדוק חתלת כוחתא נמצאת הסכין בדוקה מעללד (השמי'
כדוקה מפל לד יאורלי יש כעמה כלדקין ולמה לא הקיוד כ' אי על לדדי
הסכין ולא על החוד ותירץ מעט שאי היתה הפנימה כלדקין עוכדת כתר כעמי
הלכודין ולא ידגש בה אבל בחודה של סכין לת מעט דהקדק' הלכודין אינו מעגש "
ומעגש כחוד אי היה כגש נכריכה הסכין יב כדוקה דה"נו הולכה והפאתה
לכל דוח על הכשר והלכודין הם ארכשה לכל דוח נרמו לזה נשחמתו בזה ג'
יב ושם כללוי יש בסכין נפי מלק שבין רת מעלוד נמביא כוונת הלב המופה "
לפי שכל העדין תלויים בו שגוי כשר לכודין

ולא יבדוק שגט לדדי הסכין כוחדונו פי יאתו הסכין בין שגט ארככותיו ארכב"
ויבדוק " כשגט ארככות לדדי הסכין " כוחד שאכרי לאתר אינו מעגש "
סכין שיש לה ב' כוית' כדוק לכדוק כ' לדקין הטש שאי לא יבדוק לא לא
אתר " חיישנן שמא תתקבד לו " ויש חוט בלד שאינו כדוק לכך כעגנן
שיבדוק שניהם " סבין שיש לה ב' כוית' וכפועבד אי שחט בכל אתר היכה "
אעבי שהלד הארר כגש שח' גש' מיצי דהנה אסבין שלדה אתר מעגל "
וזהו הר' יפה וכדלשיל סו' ועש כרת "

סכין שיש בה טעמות הדבקה " אפילו כולן מסובבות " אפילו שהטבה כדעב
פגולה " ואת והא ר"ל דמסובבת כעבד מעתה ו"ל דהתי טעמה חדא
מעמד הכא הדבקה " והטך תרדץ דהכו איתא בחולין אמר רבא סכין שיש בה
טעמות הדבקה תידון כמגדה וכו' כדפירשנו לעיל
הנה ומי שדוכה להכנס עמו לסתך זה אין לדיך לבדוק סכין כון שתינה לשתינה
ואפילו הדאשנה הט החיישין כון שנמלאת הסכין פגומה ולא ידענן אס
בראשונה אס כחחפונה נבגמה " ואוסר כולי לכך לדיך לבדוק בין כל אחת ואחת
שתי לא עשה כן ולא בדיק בין כל אחד ואחד " ואחד נמלאת פגומה הדי הכל סבה
נבילות ואפילו הדאשנה " משני החיישין שמת בעור הדאשנה נבגמה " ומישנה
להכנס עמו לסתך זה " כי לתשלומי דכביע בה אס שהת לאהריוס אמר משלם
דהוא קייקו בידיס דהול לבדוק בין כל אחת ואחת וזה לא בדיק ולפיכך חייב ל
לשלי ואמר פגור מלשלים " דהמנליא מחבורו עליו דהאוייה " דיאמר לו מאן
לימא דהלכה כחכמי דאמרו עבה דך ואינו פוגע ודילמא הלכה כרבא ונמי דאלמי
עבה קשה ופוגע ולדידי כדיל כדבי יוסף זיל ואיכונל מינה ולפיכך פגור מלשלים מפי
דאין מנליאין ממון מעידי סתך " כך השך אבל אס לא בדיק בדירה המייתא ודאי פגע
וחייב לשלם להזיה בידיס הוא נהפכת דאסגור לעשות העובד על כל תשחית
צריך לחזור ולבדוק אחר שתי וכו' מעלן נשתתתס בזה רת בתר זביחה הבדיקה "
וכתב רבי דאפילו אחר שתינה לדיך לבדוק אבישנא ואמנופרא ואתלרת
בחתת ופגעל אבל אס נאבדה אחר שתי שתינות כשירה הטט משני דתורה סכין
אחזקתיה " ואס נבג במבדקת של אחת מהס יש להתמיד וכו' אבל דבדמה שפגע
הסכין במבדקתה כשי אבל מיה שנשתת אחר אסנו והטט משני דעבה קשה ופוגע
ידעה למה אמרינן לעיל אפילו נבג בעגס המבדקת אין תולין בו אלא תלינן בעג
נאשגור והבא אמרינן ואי נבג במבדקת דבדמה עבמה מעתרת ומה שנשתת אחר
אחר נבגת המבדקת אסנו משמט דעבה תולין בו ולמה אין תולין בעגור הכא
ואפילו דבדמה עבמה שפגע במבדקתה אסורה ו"ל דמא הסתי עבה פוגע ואתר מי
העג " כך השך ופירש דכיוי הוא כאן הוא דטוט בין דנאבדה הסכין לכך בנולא
בעג לבכך דבדמה כשירה " אבל מיה שנשתת אחר הנבג אסנו מעמד
התי שהסכין לפגור אפילו נבג בעגה אין תולין בו אלא אמרינן כפגומה בעג
כמא השג פגא "

ס"ב שחט בסבין בדוקה ונאבדה קודם שיבדקה אחר אחר שתי אחר נמלאת
פגומה שתי כשי הטט משני שהיא סתך אבל ודאי דהיינו ודאי דהסבין כ
בדוקה וסתך היא כון שנאבדה נמלאת פגומה לא ידענן אס כשתי נבגמה או

בדבר אחד לכך הוא ספק וספק שהנא אכל דאי לא שמיה ספק " סידר איס לא בדיק
הסבין וכו' הנה וראוי לכל טובח שיהיה לו סבין מיוחדת נכו' בלא כפתו סבין כי פתו
סבין כגש שוחטו בה וכגש עשה בה כל מה שרובה אכל טובח שיש לו סבין מיוחדת "
לשחיטתו ומקום מיוחד כי בנין תדתי סבין מיוחדת ומקום מיוחד אכל אחד לא מהני
ואיס שחטו בה בלא כדירה ונאכדה שחיטתו כג' הטעם משום דבחזקת בדוקה היא
וקשה למה כתב המחבר סע"כ זה ופ"י יב דלעיל יאמר סע"כ זה ולא סע"כ דלעיל
ועמא נמה זה שלא בדיק אותה לא קודם שתי ולא אחר שתי ונאכדה מעתה התי
שבדיק אותה קודם ונאכדה לבג שמעתי ותידין אלו כתב דין זה ולא דין דלעיל הוא
דנורא זה ששחט בהמה אחת הוא דמעתה " אכל התי ששחט בה הדבה טמא איס לא
נבגמה בזה נבגמה בזה ואפוג " קמלן שמעתי " אך יאמר התי ולא הכא ועמא "
ומה התי ששחט בה הדבה מעתה הכא שלא שחט כל בהמה אחת לבג שמעתי "
ותידין אלו אמר התי ולא הכא הוא התי שבדיק אותה קודם שחיטה " הוא דמעתה
אכל הכא שלא בגד אותה לא קודם שתי ולא אחר טמא דאפוג קמלן ששגהס מ
מעתיס כו' אכל מסביקא אין תולין לומב וכו' קשה שהרי לעיל אמרינן דאיס בדיק
שחטו כמבין בדוקה ונאכדה קודם שתי שחיטתו כג' דאמרינן שמא שבג בה שבג
אלמא מסביקא שג' והכא אמרינן מסביקא אפוג " ויל דהתי הטעם הוא דמעתה "
משש שיכא בחזקת היתר " אלא דק' לנו דאי קמבין פגומה " לבגנו לכיכך אמרינן
שמא שכב בה טבמתי " ולאו אדעתיה משאך הכא שלא

יתנה בחזקת היתר לכיכך לא אמרינן שמא שיכר שב שינדע לבו הבירור
אב יל דהכא ספ לאיפוג סבך נבגה על קודה ס לא נבגה על חודה ואתל נבגה "
שמא לא נבגמה דמתו קדקע אינו טעם הלא משאך הכא כתי סבך
אחד לאיפוג ס שיכר מ' לא שובה " אכל הסבך השט שינא אתל שוכר אינו לאיפוג
כתי להיתר דאי שיכר בה טבמתי כולי טלמא מעגו דמעתה כך השך א"ר התי שגמתי
קודי שבדיקנה אחר שתי מעוקמון לסבין אחזקתיה " ולכוכך כג' אכל הכא שגמתי "
הסבין גלעגו נכדיך כדירה לא יכא מעגלם בחזקת היתר "

אב בדיק הסבין אחר שתי והפגעה וחתך נמצאת פגמה דיתלן בה דאימנע שיכר
בה טבמתי קשה למה המחבר השמיענו דין זה דאי בדיק נכו' הרי לעיל כתב
כהדי"א שאיס בדיק הסבין ושמטו בה ונאכדה שתי כשיכר " דאימנע שיכר נכו' ניל
דאי אשמענו התי דנאכדה ולא אשמענו דאיס בגד הסבין אחר שתי והכעשה "
הוא התי הוא דנרא דמעתה " דאוקי סבין אחזקתיה " אכל הכא דהכעשה "
ונמצאת פגמה " אימא ש שמעתי נבגמה ואפוג " קמל דמעתה ותי אשמענו
די ית דוקא דאיס בדיק נהכעשה " ולא אשמענו דין דלעיל דנאכדה הוא שאני

הכח דבדקה אחד שתי ומעולת שהיטתו כשי אכל התי דנאכדה טיול לתומבא טמא כח
נמצאת פגמה" וכך היתה נאסג המל דלא ולפיכך אפגריכו תרנייה"י

סיז טבח שלא קדחה סכינו לרש ונמצאת יפה מעדין אונתו" הטש מפג שזלזל ב
כבוד החפץ והכי איתא ב"ב דתולין לא אמרו להרחות סבין לחט אלא מפג
כבודו של חט וק"ל דהדכ שמתל על כבודו כבודו מחול וכו' לפיכך אמר יכול קח
למחול לו וכו' ואם נמצאת פגמה מעדין אונתו ומעבדין אונתו משגש נמצאת כ
פגמה ושלא יעשה כך כג"י אחרת נמצא מאכיל טכיות לשראל" וכן נמצאת
יפה יכול החט למחול לו ואין לנדותו וקשה והכי ק"ל מלך שמתל על כבודו אין
כבודו מחול ומחן מבבי דא רבנן ולמה כתב יכול החט למחול לו וי"ל דשאינו מלך
ברשות אחרים הוא דהו המליכוהו עליהם ואין שוק לו לחונג בדכג לפיכך אינו מחול
אין כבודו מחול אבל החי חטבי שגדרא מלך ברשות עצמו הוא ולא ברשות אחרים
לפי שהחכמה משלו היא לפיכך יכול למחול לו על כבודו והכי ק"ל דהדכ שמתל על
כבודו כבודו מחול ומלש"ל" אך לפי שבזמן הזה אין לנו שני תח שיודיע אפילו מס
פלה שהיא רעגה וכ"ש משבתות אחרים לפי אינו נקרא תח יכול למחול"

יח הטבח לדיד שיטול שכדמו הטכיות כמו מען הכשירות והקשו חזל אנו כדשיש
עפ"הקן ותידע שלא יפמך על שם סכרא מהקלה של שם פסג יתידי
ד"ל שאין הלכה כמשת"י ויבא להקל ויכשיח אונתו כך השך לכך לדיד שיטול וכו'
א"ל למה יטול שכדמו הטכיות כתב הריבש משגש ולמות שפתיי הדתק מעמד שלא
יהשו אונתו כפי אדם שהוא מקולי ולכך נהגו בדיקת מקומות שאין חלו שנתא וכדו
לעצמו פי דוקא אינו נזכה לעבדו לאחרים אבל אינו נזכה לאכול ודאי שיבדוק לעצמו
סי"ב דאובן שאמר לשמעון וכו' פי ואמר לו שלא בדיקו ביא"י כ"ב דאלך למה מ
מעבדין אונתו הכי דאובן שאמר לשמעון שיבדוק אונתו יב וסגרת דאובן שבדקו
שמעון יב כמ"ש על ולמה מעבדין אונתו לפיכך מעבדא איתה לומר שאמר לו שמעון
בדקתי ל"א כ"ב ולפיכך נדא"ן הדכ"י שהיה כעין שגבה אין מעבדין אונתו
כדעבדין אונתו" לפי שמיעמד פגג שאינו מקפיד ב"ן סבין פגג לשאינו כגג"י
סע"ה כ טבח שנמצאת פגמה בראש הסבין וקשה והכי לעיל סי"ג אמרינן א
היה סבין ארוך ומכוון לשחוט שלא כנגד הפגמה" מותר ואך הכא כמי
ה"ן שאמר וכשאינו שותא אינו נזהר שאינו נוגע בפגמה" למה מעבדין אונתו וי"ל
שאינו התי כגג אחת באקראי וכיטבד אבל הכא כמה פגמי ולבתחילה והדא"י
מקדמך ונשק"ט שנתא אינו נזהר שמתדיד וגלי דשתיה שאינו מקפיד על הפגמה
יעד דזלזל בכבוד החכמי" שאין אפגג לבתחילה לשחוט בסבין שיש בה פגמה
א"ל טבח שנמצאת פגמה" ואמר זאת הפגמה נזכג שאנו מבסח ד"ס העובות

כדא ש' הסבין וכו' וזאת וקדי לקמן סי' ית ס' אמרינן מוספה בידו או בסבין וי' דהת
בדתיא וקדי בסבין כדאשה " כה"ט " וקדנכ לומר שהכלים אסנכיס והשה מלאי שנא
סדוקה שנמדד ונמצא חסג " חונגינן כל טכילות שנעשג על גבו טהורות למעברע
הכא נמי כל שחיטה ששחט באותה סבין כפי' היו לאמרינן כל אונתן שתי' לא הסבין
היתה כגמג וי' דשאני הת' אמרינן אנהמינן אונתן אתורתיה " ואמרינן השתא די
הוא ענחסר עי' מדודה " אבל הכא אי' עמא השתא הוא דנמצא פגם הכי גל' ד
עשתיה ואמר וכשאני שוחט אי' נזק משמע תרי' אלא מקדמי היתה הפגמה
ולכא תורה הילכך הכלים אסנכיס "

יט דיני ברכת השחיטה ובו חמשה סעיפים

סא השוחט כריך שיכרך העש משש דשחיטה דאורייתא היא א"כ משש נכל
המלות מברכיס עליהם עובר לעשייתו ועובר היינו קודם שנא' ויעבור מלכט
לפניהם ותרצ' ונתן ואלהים ואסמיכגהו חזל לברכת השחי' מן התורה מן הנביאים
ומן הכתובים מן התורה ונבחת' ואכלת כברכת' אל תיקרי כברכת' אלא כברכת'
מן הנביאים כי הוא יברך את הזבח את הזבח אלא הזבח מן הכתובי' וזבח תגה'
יברכנו ואין מבבדן לכהן אלא כברכות' אבל קשה אי' עובר היינו קודם הכול קודם
לעשייתו ומלאי עובר וי' אלא אמר קודם הוא אכילו מעבד כבד ופול' לשחיטת' באותה
בדקה בערב כיון דאמר עובר היינו תוכב' והטעם שמבבדן על השחיטה וכל אמרינן
לשחוט משש דכל מבוה שאיפשר לעשותה עי' אחרים מבבדן אותה

ועוד יש לומר משש דלשחוט משמע דלעצמו דוקא אבל על השחיטה משמע לעצמו
ולאחרים אך קשה הכי אמרינן בשופר לשמענו קול שופר ומשמע לעצמו ולאחרים
ויש לומר שאני שופר הכל חייבים בשמיעה ואין הכל חייבים בתריעה משאך כשה'
דאין הכל חייבים בה נעש' למען אומניס על השחי' ולא אמרינן על הזבחה משש
משמעות הרשעים מתגלגלי בהמעות ועי' השחי' זוכים את על השחיטה על האיש
שחט' ועל למען מבבדן על השחי' ולא עי' הכדיקה וי' דחיישינן שמא יהיה נמלך ולא
ישמע ותהא ברכתו לבטלה אך קשה אי' לא יחוש דה' לברכה לבטלה יחוש ג'
לשחיטה שמא תתגבל או תמצא טריפה " ותהיה ברכה לבטלה וי' שאני שחי' רוב
השוחטים איש מנבליס רוב הכהמעות כפי' נסמגינן ארובאי "

ואם שחט ולא בידך כפי' פשיטא מד' קמנינן ליה כסבדת אלדד הדני דאמר דעב'
על דחזל קמנינן ליה נמעבידין אותה קמל שחיטתו כשירה ואי' שחט דב'
דאיתיליד בו כיעותא כי כגון אי' היתה הכהמה מנעבדת בראשה ומיישינן שמא

יש מים במעוה או חס היתה ממנוכסת ומגלח מברך ברכה לבטלה וכלבד שיהיה מ
סמך לשחיטה " כי שוללה " הדיעותא סמך לשחיטה " ואי שחט בבית המזבחיים
שהוא מקום מגונב " יברך ברתוק ארבע אמות " כי חס היתה הלאה אחריו ירחיק
ארבע אמות ואי היתה לבטל ירחיק כמלא עינו ולדדיו

ואי הזיד ולא בידך כשירה " דברכות אינו מעבבות שתגבו בלא ברכה כתב הרהט " ש
ניהנו להחוט עמו שחיטה אחרת שהיא כשירה " סב שיחט בהמות חיות ועופות ב
כחלה אחת לבולו מלך כ"ו שהם נוכח מחולקים יברך על כל מין ומין המין ברכה אחת "
יבילם " ודמי למש המעבר באח דאי חכל דב שברכתו כהנה כגון תעבי ואחר הביאו
לכבו מין אחר כגון אנוסים כיון שברכתו שנה ברכה אחל וכפ הכא שהיו לבטל סב
להוציא חבירו וכן נתבאר באח פי תפא ולבתחילה יענה אחריו חמין וכדיעברו שיענו
ולא יענה ולא כדליתא ברב שלשה שאכלו וזה יכול לפתוע הדבה שחיטת על סמך אותה
ברכה ששמעו ואעב שבהמת חבירו נמצאת טריפה אין כבד כלו נמש באח פי תפא
והוא שיתבין לבחית " כי בעיניו שיהיו שיהם מבוטש זה לזה זה מבנין להוציאן בברכתו "
וזה מבנין להוציאן בברכתו " כי לבחית בברכתו " דומיא דשטר דבעיניו שיתבין שומע
ומשמיע והקשה קמו מה בא לאשמענו וילבינו לה מבכרת הנהטן שכולו קבועים ב
מקומו אחד יכול לבדק הא רמז " שברכת הנהטן אחד מעבד ובעי הסעודה כולם כ
כעורים גם הכא עמי יכול להוציאן ו"ל מלך שאעניו ברכת הנהטן שכולו קבועים -
במקומו אחד " יכול לבדק האחד וכולו יוצאים בברכת אכל הכא דאחד וכל כבד
זה ואחד כבד זה עמא אין אחד יכול להוציא חבירו קמל דיכול להוציאן " סד
צריך לזהר מברכב בין ברכה לשחי ולכך ככיד לחזק ולבדק כיון שפח ברכה
שאינו מצרכי שחיטה אכל חס פח ברכב שהיא מצרכי שחי איץ לחזק -
ולבדק " ודין זה דומה למש המתכב באח שחי סח בין ברכה למעליא אי הוה מענין
הסעודה חו לדיך לחזק ולבדק כעון אי אמר הביאו נביל לתוכי הביאו לי מעלה ה
הביאו לי לבטל ומגלן שהוה מצרכי שחיטה הסעודה דכתיב ונתת עשב בשדך
לבהמתך ואתך ואכלת ושבעת " אכל אי אינו מצרכי שחיטה חוזר ומבדק ואכריס
אי סח ברכב שהוה מצרכי שחי כגון חס אמר תכסו לי האמא וכיולא בו איץ לחזק
ולבדק ואי סח ברכב שאינו מצרכי שחי חוזר ומבדק

אבל מעתה לדבר בין שחי לביסני קשה למה המחבר כתב מעתה לדבר נמא כתב
גלא לדבר " ו"ל מעשי דנחלקו בו העסקים אמר שהכפני מצוה כבט עמא
הוה ולבדק מן שפח בין שחי לביסני ברכב שאינו לבדק אינו חוזר ומבדק ואמר
שהכפני נמש שחי הוא דאיכסר דשחיט בתד ודא ומכסה בתד ודא לכוך מן

שחי

שמת בין שתימה לבסוף בדבר שאינו מוכרח שתי כריך לחזור ולכרד ילכז כתב המנח
 ללא קיל כוונתו הלא אי פח כריך לחזור ולכרד ואפי' בדבר שאינו ללכרד אבל המנח כתב
 ומנח טוב שלא ללכרד לבתחילה שתי דבר כריך לחזור ולכרד לפי דפי רב אבל אי שבו
 ופח איך לחזור ולכרד ללאו הלכה כוונתו "הו" סה אם דוכה לשחוט הדכה לכריך לזרד
 מלכרד בין שתי לשתימה וכו' הנה משמש דשתימה לא הו' הפסק אבל אי פח בינתים וכו'
 ויש אומרים דשהה בין שתימה לשתי לא הו' הפסק דין זה יש בו שתי סבדות סבדת התפלות
 וסבדת הרמב"ם סבדת התפלות סל דין זה כדן של תפלין כשם שהתפלין אי פח בין שלד
 לשל האם חוזר ומכרד כך הכא אי ליכר בין שתימה לשתימה חוזר ומכרד לפיכך כתב המנח
 לחומר" בסבדת התפלות והרמב"ם סל דין זה דומה לדין הכל אי היה קודם ההלל לפי
 לבתחילה" לא יכרד ואי ליכר איך לחזור ולכרד לפיכך היא כתבו בסבדת התפלות
 לקולא ודקה כמה הדב' הרמב"ם לא דומה דין זה לתפלין כמו התפלות" ויש טעם שאם
 התפלין מהכא לפי שהתפלין חובה עליו ללבוש שתיהן דמכרה" חדא ואי לא לבש כתיב אי
 אינה נדרשת מכוונה אבל הכא משמע אחת נבמרה מכוונה ואי כשם שתימה ואי כשם לא ש
 שתימה נאך קשה" לא כמה התפלות אינם מדמין דין זה להלל כמו הרמב"ם ותידין שאם
 ההלל מהכא לפי שהלל משבירך עליו נבמרה מכוונה אבל הכא יטעם המכוונה עג שישמע
 מה שלכש" ואחך נבמרה המכוונה נכתב הפך דאיך לחזור ולכרד לפי כדכות להקל ושתת
 הקבוע לעש' ודאי דעתו על כל מה שיביאו לו
 סד המכרד על דעת לשחוט חיה אחת וכו' ויא דאי הביאו לו ממנין וכו' ויכרד על שתי שנייה
 ודקה הכי כתב מגן המחברות דמי שהנח אונבל פירות והביאו לו אתריס"
 אי ברבתי שנה אכילו הביאו לו ממנין אחד איך לחזור ולכרד והכא אמרינן אכילו לו ממנין
 הא' כריך לחזור ולכרד ויל' שאפי' התפ' ארס קובע טעמו בשעת פגעה על כל מה שיביאו
 לו או שהנח אונבל דסמך על דעת כשה על כמע' לו לכך איך לחזור ולכרד אבל הכא איך
 ארס קובע טעמו בשעת שהי' ולפיכך אי הביאו לו ממנין הא' כריך לחזור ולכרד וכו' כ
 לעיל בפס' פה דאי הוא שרג' רבוע לעש' ודאי דעתו על כל מה שיביאו לו
 ויא דאי הביאו לו ממנין הא' שחתם איך וכו' סבדא זו היא ס' כשהה נפל דאי הביאו לו ממנין
 הא' איך לחזור ולכרד" ונ' באח פליג עמש השג' דמי שהנח אונבל פירות והביאו
 לו ממנין אחד אי ברבתי שנה איך לחזור ולכרד אבל הוא סל דנרא' מאונת המנין הא' הוא
 דאינו חוזר ומכרד אבל אי הוא ממנין אחד כריך לחזור ולכרד לפי כדכות שנה" סז
 יש נעין מאונת שהיו לפניו כו' ואפי' הביאו לו ממנין אחד איך לחזור ולכרד כיון שיש ענין
 לפניו וכונתו שיהיה אמרינן קבוע הוא שחתם אבל אי לא נשאר לפניו כלום
 אכילה הביאו ממנין הא' כריך לחזור ולכרד

לכתחילה נכב כיהר כ להיות דעת עג כמגל כ דחש המחב למ בעהע בחמג ח
 אכילו יב עדין לכעג מחותי שהיו לכעגו אשכחן כוון שלא היה דעת מתחיל
 עליהם כגיד לתזוג ולכבד לכבד כנה המת' לכריך לכתחילה לבאת ע למ הש להיות'
 דעתו בשעה על כל מה שביאנו לו" סת שחט עוב או חיה נדעתו לשחונג עגד ושכח
 יכסה וכיך כו וכן הדיו אי שחט חיה נדוכה לשחונג בהמה מכסה דס החיה נשחונג י
 הבהמה בלא ברבה" (שכח וכיסה וכיך נקשה מי הכדיחנו לונג ושכח שחט נשחונג
 ויל אלו אמינוא נשחונג למת" חין מבדכין על השחי האחרת ועגד למת הכח אמרינו
 אינו מבדך על השחי אבל מבדך על הכיסוי והו הכך ממש לשל שמבדך על השחיטה"
 לא על הכיסוי אלא מוכרח אתה לומר בשכח" וכן הדיו אי שחט חיה ונדוכה לשחונג כ
 מכסה דס החיה וכו הקשה השך עמש יכסה דס החיה וכו הכי אמרינו להמן לא יכסה דס"
 החיה עג שיכדור הריאה" ואך הכח ששחונג החיה תתילה אינו מכסה דס שלה אלא"
 אחר בדיקת הריאה ולכ הכי הפסד גדול בין שחי החיה לשחי הבהמה ותידין לכל כן
 ישחונג החיה" ואחר ישחונג הבהמה ואחר יכסה דס החיה" דשחי לאו הני הפסד ו
 והשיג עליו ממש מדיון בדיקת הריאה הני הפסד לאו מעלתא דכוון בדיקת הריאה"
 מצרכי שחי היא לא הני הפסד ולפיכך אכילו מקדים החיה תחילה ישחונג אחר כך
 הבהמה ואכילו לאחר בדיקת הריאה כיון שהוא מצרכי השחי לא הני הפסד
 יעורר ממש וכן הדיו הכי אמרינו לשל לא יכדך כיון שעשה אותה בשכחה" אבל אי
 הוא עשה אותה בכוונה לא יכדך ואך מה ענין הכח להתפ עג שיאמר וכו"
 דיון ותידין שחט דכע שחי עגהו לכך אי בשכחה" לא יכדך אבל הכח"
 כצ כסניא עגהו" והבהמה לאו כצ כיפג עגהו לכך אכילו עשה אותה בכוונה"
 לא יכדך"

סיכ חקום השחיטה בצואר ובו ד סעיפים

מקום השחיטה בצואר בקנה קשה יאמר מקום השחי בבהמה בצואר ותידין אלו סתב
 בבהמה הני בבהמה דנוקא בצואר אבל בעגב" וחיה ככל מקום מעתה לשחונג
 חית המלך בצואר בבהמה חיה ועגב" כולן בצואר נמנען בצואר שנאמר כאשר כויתך
 דת צואר שט ישחונג תחלה כדל" בקנה מנעל לן בקנה ותידין שחט נשחונג ממקום שפח
 הבהמה שפח לשן שיחה דהיינו הקנה" והקשו בעמ ואימא מונבו שח מבלל זקוב"
 בענין אבל קוב שח ועמד הני ואימא מאזנו בענין דס הקבש וליכא ואימא דקדע'
 איזל כלהו כו נמנען שחי בונשג שח' נזכרת ממעדים שזכ זכחהו דהיינו הנשג

ה' יצאנו ממצרים וכל היום כענין אכל החטאי וכל מעשהו ותימא מלשון בענין דס
הנבא וליבא ותימא דרדע ואזיל עג דס הנבשות שדיה דרסה חלדה וכו' מעבן הלכה למען
מפני וקרא למאלי איתא דלא כשוויה עסטמלא " ועגל בקשו מזל כל איברי הבהמה ולא מא
חיות תלוש קלא ככ"א " משיבני כובע וכו' הטעם משגס דכתיב הוא עשך ניכונך הקבו
שגה כובענות באדם שהקנה הריאה " תלויה בו נאי היה הקנה " רחב למעלה כמו
מלמטה " היה הדוח בגם לריאה ויתקדד ותמות הבהמה לכך עשה " לו הקנה שי
כובע רחב מלמטה נדלר למעלה " כדי שלא יפסדו הדוח ויתד ומתקדדת הריאה נב
ועג עשה לו הקנה שיבני כובע לפנותו כדי שלא בו המלכל ותמות הבהמה ולכבד נקט
שיבני כובע והשה למה שחטין למטה משיבני כובע " ול דחין נקרא דנה דק למטה משיב
כובע " והחי דנקט מעין שיבני כובע ולקמן אמר היטו והשה למה כ"פ שיבני כובע היטו
" ול החיטין בבהמה נשיבני כובע כעש" וקנה הוא הדוס שבפנים שמחבר הטובנות נקרא
דנה והטובנות נקראים צננות " והיינו שייך בחיטו פ" שייך בחיטו דהיינו לריד לשייר שניהם
למעלה לכתחילה וכדי עבד אי לא שייך מהי אלא כש למעלה מעתד ודווקא אי שייך מעשה
אבל היי לא שייך אלא מאחת או אחידו אחת למעלה ואחת למטה אסור " ועגל השה למה
כתב שייך בחיטו ושיבני כובע " ול כשאנמדיה רחמנא למשה אל שהוט למטה משיבני כובע
לכך כתב שיבני כובע ואי שחט בתוך החיטין ושייר מהם כש והשה למה אמר כש מדאמר
והיינו שייך בחיטין לא הול למכתב ושייר מהם כש ותידין אלו לא כתב כש דק שייך בחיט
הוא כאלו אמר ושייר בחטו כי כן דרכו ליתיר אות אחת והוא באחד נמי שיבנו שהוה
כמע אחד אב כחן כאלו אמר והיינו שייך חטו דהיינו כענין עד שיניח שניה למעלה
אבל אי שחט בתוכו והניח כש למעלה עמא חסגד המלך כש נאי לא שייך מהם אלא
שחט למעלה הן מעגמת וכפולה " רשיעורו למטה עב ראש כגב האונה כי אונה "
השמחלית אבל לא של ימין שהוא רגל התמונה שהיא עבה וקלושה " ואינה עבה אפול
כשנוכחי! אותה " מבט שהוא גדולה " מעל שאמר " ואי שהט במקום שמעגלת נמצא
שתט במקום שאמר כגדיבתו במעשהו " וכי עג ולא עג כבל " והשה למה אין שחטין "
כראש כגב האונה נאי שהט אסור " והרי כל הקנה כשג לשה" ותידין היבא דאמריכו
כל הקנה כשג לשתי משבני כובע פד ראש כגב דווקא ולא עג כבלל דמשגס ותיולך
הוא סמך לריאה וכל הסמך לריאה עידון כריאה " .

בר"י שתאכנס וכו' כי אבל אי חנפה עבמה " כגון מן הנבואה לגמך אומן הנמערך לעבדי
כי חי הוא עמולות במעטו נבוי והירדות למטה " ומשבה ראשה למטה
החיכה הריאה תהיה נמשבת למטה לכך הזוהר נמצא שחט שלא במקום שהיטה
וזה קולה גדולה " נאי הבהמה למטה במקום נמך והירדות במקום נבוי " למעלה

והטעם שבמה ומשכה כואר"י למענה לאוכלו תהיה הדיקה שבמה עולה לכי
הטעם נעמבא שהט למענה וזה תומכת גדולה " אבל בלי שתלמיט " וכע"ז ית' אג
מזה כמו בושט הטעם לכי שהדיקה של דבורה בכלעות ואין שייך בו שיטעם המל
הטעם דבבאמה מתלקין כמ"ע בפע"פ דלקמן אין לו חילוק ולקמן יתבאר שיטעם מל
כ"י

קב ובושט מתקלת המקום וכו' שהט למענה ממד"ס זה " כי דרח למענה הו"ע מ"ה
לאכרי בליות מד"ס שרי והוא הנקדח תרכבן הוישט וקשה מהו תרכבן לה וישט
יתר"י הוישט נמיד נפשיט ויש לו שט עניות תרכבן הוישט שומע במד"ס ואין לו כוח
י"ג אחר " וכי תרכבן הוישט תו רבץ לבך חס שהט בושט כפי ואי בתרכבן הוישט
טריפה " זה שיטעם שלמענה " אבל למטה עד מד"ס שיטעם ואי שהט במד"ס זה
נדיפה " ושיטעם תרכבן הוישט כדי שיחמוז ב אכבעת " כי רוחב אכבע לבאי (רוחב
אכבע לבאי ניל כדי רוחב אכבעת אכבעת כי ב אכבעת לבאי וב אכבעת לבאי
זה ממד"ס בנע בפד"ה ב"תול"י שיטעם תרכבן פגנה לתנחא ונתלקו חזל בבידוש
פגנה לתנחא אחר פגמא לתנחא רוחב ב אכבעת אכבעת מבאי נחמ ואמר
פגנה לתנחא כי רוחב דאכבעת בא מבאי ובא מבאי נכי פגנה אחר זה "

ובע"ז הכל לפי גדלו ודמנו " כי למענה בושט קבל לפי גדלו ודמנו משאך כפי
רוחב אכבע של בהמה " תענה לו שיטעם שיטעם לו רוחב אכבע לפי גדלו
הטעם אבל פגנה בע"פ שיטעמו למענה כשיטעם בהמה ודיכ"ו שייך בתיט'
ואין חילוק בין יונה לשאר עופות הטעם לפי מה שבמה יונה עד מבגלשתיה אר זכר
(במה שיטעם מבגלשתיה שענה דלובה פתת מעשגרה נע"פ מחטה דהיינו
שיטעם דלובה " ושאר יסר אדשתן למימג דיונה גדול בשם הוא שי יונה וזה "
שיטעם יונה ויש חילוק שיטעם אחר לעופות האתכ"ו עד הגיה מע"ס זל (אין חילוק
ביונה לשאר עופות " יונה המנוכר בשם שי אע"פ " וכמה עד הזכר כי עד זכר
עד בגלל ואי נע"פ בע"פ נכ"פ ובמה " דע"פ אי נע"פ ב

איכתי ויל אי נבאה עד לבן בידעם שטעם בוע"פ אכ"י " ואי עתו כפי וע"פ זכר
עד הנח אין לו אלא עד אחר לבן והוישט י"ש לו ב עבודת התיכ"ו אד"ס והבטימ
הט ולמטה עד הזכר כי בין בקנה בין בושט " וע"פ שאין לו זכר והכי קדמ
אמר"ו נטעל הזכר נכ"פ " והכי קדמ"ה הכא נע"פ שאין לו זכר ויל דהכ"ה מ
מ"י בבר " וזאת שאין לו זכר " כגלל דמילתא שיטעם המד"ס שבו יש חנוני
בדינה בהמה למענה שייך בריט' וקמטה עד הדיקה

שמענו שם ראש כנגד האונה השמאלית ובושט למעלה שיעורב ארבעות אגני
מבין (אצבע מבין) כפרכת הטע ולמטה עד תחילת בני מישים (בצנף למטה)
בדנה גם הוא כבהמה" ש"ר בחיטו ולמעלה בושט אפי גדלו ודגנו לצנף אצבי
רשיעור בהמה תגשה לו ש הוא שיעור המעט לו לפי גדלו ודגנו ולמענה בין בדנה
בושט עד הזכר ולא עד כבלל ומגלו שישחוט תחת החיטין שנאמר (שחטת בדת
ותחת ב חיטין תשתטט) סב והוא (ש) שהחזיר הפומעם וידע שחתבם כי דלא
מהט החזרת הפומעם לחוד" אלא בעיטונך וידע שחתבם דגורו החזיר חטו לא
ל החזיר אבל אם ידע שחתבם אפילו לא החזיר והוא קדו לשונתו מן העורכט
לא דאי אלא החזיר הפומעם אך סר טוב לזיכר למשמש בפי וכו

סימן כא שיעור השחיטה בכמותה ובו חס

סא נמה הוא "השחי של הקנה והושט השח למת כתב המחבר מלת
יש לומר דאלו לא כתב מלת של הוא ישחוט הפומעם"

כגם ואם שחט רובם אסור כיון שאמר של אפילו שחט רובם מותר כדליל כאשר
ביתר כאשר דת למפרט רובו של אחד כמעהו" השחיטה המעולה" וקשה יאמר
הראויה" ותידין אלו אמר הראויה הוא ישחוט הפי כולם אבל אם שחט רובם א
אסור המל הראויה" דל מלכה מן המעבדך לשחוט ב פומעם ואם שחט רובם מותר
ולזה יתפין השוחט וקשה ורבי שתי חולין אינה לביכה כעונה" ותידין לאלו כוונה ממז
לשחיטה אלא יתבון לשחוט הפי בשעה" ואם שחט רוב אחד מהם בעוב או רוב"
שנים שתי כפי וקשה מעגן רוב הפומעם מעת ותידין מגאמר דלא כאשר בניתך כחז
דת למפרט רובו של אחד כמעהו ונטמא דנפגד העוב ברוב פי אחד לפי

שכך אמר בגמרא משום בר רבנא תני בר רבנא" זאת תורת הבהמה והעוב וכל
עבש חיה הרומשת במים הטיל הכתוב לגמל בין בהמה לדגם לחיוב רוב שנים כבה
הכי איתרש לדגם לבטורו בלא כלום לא איכשר שהכי איתרש לבהמה ולכוכך לא ל
לא ככבדו במע דגם לכיכר מצד איתרש לבהמה" נתחייב בפי אחד ומלכד לחיתרש
לדגם נפגד במימן אחד" אי לפי שהעוב נבדא מן הקדק וחיותו דלה לכך די לוי

במימן אחד והבהמה נבדאת מן העוב וחיותה דשה לכך בצנף שני פומעם
ומגלו דהעוב נבדא מן הקדק ויל מדהשו דרתי אהרדי כתוב אחד אומר ניוכר ה
אלהים ר מן האדמה כל אית חית השדה וכל עוב השמים אלמא העופות נבדאי
מן האדמה" וכיוב אחד אומר ניאמר אלהים ישלכו המים שדץ נגש חיה
ישוכי עוב על הארץ אלמא מן המים נבדאו העופות מה עשה הקדק שכתב

ויט וכדא מהם העופות והיינו פירי הקדק

וכלבד כשימדדו ליתו דע שיש מני מעידות הראשון הוא רוב החומר והיא הנה
 דהיינו שמשגב בדעתו הרוב של פעמים יהיה חזי וישגב בדעתו ויחמד הרוב
 הוא דאין בן מחלוקה לרוב אלא חנוט השגבה" (לכבוד חינוט עבד נאין משגבין ברוב החומר
 והשני הוא רוב הנדחה לעינים דהיינו רוב הנדחה לרוב העולם וזה חומרית גדולה"
 דהיינו נבאה לבד לוי יהיה יותר ממחלוקה" כחונט השגבה" דוקא חלוקה עג שיהיה רוב"
 אמר נהשלישי הוא רוב הנמדד" דהיינו שימדדו חותו בחונט לוי יהיה יותר עג מחלוקה"
 חנוט השגבה" הוא רוב נחוי לתו חינוט רוב נאין בנחוי רובא נלח הנמדת אלא שזה בכל"
 וזהו העיקר והמחבר תבס כחוי רוב הנמדד" שהוא העיקר והחונט שהנח מתבטל ויך
 נאין שייך בו מעיקר שמעתי מהשנתנין שכותבנין מקני הנשחט בכבש שחוט עבד
 בבשול דהיינו זעמבאין נאחד חותבין חותו לוי נבאה הכבש בזעמבאין יותר משאין
 לבש בודאי נשחט הרוב ומעתה ואי לאו לא נשחט הרוב ואסוג" חזי כחונט השגבה"
 ויהי קשה למען חזי היה החזי הנשחט יותר חזי חנוט השגבה מעתה ותיריע לוי שאמדו
 נמולא כשאנמדיה דחמנא למשה אנמדיה שחונט כובא דוק מענה חזי היה החזי עדיכ
 ועד אנמדיה לא תשייר כובא דוק מענה" חזי שחט החזי כש' עבד חזירו היה הנשחט"
 יתר מחזי חזי כחונט השגבה מעתה

סעיף שני אם שחט בהמה וכו' וכדין כשיטת נמשג מהו דרמא לזכרמה ששחט
 בפניו הראשון דסמך ברוב שם הקזי ויהיה בין הכל רוב ששם קמל דלא
 נכנסה מלטה על כל רוב אחד נאחד ולא ש' זיב. סמך לא שחט רוב הפנימן במקום
 אחד כי מיידי לפבדת השט דאית ליה שינג שהיה חבל לסבדת דמחא שאוסר בשתייה חזי
 עג שהוא ג' הכא חסג וזה מעבדא מיידי בכל שהוא וכשינג מב' כרדין חבל מלג אחד
 כשינג שיהיה הרוב במקום אחד והטעם מעשו דבשחט מיינגט הא' אך הול כאלו נשחטות
 שנגבו הי' עבד כשינג שיהיה הרוב במקום אחד וכשיש רוב חזי במקום השט כשג לא מיינגיית
 חזי היה הרוב במקום אחד הוא כשג אלא חזי לא היה הרוב אלא במקום השט דאמרינא
 מה שכבר נשחט כנגבו לא חשבינג ליה נאריבין רוב מבנגבו ולמנה קמלן וכשג רוב בן
 קבד וכשג" סעיף רביעי שחטו הקטנה כקולמס כירש כגון ששחט באלכסון או בשני
 המסגד כי שחוטך ומערה נחונד למקום הראשון שהתחיל נחונד ומערה כשג נש' ב' וכשג
 סעיף חמישי היה חזי הקנה וכו' וכן חזי התחיל לשחוט והשק למען כשב המעמד היה
 חזי הקנה וכו' וכן חזי התחיל לשחוט ויאלא יאמג היה חזי הקנה נרביך
 חזי כשב וכן חזי התחיל לשחוט ולא כשב היה חזי הקנה הנה אמרינא זה שהתחיל בבשרות
 הוא דמעתה אכלהתפ שהתחיל בבשרות שמת דומיית דחזי התחיל ישחאל נסיוס קט' כגון
 דשאלס הרוב שני' שמת דאסג קמלן דמעתה" (ואי כתב היה חזי הקנה ולא כתב נבנתו
 התחיל הוא התפ דנבנת תיותא בכובא נרובא ב' התחיל בהתחיל הוא דמעתה אכלהתפ

דעבא חיותא ברובא נכובא באיסורא עמא דאסור דמל ששעה מעתה אב דה
 חזי הקנה חתוך פירש כגון בשחתך חזי הקנה דראשון תבס הקנה בידו או שגבע
 חזי הקנה מתמת חולי וכו' ובע דלחן דווקא נבא חזי הקנה פגם אכלת הה שמת
 מי עגל הקנה בפניו פגם וכב הקשא פתעובה בסי שמוי עשודנר והטעם למדרי
 שהיה חזן פגם והשלמו לדוב כגד לבי שמתדו חזל דאמר הכתוב ב"מח" ואל תגעו
 מאומה שאין בין חזי לדוב אכלת חונט השערה ושמת יוספ לחרוך חונט השערה ניהו
 עמלא שחטלו חזי הקנה ולא מת לבכך אמרו חזל קנה שהיה חזן פגם והשלמו
 לכוב כגד"

סימן כב באיזו מיז צריך לשחוט הורידין וכו'

סעיף א בעוף צריך לשחוט הורידין הטעם משום שאמר קרא כיהלם הוא
 הטעם ולא תאכל הגבש עש הבשר ומתקנת הטפלים דאכלו
 לא שחט כולן כדי ואכלו לכתחילה איך לשחוט כל שניים הסמנים לצואה וב השך לאש
 דדעתו לכתחו חבד חבד הואיל ודרכו לבלותו שלם חיישינן דילמא יהיה נמלך ויכלנו
 שלם ואי לא עשה כן לא יכלנו שלם ואעב דנבילם דנורא משאב שאיב אכלת דהו
 בעין וכאלו כגוס בגלי דמיו ואם פלגו שלם ישכך הוורידיו ניהו חתוך קבובם כדי נגילה
 כעגב אכעגב פי כעגב אכעגב ואחר מפרדין החוטין ורשה הרי ליל כל דבג עבג
 צריך כדי נגילה במלוכה צריך כדי הליפה והבא אמרינן דככלייה צריך כדי נגילה
 אכל במליחה ולא כלום ואכדו ליש מחמירין חומרא בעגמא אכל מדינה אינו צריך
 כלום ויל דשאני הכא נבילם משאר איברים שהם רבים אמרינן בהו כבולעו כך פלגו אכל
 הכא בחמת כללייה דהם חס ומתפשט בבשר אכל במליחה אינו מתפשט לפי שהורידין
 חיימי לא אמרינן כל מקום שבכלייה צריך נגילה אלא בדב שהולך לנגד הדין מה שאכל
 הרבא הוא דמחמיר בה איך קשה למה הרשבא מחמיר בה ויל לפי שהורידין קשיי אינם
 יולתים מימי דמן לבד הוא חונט ריש מתמידין סג דגזרינן הא אטו שאר איסורין דלת
 בהו כבולעו כך פלגו וככלייה דאמרינן הנטע הוא דכתב הקשא דתיי שגן שמא ישרה
 מעגו מעהל כשיכא מנה חטור ונקדש עליו והול דם בעין נכריך נגילה

ואם בשלו שלם מתטעו וכו' נה שאר חס ישבכלמה שבה דיהי כדי לבטל דהם באשים מותר ו
 והרי כתב המחבר לחמן דאם בשל הלב בדמא צריך ששים כנגד הלב משום דלך ידעו
 כמה נפק מיניה והבא אמרינן דאיך ס דק כנגד דהם שבתוכם ולא כנגד הוורידין ויל דהם בלי
 שיע ונכרך בליע ופליט משאב הכא נבי וורידין קשיים הם ואינם פלגים ובזה חת ששים מה
 שלא הנה באן נמא לפי מה דריל דחתכה נגישא נבילה בשאר איסורין ובאיסור דבור הכא
 נמי אסור נכריך ששים יש נגד הוורידין דאיסור שהנא דם דבור בהם אלא הטעם במגלע
 דמשום דהוורידין קשיים אינם פלגים ועב אינם פלגים ומה שאמר חמא חתכה נגישא נב
 לאיסור דבור הטעם משום דהאי איסור מבליע באותה חתכה עכמה דבורה

משלך לנבא ונודיעו קשים הם ואינם בוגטום ופוביה קדין ענדה בש לך כגויה ענדה
 מליחה הליטה בשולם סב הבהמה לך לנדיב ונודיעו נכו חבל אם רובה לשלוחה שלימה
 טיבון חיה שמלכה מעתה לאךך תיטר לך מעטם עקרה ולינה נקדחה שלימה וריוה נמי ל
 אטבי שהסירו ממנה עד רגמה נקדחת שלימה וסתם עוב נשחטוה ונודיעו כרגש סתם חפ
 בא טעב לכעבו שחוננו וכל ידענין אם נשחטוה ונודיעו אם לאו חמדינו ממתמיה כיון ה
 דדרך בני אדם לכגותו ודאי טעב לו הכשב דה יינו שחטנו לו הונדיו שלו ופתח בהמה
 לא נשחטו מעטם דאין דרך בני אדם לכגותה שלימה לא חמדינו ממתמיה דעב ליה ה
 דכשב ואם רובה לכגותה שלימה לכדיך לכדוק הונדיו אם נשחטו

סימן כב דיני שהייה בשחיטה ובזוס

סעיף א כל טבח שאינו יודיע הלכות שחי וכו' ומש שאינו יודיע דמג כיון
 דלמד הלכה למעשה הגו לאינו יודעם מעתה לאכול משחיטתו ל
 דמל שאינו יודיע וטעמיה דבשהייה למיה פסולה דכי שאמר הכהן בשחיטתו ונדדקו ה
 הכשרים שחיטה אחת ולת שחיטתו ועוד דבשעת שחי קדם מתקבץ אל הלב ונודיע
 עי הדחה והמלחה נכשהוא שניה כל אבר בולע דמנו ולא ילך עי הדחה והמלחה אכילע
 אעב הדחה והמלחה ורדא כתיב כי קדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר
סעיף ב שהייה בילד שהייה דת שהה השוחט ידו הנביה אב שיטעג השהייה יבוי
 ודו השוחט ומטבן השהייה מן התורה שגאמרי והלויש מעשתה לה ותל
 ועבא שהייה לך ומי יבגום אותה מלד השוחט ומלד הנשחט ומלד הסבין כירש מבר ה
 השוחט כגון אם הוא חלב ונתעלב ומלד הנשחט כגון אם היה העגב קשה ומלד הסבין
 כגון אם היא כשה ומה יאסור אותה דבשעת השחי קדם נכו והנביה לאו דוקא הנביה
 אלא אכילו הנתנו שרי אטעג אב יאמר והעם אלא אנוחא דמי לתא נקטו ומש בין כשב
 בין כמיזיד בין באונס בין ככזון והקשה הייבד שונג היינו אונס היינו מיזיד היינו ככזון
 ויש לומר דדרך השסכך אב דתנ שונג תמיזיד תאוב דתנ אונס תמיזיד אב כ
 שנג לאונסו בין שהזיד לרזון פירש בין שהזיד לאונסו כגון אם נחשב בו קוץ או נשבת
 כינה או כדענש ולא יכול להמתין עד שיצאור השחיטה ופי שהזיד לרזון אם לא ירע לו שם
 דבר והנביה ידו לרזון אך קשה לאשמענעם השונג ולא המיזיד ושמען אמה שונג אם שהה בו
 כדי שינביה בהמה וכו' נקדחת שהייה המיזיד לא כשב נקדחת שהייה ויל דאי אשמענעם ש
 שונג ולא מיזיד הוא השונג הוא לאם שהה כדי שינביה בהמה וידביצה וכו' ושתמות דוב
 הוא דנקדחת שהייה אבל המיזיד אמינא אכאם לא שהה דך כדי הנביה והדבכה נשתינו
 מיטען אמינא דנקדחת שהייה לכך כתב אהם אך קשה לאשמענעם מיזיד ולא שונג
 יש לומר דאם לא כתב דך המיזיד הוא מיזיד שיטעג שהייה הוא כדי הנביה והדבכה וכו'

ובחיטתה רוב הדב שנג טמא דשיעור שהייתו יותג מזה השיעור המבי דלפי שנג
זה שיעורו ושיעורו שזה לא למע שהייה חסודה הטעם שמה בשקול שוחט והגבוי ידו
יחזור ונשחט חיי שכן שמה נגב בו שנג מבעט ראשונה והו שנג יבדו במשקו
לכך חסודה שהייה עד דוב הפימטם למע הוסיב דמא מילת נג יש בה סכנת הדן
וסגית ב' הדן סל דכלא תיבת נג הוא בעונן שיהיה דוב הפימטן כלל נג והיינו נג
נג בכלל עבשין שכתב נג בעונן נג שיהיה העג ופי נג על בכלל העג ולרול
ובית יוסב פל דכלא תיבת נג הוה חמונא אינו חסוד חלא אס שחט דוב הפימטן דמא
מינה הס שחט רחלי מעות עבשין שכתב נג לומע לך אפי

שחט חלי הפימטן חסוד וכד נג נג בכלל ולחומדא אנ מע שהוסיב דמא מילת
נג כתב השך הטעם דמיפתביר מעט המחד דחיו ומשח אחר לק שהה שיעור
הגבה והדככה ושחיתת דוב הפימטן דהיינו שהה כדי ש' שחוט דוב הפימטן כלל נג
חלא שיעור שהיו הפימטם מזומטם בידו וזה חומדא גדולה לכד הוסיב דמא מילת
נג לומר שאינו חסוד אחר שהה שיעור שח' דוב הפימטן ש העג וזה רולא גדולה
ותיבת נג נג נג בכלל והדן כתב דאפילו לא שהה השחט שיעור חתיכת דוב הפי
חלא שיעור חתיכת חלי הפימטן חסוד והטעם משום דחין בין מתכה לדוב חלא חוט
השעה ואי נאמר שאינו חסוד אחר שהה כדי חתיכת דוב הפי לפימטם ישחך דוב
דוב הפימטן ויחמד שחין זה חלא מחכה יכסיר קותה שלל כדין משום שטעה ביו חוב
למחכה דכ שחין בעהם חלא חוט השעה דבדך חמדין דאכ לא שהה כ' חס
מחכה חסוד ולזה הוסיב דמא מילת נג על חלא תטעה לומר דדוקא שהה שיעור חתיכת
דוב הפימטן הוא חסוד אבל חס לא שהה כ' חס שיעור מחכית הפימטן טמא דמעת לביכך כ
נג ולא נג בכלל דאפילו לא שחט דוב הפימטן חלא שמעט לדוב הפימטן דהיינו נג מ
מיחכה חסוד כמשל דוק

היתה בהמה שיעור שהייתה נכו ואי היתה נמה נכו ובעג כדי שיעור בהמ
דקה וירכיצה נישחט וקשה למה לא עשה עובדו שאמרו
דקה לדקה נעב לנפך הכא נמי יעשו עב לעב ותיריש לגי שאמרו במשנה במה הוא ש
שיעור שהיית נעב בלי שחיטה חסודת והדגש בגמרא מתי שחי חסודת ותיריש פליג בה
כב ושמאל כב אמר נעב לעב ושמאל חסוד דקה לעב והמחבר פסק בשמאל ויש לעב
דלכתחילה לא פסק המחבר לא כב ולא בשמאל נג דאתא כב ויחמן ואמר דקה לעב
יתייש בשמאל והס שגם ורבי יחיד ויחיד נכבס הלכה כרביס לכך פסק המחבר בשמאל
ד' יען חומדיס דשיעור שהיית נעב כו ווסבדת כו והוא פסק כב וקשה עליו למה לא פס'
כב בשמאל חלו לא היה כ' ויחמן נג שמאל חמיטא הלכתא כב ולפי פסק בעתה
עבשין דכ' ויחמן נג שמאל חמיטא ד' חס שגש ורבי יחיד ואין דעבין של חסודת

ואם כן למה פסק בדב נ"ב דנ"י לא כמר לא כדב ולא כשמואל נע דאתא דבי יופי מ
 ממעבדא ואמרו לו כמה הוא שיעג שה"ה אמר להם דקה לדקה וגמה לעפר דוק מינה עשב
 לעגב לבך פסק נשי כדב ועל טעם אחר למה לא פסק המחבר עשב לעגב מפני שהעגב
 אינו מלבי וקוץ מתחמם כידה א"י הוא בבית לבך עשה לו בהמה דקה שהיא מלבינה ואינה
 מתחממת כידה " ולפי דבריהם כי של ניש אנמרים דשיעג וכי ישי ליוהר כשהתחיל לשמור
 בעגב והתר מעגב עג שהרס יוליחוב לאו דוקא עג שהרס יוליחוב הוא הדיון אכילו לא יכא דס
 חסור ולמה כתב עג שהרס יוליחוב אלא חורחא דמי לתא נקט " וקש"י אכילא לפיכא לפי ש
 שבדישא אמר דאכילי לא חתך אלא מהסת הסב מן העגב ויכא דס חיי"שין לגרובת הוושט
 ולא יצמוד השקיטה ובפיכא דאמר דבעגבן חתך העגב כולו ויכא דס הוא דחיי"שין לגרובת
 הוושט ולא יצמוד אכל אס חתך מהסת העגב לא חיי"שין לגרובת הוושט ויצמוד השקיטה
 אך דש"י אכילא לפיכא ויל דיש בזה שלשה סבדות וסבדיא הראשונה של מהכיר וסבדיא
 כיה דאיכא חסור אלא חתך כל העגב כולו ויכא דס דה"כ תרתי לביעתא הוא דחיי"שין
 לגרובת הוושט ולא יצמוד אכל אס חתך כל העגב ולא יכא דס אינו יכא דס ולא חתך כל העגב
 העגב אלא מהסת מעתה ולא חיי"שין לגרובת הוושט ויצמוד השקיטה ואין חילוק בין אמר
 השומע כדילי אולא אמר (הסבראן השג"ה היא סבדת בית נסב ופל דהשקר הוא
 יוליחוב דאס יכא דס אכילו לא חתך העגב כולו אלא מהסת חסור דחיי"שין לגרובת
 הוושט ולא יצמוד השקיט וכן אס חתך כל העגב אכילו לא יכא דס חסור וזה דווקא כשלא אמר ה
 השומע כדילי שלא נגעת בוושט הוא חסור אכל אס אמר השומע כדילי אינו חסור אלא ח
 חתך כל העגב ויכא דס אינו אכילו לא חתך כל העגב ויכא דס חסור שעהר החששא היא יכ
 יוליחוב דס אכל אס לא יכא דס אכילו חתך כל העגב מעתה כ"ן שאמר השומע כדילי שלא
 נגעת בוושט " הסבראן השלישית היא של פרי קדש ופל אס חתך העגב כולו חסור
 ה"כ דלא יכא דס ואס יכא דס ה"כ סלא חתך העגב כולו חסור
 אין חילוק בין אמר השומע כדילי אולא וכו' ואס חתך מהסת העגב ולא יכא דס מעתה ר
 ואם מיכא חול אחר"י למהכיר והדיות לטא ברמה עג כדילי ל"ב ויטבלו את סתונת יוסבגס
 לפר"ח כח בעג טבול עג כח עג דס כח פ"ב חש"י ודוק ואם בא לשאול אימרים לו שישתמו
 ה"נה לבדי במרוס אחר וכו' והשה למה יוסט " לו ישי אנו הקנה במרוס אחר ולמה לא ישתמו
 כחיתו מקום טבול ויל כח"ה ב"י שאס ישמעו באותו מקום ששמוטו כח אתי להכשיר ש"ך ח
 להכשיר ש"ך כ"י להכשיר ש"ך כ"י אס יצמוד בשמי הקנה בעקומה דכאשן ויהפוך הוושט שמתא
 מעבדא נגב בוושט והשתא כחיתו יוסב עבטו נגעת בוושט אכל מעבדא לא נגעת בו
 אכ מהכשיר שלב היא טכ"ה להטכ"ה שלב כ"י שמתא בראשונה לא נגב בוושט והשתא כחיתו
 כחיתו נגב בוושט ויחמם א"י מעבדא נגעת בוושט היא כשירה ואי מעבדא
 שלב נהדשה תוך בשלמתא להטכ"ה שלב קמח"ה חבוא עליו בדכה אלא להכשיר ע

(ע"ד)

שלב חטוב דשיע עפידו שימלא טיפת דס ויאמר טתה הוא שנגעתי בן אלת שגדא
לוי שוב מבשיר שלב שמא בשחיטה הראשונה נמג שקיטת דוב הדנה והיא כשיר
הט דנגעבושט וטעב שיוכחזר לשחונט חומג בדעתו כי ע תביסת הדנה נחחב
החתך ונשלבס הדוב נמלא היא כשירה ומטריפלב מבשיר שלב טיהג שמא בשחי
הראשונה לא נשלבס כוב שחיטת הדנה וכשחונט לשחונט ע תביסת הדנה מתרחב ה
החתך ואומר מבשיר דק נשלבס הדוב וכשג נמלא היא טריפה ומבשיר שלב ודוק
ראב נמלא לאמר שחיטה נמי ובן טבן שהיה הגמי מעמ ומתאמר שהיא מענה מתעבב
בו אבל אס הוא מהודד בלאר הדמה פשיטא למות דבשעה מעגמתי יחתך
אונתו וליכא שהיה נפגמ ואס לא נחתך עמו אלא עדיין לא נחתך כשי ואס היה שוחט
יחתך אכבג טריפה מבג שהיא בהול ואס חתך אכבג של אוחז הלאר בשירה מבג ש
שחינו בהול ואס חתך אכבג ש הפגמש בבת אחת בשירה סב שחט מעגמ ושהה
ושהה מעגמ וכו כל וחזר ושחט לחלב הדי בבל סופ שחי אדם שורה אב כהתגמרכבל
השהיות וכו פגולה ט מפטר דבשי היא טעמא שחט מעגמ ושהה מעגמ וחזר ושחט מעגמ
וכו מהו מי אמרינן מכל דבין השהיות לשיעב שהיה ואמב או אמרינן זיל הבא ליכא שיעב
וזיל הבא ליכא שיעבא דשהיה ומותה תיקו וכל תיקו דאיסורא לתומא ונבדא מעגמ דא
היא היה מבס דמה בלא בדכה

ב ויא' כגמבא על דין שהיה בערב הונא בר נתן שהה במיעשא הפימן מהו תיקו
ואת דבשיא דבובה המפגשים רבינו אושעיא והלמב והבינותם והש אפי

ארתר רבינו אושעיא טעב כדדי דבשיא עג האוכן ופי במיעשא הפימן
אחרון של פימן כאשון וכך היא דבשיא מי אמרינן טון שבת המא למעלה בסבן דעה חב
עב שהולך והבא בה בלה יס עב ששחט שחיטתו כשי ואכ הבא טמא בסבן שהיכו חזר זג
ונתעבב כשיעב שהיה בשחי מעגמ אחרון של פימן דא' וכשי או טמא היא אמרינן כ'
כשירה בטון שהיו הסימנים שנגמס במש ממא לעל לבגמני שהיו הם שגמתי כשירה
ופעמני שהיו מנדרביס נע טרי ואכ הסא טמא טון שהה מעגמ טריפה חתך דבשי
תיקו דאיסורא לתומא

והלמב פיה שהה במיעשא הס' דבשי הונא בר נתן כמיעשא כבב טון קי שחט
בהמה אחת ושהה בה כלי שיעב' בהמה דקה וירכ' כגה נישחוט מעגמ הס'
ינהו מי אמרינן כיון דמהיה לינה פוסלת חלא אס שהה כלי הגבה והדכלה ושחיטת
לכ הס' דנדחלת שהיה חר' זה טון שלא שהה חלא כלי הגבה והדכלה ושחיטת
הפימן הניא ליה פתנת מעשעב שהיה וכשי או כילמא האי נישחוט עב דוב הפימן וכל
דאמר כיון שלא אמר כמני ישחוט הוא אפי' לא שהה אלא כלי ה
הגבה והדכלה נחתי מעשע טמא דהני שהיה אסג תיקו וכל תיקו דאיסורא לתומא

רבין תם כי קבע יאש האופן כנגד בני עמנו מי שגדלנו מן בודק דהינו
 הוושט רוכה למד שאנו הרנה כולו כגם נשחט מישט הוושט גשארב הדב
 ושהה שישעב שהיה וחזר שרט הרוב הנשאר בושט מהו מי אמרניו מהו כיון דהכשר שהינה
 הוה ברובו של סומן הוא הדיו נמי עבד שהיה שאינה כוסלת לחחר שהי רוב הסומן ואם שהה
 במישט הא' אינו מעבדה ומאריך דעמא כמאן דליתיה ממי וכשיכר א' דימא נריבת הוושט ב
 במשהו וכן שהיה כוסלתו אפי' במישט לא כעבד וסוגה תירו ובלתיה לאיסגולא כהמרא
 רשי' כי הצעיא עתה הדך וכנגד במישט היינו מישט בתרא של ס' בתרא כל הוכא לאמרני
 רוב אחד בעשב" וכנגד שגם בבהמה כגם היינו אם שחט הרוב והלך על אכל אם שחט חזר
 שחט בחות משה מישט הנשאר על דעתיה בשחי שיה שהוא פנים שחי דאשונה" וכך היא
 רש"י מי אמרניו כיון שפחמ רוב הפי וכבד הנשבה בבהמה ומעתה או שחט אדעתיה דשוח
 טעמו וכיון שרשתי לשחט כסממם ולא שחט לא רוב נחזר ושחט המישט הנשאר וכפול
 תיר' על תירו לאיסגולא לתומכא' ועתה אבאר ד' הצעיא על אהה על דינה וסוגת דכח
 שאמרנו על אחד לגרוב כנה" וידו

ענין רביעי השחט

דאש' ולד' הצעיא של הדיהם כחוביס לעיל כי מי אמרניו כיון שבתר המנה למעבדה בסב'ו
 נשג' אצב' שהולך והביאה כבדיוס עג ששה עשתי כשי ואכר הכא בפניו שאינו אחד שחט
 אב דנתעבב כשישעב שהיה פשה' מישט אחדו של ס' א' שחט רבשי או דימא היבא א'
 אמרניו דכשי כגון שהיו פ' שטתים כגם לעב' לפעמים שיהיו הפ' שטתים וכשינה ופעמי
 שיהיו הסוממם מערביו קצת נעכפה ואכר הכא שחט כיון שהם מערביו עג' תירו וכן ולב'
 עלה נבשנה הצעיא' ואזלינו לתומכא' לך כתב המא' כפולה" נזאתה שהיה לאושה"י
 מתי' אלא מתמתת סבין שאינה חדה"

וזאת שחטנו רוב אחד בעשב וכוב ששים בבהמה אין שהיה טעם לרוב זו היא סב'
 דמבם והנה עליו למת כמ' פשי ודאי דהיה יאש צעיא כגמכא' ולא נבשנה נשחט
 כהה' וכל תיקו' ה' יסמא' לחמרא' נאך למת דמבם כמ' דכשי ודאי ותידע שהרמבם דומא'
 כגמ' דה' ה' וכל כ' נתן שאמר במישט הפ' וכן במישט כבד' כגון אם שחט בהמה אחת
 ויה' כ' כ' שיעב' בהמה' וכן וישחוט מישט הפ' מהו מי אמרניו כיון שהיה כוסלת אינה ר'
 כמ' חלף אם שחט' שישג' הנבדה נדככה' (שח' רוב הפ' ענה שהיה אכל זה כיון שלת שהה
 אלא מירעה העבדה' הדככה' נשח' מישט רס' ה' יאש ליה פחות מישט שהיה י' ופ' או ד'
 דלמא' ויהי זוט' עג רוב וכן ד' אמרניו כיון שלמ' כמ' יחונט אפי' לית שהה אלא כ' עבדה ר'
 ש' מישט שחט דה' יאש שהיה ואסוד תיר' וכן וממ' דמבם במישט שאמר בצעיא'
 כאלו אמר במישט כבד' שמעמינה במישט כבד' הנה לאסוד דוק מינה במישט

כמשמעו כי לכתוב כחין שהיה פוסלת אחד ששחט הקרב והטו לה למתנוב אף בעשכ רוב
בהמה וכיון ששחטה חתב אותה מעשנו הנשאר במלאך דליתיה דמי

ולפי זה חין שהיה בקנה בעשכ בלב זו היא סבת רבינותם וקשה למה הקנה חין
שהיה נתיב מצד אי בחי הא דהי דילת

עובד שגד חן אחר ששחטה הקרב הדי אמרינן שאין שהיה אחר שחי הרוב בלב לבן בלב
ענין שדי לכתוב כתב ולפי זה חין שהיה בקנה בעשכ בלב ז" ורבינו חס מבגש הבגייא על

הדדך נפי במיטענו היינו מעשנו קמא שלמי בתרא דהיינו הוושט וכל שחט הקנה כולו של
ושחט מעשנו הנשאר נגש ארבו הקרב ושהה שיעב שהיה וחזר ושחט הקרב הנשאר מהו מי

אמרינן כיון דהכשר שחיטה הוא ברוב שלמי דה נמי לבג שהיה שאינה טפלת אלא לוח
רוב הס' ואם שהה במיטענו הא חינו מעלה ומנכיד לטמא במלאך דליתיה דמי נכפי חן

דילמא נקיבתה נשט במשנה וכן שהיה טפלת בו אפי במיטענו לא כנדר ובמלה תירוש
ויש מי שאומר שכל שחט נגמדה שחי כלה מיטעם פוסלת שהיה זו היא סבת רשי ואשע

דדילתיה למשה מפיט רוב אחד בעשכ רוב שנים בהמה הטמא היכא דשחי
הרוב והלך לו אכל חס מזר ושחט באותו מעשנו הנשאר גלי דעתיה דשחי שניה היא סיני

שחיטה ראשונה וכאן שהה באמצע השחי דפסולה ופי במיטענו לפרג סבת רשי
היינו מעשנו בתרא דמיטעם נכדי הצעיא כך הם מי אמרינן כיון ששחט רוב הס' כבג

הבהמה ומותב או טמא אדעתיה דשחט בענין וכן שדעת לשחט שמיטעם אלא שחט
כא הרוב וחזר ושחט במיטענו הנשאר פסולה תירו וכל תיקו דאויסנדא לתמרא ולכוכך

כתב כל שאח נגמדה וכו' פוסלת שהיה
ודשה עלמה שאמר לעשכ בפג השוחט בהמה בפני שאינו חס כו' ופסק פסולה מע

דין בדיקת הסבין בפעט בהמה בפני שאינו חס חדה וכו' חלק וכו' כתב רמא
דבהמה כהג לבג שנים נלוי פה ויש לומר דהמחב סל כל ספר שאירעב שחי כפולה

לכוכך כתב כחן פסולה ומא סל כל ספר שאירעב שחי נלוי פה ולכוכך כתב דהי
עד שהה שחט חין שהיה בקנה בעשכ בלב ז' והדי לעיל כתב המחב דשוער שהיית

אם אלא מא דש"ח ביה שהיה ניל דהתם מייכיו ושט והכח מייכיו בקנה ללא שהיה
כל ולכתחילה יש לומר נחוש לדביו כהג לסבת רשי ואשט אפי חסג במיטענו

המי במשה דבביו כהג ממ המחב באחש לדביו כחא בשבך
דבגיו ופי בהם שחך דת שהיה חנה דמה והטש לפי אכלי הג דבביו הם במה
שחיטה אבג דגמה נשד ד שאינם במינה שחי לאחש לדביו בהם

ולכן אמר לאחר נכפי על ראשו להמית דשה והכי ליימן אמרינן חסור לתרונג פ
סב' בגבה של בהמה כדי לרוב מיתתה וילדהם נגד כאן בלב ית
בדחש ידכא סב' כיכא חיסג דבבטת דס באיכביו חס הפה אותה על דחש אפי הכא
לא נחת השע חלי לשיי שהיה וכל עבלי עשכ דס דאפי הכא נמי חסג

ויהי עתה מלך השמים ומלך הגשמים ומלך הרוח ומלך האש ומלך
המים ומלך כל הממלכות ומלך כל היצורים ומלך כל החיים ומלך
כל המעשרים ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

כבר ידענו שהמלך הוא כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

סבא יש במלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

הוא אבינו מלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

ואת כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

מיהת שעברו עליה ותהי משגל כוונתו ויש לו מעד דאמגל' כמ' דרדס ב' וכו'
דק' ט' ב' דאמגל' וכתב השך שאילת יש במלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

הוא אבינו מלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות
ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות ומלך כל המעשרות

ואפילו לא נשנה דרמה אלא במשך מן הושתט פסוקה כי כל מי צדיק יחסי נשנה ד
דרמה נגד שהנעג לחלל הושתט הוא לאסג אלא אפי לא נשנה דרמה אלא בת
במשך ומן הושתט דהיינו משךו מנעג העביון שד ייגט אפר פסוקה אבר בזה לא דהיה ד
דנה שהיה אפי פגום וכי

סז חלדה כולד פירש חלדה מלבון הגמנה מלבון חלדה הדלח בעורחא דביתא ור
ומאשי תיבות חלדה הייב להסוד דבדיס דימפסיס אפי חייב להסוד דבדיס
המנעבבים ומנה יגום אותה מכלד השומט ומכלד הנשחט ומכלד הסבין מכלד השומט כגון ש
חס על העג ומכלד הנשחט כגון חס היה הצמג ממנוכר כלואיך דבהמה ומכלד הסבין חס
היה דאשה דק וחלדמו מחט ומנה יחסג אותה דבגנן שחיה גלויה ומנה דסודת שחיה
שחט את הכרה לשטו וכירשי זכ שחטו ולא לעג דנאה דהיינו בגיגו שחיה הנגחית לעינים
יון שחיה טמנה ומבפית" כגון שהכניסה כיון בין סימן לפימן בין שחטו התחתו כהלכה
מכלמנעבה ומזר והוליא ונשחט העביון וכו' כי רישא כהלכתו ולא סמךו ופירא כפדכו ולא
כהלכתו כי חטפי שחטו כפימנעם כהלכתו דהיינו מכלמנעבה טמנה כיון שלא שחטו
כמדד' מוכיב ובין שחטו העביון ממנה למנעבה כי חטפי שחטו כפדכו כיון שלא שחטו
כהלכתו דהיינו מכלמנעבה למנה חס דשה לכתוב הכנה וכלמנעבה סגד מכל חומב ישי
טמנה דלח לא כתב דה הכנה הוה אמרנא הוה דלח נשנה סדד אסג חלדה הוא דלא נשנה ד
הכנה טמנה דמנח סדד חב לא שמשנו סדד ולא הכנה וי' דלח לולא כתב דה סדד הוה
היבא דנשנה סדד ופי' הכנה הוה דאסג חלדה יבא אפי' דלח נשנה סדד חמינא דמנח
דמנח שניהם מנותבים " חסגים" סעויה שוכיב' הייב דהסבין תחת העג ופי' עגב
דת עגב כמב מנעבית ודשה הוה לא שמשנו מנעבית שהי' ידלה נמכש עגב וכמב שהם חס
חמגים וי' דלח אשמשנו מנעבית דוה' הוה מנעבית שהוה חוץ מנעבה הוה לאסג חלד
עגב וכמב שהם מנעבה חמינא דמנח דמנח המל עגב וכמב

ראי אשמשנו כמב ולא עגב הוה כמב שמשנו כמב ויחמינא כמב שמשנו כמב וזמני
הייסאלו חוץ מנעבה הוה לאסג חלדה עגב שהוה מנעבה ממש חמינא דמנח ד
דמנח עגב ואי אשמשנו עגב ולא כמב ומנעבית הוה עגב שהוה מנעבה הוה לאסג חלד
שהם מנעבה חוץ לעבה חמינא דמנח דמנח דשמשנו חסגים
אבל חס המנעבית כבוש עגב כנאה ושתט שחיה כפי העגש לטמנה היא בעויה כגמרה ד
החלוד הסבין תחת העג תחת כמב תחת מנעבית מהו תדרי וכל
חידו דדיסורא לרומבא והמחב סבג צמו ארעג והצמג דבוקים כלואיך דבהמה כד
חס המנעבית דשגה דבורה כלואיך אסורה דול מנינה חס הייב

פורה כהן לכהן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן

דמשמע כתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן

ס' צריך לומר כשאלם וכו' ויש מי שכתב וכו' ויש מי שכתב וכו'
 חס שחטבאמטבסבין וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 שיהיה כמלך הסבין אפי' בדיעבד אסור לבד ויש מי שכתב וכו' וכו' וכו'
 שחטבין במעוררם ששחטבו מעולה אכזר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 מבנה אפי' בדיעבד אסור "

ס' אים לחס שחטבו רוב הס' מטב החליל וכו' וכו' מטבם מטבם להכבד למשה מטב מטב
 רוב אחי דכנענ גטב מטב בבהמה למאחר שחטב רוב שחטב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 אפי' עשה חל דכנענ גטב מטב חס' כשר ויש מי שכתב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 רובו של אחד כמוהו ותיכין היבא לחמנין רובו של אחד כמלך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 הרוב והכר לו אכזר וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ויחם הדמיון בין כהן וכאן כדכתיב ויחם הדמיון בין כהן וכאן וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

חברת מטב המעורר אפי' בדיעבד אסור לבד ויש מי שכתב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 לשון השם נקרא

תחת מיטב המעורר ויש מי שכתב וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ה' פ'י שא מיידי ביושט (ובתוך) הסימנע דאמנ ושהטע ממנה פייפוד לא שייך שחי ממנה
למנעב כא בתוך הסי ולא בקנה דאי בקנה הכי די בקנה שהיה חלון פנים יהשכומע
לרובבשג ומיכח תחת העג ובגושט והשה ליתעבשח ולא נדיוש לגב דחי לשמעענין
סא הדוישא הוא דישא דבתוך הפי הוא דאסג אבל סנכא דיתחת העג אימא שכי דמל
ואת כפא הול למכו לא שמעענין הסיכא ותיעי רישא מענו השתח ומה ששג בסכח א
שהיא תחת העג אסג רישא דבתוך הסי לא בסויכ דחויטלח השמיטנו מבן כא חללה
דסיכח הוה אמיינאגם הסיכח בעמיה בתוך הסי אבל תחת העג לעגם שכי לפי
חפגריכו חיייתו ויש לדיקדק גם עבשו הול סעו לא שמעענין הסיכח דנדאוס
ובשתעב' לגמג הסיכח בעמיה בתוך הסימנ חבל תחת העג לעגם שליטת מ
מה דייח קעניל החליד הסכין תחת העג אנתתת אמה נכ
וינגן לגמד דהתם שאנז ששכנא כל הסימנעם זה חללה מישאכ הכא דשחט כחיס
מיטענא דוקא ניח הול טעל לא שמעענין סיכח הגב וההיא דהחליד הסכין
תחת העג ובותית מערן ומה דכתיב דשחט כח מיטענא דחשון בהדללה כסולה
מעבשית ויש למג דהוא שחני הכא דאנדימנא פ
ה' י' א דהחליד הסי
בגושט נחמיר טובי ודק

סעיקה זב הגרמה כשון הכרעה דהיינו מבדיע דוחזק למדנס השחיט
כשגו חכמים בלשון המשנה השגור לכל דהיינו שגו בבעי
פוחקו למיבדומיו כי רשם הכרעותו דהיינו מה שדבר בכך מאנזיס אכ
כאוי הגרמה הכריע הסכין חוק למדנס שחי (כיון שהכריע הסכין למדנס שחי ולא מירכ
שחי ופעל ממשן חלבים המעלות ודתי הגרמה שחי וכוונ שהכריע הסכין למדנס שחי ולא מירכ
ומה יגיס א' מלד השונאט ומלד הנשאט ומלד הסכין מלד השונאט כטון חסיד"י מ
מבתי ומה ששק דשתגמס ידו חוק למדנס שחי ומלד הנשאט כטון חס למלד הסכין ש
שג עבב טעם גאבן ופחד שמח תכנס הסכין והנה אנתת חנוך למדנס שחי פג
ומלד הסכין כטון חס דייח דיקה יארה והיא סה עבשת ושתת שחי סתא דמעט ושתת
חוק למדנס שחי ומה יאסג אנהי משיס עבשת למדנס השחי ולפוח
קד השחט כדנה ולפעל העג דע דיקה משה דהט למעמד הגביס שלישי
ושחט טע שלוש צפי גאי בגושט אפי שחט כו כולש הנח חוק למדנס שחי רש
כסולה והטעם דנכח למעשה ממש

דבתי במינה אחר גביס ג' והטעם שביס כשי ואי נמנה בקנה הרי"ל כל
הסמור כד' יאה וכו' יאה וע' יאה במנה וכו' נרס בקנה לח' יאה ונשט ומעלה
לח' יאה נמנה אבל שחטוב חסב הקנה וכו' הי"ע דוקא בנב חלל הקנה דהיינו
הדנים שמחבב הטבעות יקד והוא לבעים מן הטבעות אבל ב
בעובי הטבעות לא מלהי והכוח הסבין חוץ למנהם שתי וכו' למעלה פ' למעלה
לכד הקאש ויש מי שטובל וכו' זנסבת ש' זכנסל לאטוב דהקמא נוב אחר בעובי
נרוב שנים בבמה המדשתה הרוב והכד לו אבל שתי שחור לשחור במי טובל הנש
גלי אדעתיה ששמי מדא היא נבאלו עשה הכיסול בחמא דהשתי ואסור והשע לא
חשב בעביו כי אס בפימן שחר נבו והשה כמה לת המחבר לא חשב כל לפי שחר
אבל הנגמה ועירוג לא יול לפי שפי שחר חין וטוביס לבעובי עביהם כמה נשחטן
מהם בבשדות חס' הרוב חנה מיעשא כיון שהם במדנים שתי אכל הגביסה הנבמה
נעירוג שתיים במדנים שתי טובל לבעובי עביהם כמה נשחטן מהם בבשדות כד
לא חשב להם ודעור השנה כמה כתב המחבר דין דרסה הכא הולל כי כתב חותב
במה נמון ויש טעם אלו כתב חותב במה נמון הוא כשם שפי שחר
אסוב אפר הנגמה ועירוג אסוב כיון שכתב דרסה הוא דאסוב אבל הנגמ
ועירוג מנתק אפר דשה מהכא משמע כיון דאמג כאן דרסה לכך הנגמה נשכנה מ
מנתק אבל אלו כתב דרסה במה נמנה נמא דאסוב והא אכילו כתב חותב במה נמון
נמא כיון שלא אמג ניש מצל כיון בהנגמה מנתק ויש טעם דהמא כאן כד נולד
הוא ליתשוב ולזיל כד כיון שאמג דרסה כאן נמג לכך עד כאן הוא דאסוב
אבל הנגמה ועירוג מנתק סבבת המנתק אבל לפי כולם חתומים עב
סע' יב הגביס בקנה בתחילת שליש ושחט שט שלישים ה' וכו' והשה דין
יתר דנילל ממש וההאס שחט כוב שנים בהנגמה והשליש השח
בהנגמה אוב דרסה כשי ואב למנה ככד דכיון ניש לומר דהא כלמאנו מתלודת
כד הובא נכד יהודה וזל דכ' הובא אמג בתחילת תל' יאה מילתא נכד יהודה אמג בש
זכ' יאה מילתא נכד יהודה אמג בתחילת תל' יאה מילתא נכד יהודה אמג בש
דכ' יאה מילתא נכד יהודה אמג בתחילת תל' יאה מילתא נכד יהודה אמג בש
הנה שהיה חליו כעם והנה מילתא נכד יהודה אמג בתחילת תל' יאה מילתא נכד
דשאי קנה שהיה חליו כעם נכד יהודה אמג בתחילת תל' יאה מילתא נכד יהודה
ובמקום שאינו חליו לשה עבן כתב יאה מילתא נכד יהודה אמג בתחילת תל' יאה

(נגיב)

הרבינו שיהיה יודע ומביא לחיים ולבריאות ולחיים ולבריאות

דעך עיניך אעבדך כל דבר אלה בעל גבשט צדקה מנת פשעך שיהי

חיים לנפשי ויהי בשרי ויהי בשרי ויהי בשרי ויהי בשרי

הוושט וילכתו אחריו במשנה נשמה העבדתי אחר שחטית הוושט שחטית

כסולה אכל שחטית הוושט ואחר נשמה העבדתי שחטית שחטית דלית

כיון דלא כתב במשנה שחטית שחטית העיקור אלא בזה ד' אחריו דלית

בוושט המכ אסור בוושט לבד כתב הרנה אן הוושט לבד דלית בוושט

שחטית העיקור ונשמה ודעה נעדרה י"ב נשמה ויל נעדר בשר ונשמה

אף נעדר עליהם ונשמה עליהם אף אף אף נעדר בוושט ונשמה

לכתב במשנה הוושט אדרכו לנשמה ויל דהנה נשמה אף הוושט

נשמה נשמה לבד לא הזכירו במשנה

אחר מהם אן שניהם ודעה למה אסור כיון שנעדר מהלכה

ומהבשר אף שניהם אף לנשמה מהלכה לנשמה

אף אן מהבשר לבד עמל דאסור המכין שניהם כל אף נעדרו שניהם

אף אף שיעריו מהלכה ומהבשר אף דעה יאמר שניהם וכל יאמר

שניהם ומה שניהם אף אסורים אלא אף נעדרו מהלכה ומהבשר

לבד שחטית אסור אלא אף נעדרו מהלכה ומהבשר ויש לומר

שניהם ולא כתב אף מהם הן למה אסור כיון שנעדרו מהלכה

אף אף מהם אף נעדר מהלכה ומהבשר שחטית דמותר

אף למה כתב שניהם נעדר מהלכה לנשמה חלב וביצים

אף מהם ולא שניהם הוא אף נעדר אף מהם הן דמותר

שלו אף אף נעדרו שניהם עמל דאסור אף וביצים

דדודא לאחר שנשקט וכי נעדר מהלכה חלב וביצים

אף אף אף נעדרו שניהם אף אף אף אף אף אף אף

אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף

אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף

אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף

אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף

אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף אף

ויהיה לך הנהיגה לוי ממי תהגש דתהיה דתהיה הא מלך דמלך שאל מלך מלך
שהענין לוי מלך מלך פסגת הענין דמלך מלך ואתה דלך דלך דלך דלך
ואחר ישרון ויד דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
ואחר דלך דלך

סימן ואחר ענין שתי מלאך דלך דלך מי ענין דלך ענין דלך דלך דלך
ישי מלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
ודלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
מלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
שאל דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
ענין דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך

סימן דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך

סיני סהא השוחט צריך שיברוק בסימנים אחר שחי וברגס

ואם לא פראה שריבס וכו' משום דהוה כהן כהן דלך דלך דלך דלך
שודעלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
כהן לך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
שודעלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
וכו' דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
משום דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
יש מי שדלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
משום דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך

ויש דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך
דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך

ולא חייב שיהיה כהן כהן דלך דלך דלך דלך
דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך דלך

היה בדיק ליה וממנו למדו דללא חיישינן עשה פד במוצאי חמץ החתך לבי שהסמ
השם הם

סעב רבודקים

בנינה לראות לחס נשחט הרוב טועים הם
טרא שמכניסים הנלכה דרדקפי ובידקים
מקום השחיטה טועים הם הנעים משום דנלכה מחבתת החתך
פישעו דכנסת הנלכה בפי מחבתת מקום הנשחט ושמאל מתחילה לא שחט ה
הרוב ובשבודק בנלכה קודמת רסי וסוגר נשחט הרוב ולכן לא יבדוק בנלכה
וכתב הדוקח תכת רוחו של חתך שחט שבודק בנלכה משום שמאל כול טריפת
לוי שכלל ואסור להתעסק בדכונתו " ודוק

סעב

נשחטה כדלוי ובא זאב ונגמל במנהגו ורין כשהם נדובות כשיהט
דרוב בהמות בחזרת כשידותרג"ל נשחטה הותרה ולכן בשירה
אכילו במהרם שדי בערב הנעים משום דדי טריפת מדכונן וסוגר אדכונן
להולא נעור אפי' יש נקבים הרבה שדי לא מדינן שמאל נבלה לו ואזר ונגלה
וכל סגור שאי יקע בשחי טריפה פ"כא כלו אמר וכל סגור שאי יקע טריפה פ"כא
אם היה שחט ובא זאב או כלב ותבט במהרם שחי בביו ולא ידעג אם נשחט
הרוב בפי אוכלו טריפה והשה למה המחבר כתב ולא חיישינן שמאל במהרם עדיב
ערב ומאל כתב אבל קודם שידעינן וכו' וכל סגור שאי ידעג טריפה וילדק
סגור אדכונן ולהולא נסוגר אדכונן יתא לחומרא לכן הדוקה שהיא מדכונן לא
ד"שיני שמאל במהרם שדי בעדיב כשהמחבר אבל השחיטה שהיא מדכונן יתא
כל סגור שאי יקע בשחי טריפה כפי כמיל תפ

כה דייני ניקב בווישט או בבנימיעיים קורם השיחיטה וביב סעיפים

אניקב

הוושט כנגד המהרם ששחט פבג טריפה פ"כא מיידי קודם
ששחט הרוב ולכך טריפה אכלה ערב אחר ששחט הרוב כ
כשירה דלוי וטריפת כח"י היות דווקא בנשחט אכל בהנה אפילו כלה שחט הרוב ונע
כשירה דלוי לרעה שהיה חליו טעם והשכימא ברוב כשר אגדווקא בבהמה אכל טעם
שהכשירו כלל אחר כשר

עירובי הדגה ועדבה דריאה ליששה קושבה נעדי בני בעמית
 נב הטעם דלא תימא כיונה"ה דריאה תליאוס ברנה"
 יכיון שנהחכב ליו טריכת לחצי חיות וכו' שה"ה מייעש תל"ס בושט וכו'
 שנהחכב ליו טריכת לחצי חיות דמב דטריכה ויש טריכת לחצי חיות
 ולעב דכעייכבפי אחד למדיניו ליו טריכת לחצי חיות שאפי הכא דריאה וכו'
 מייעש להס טריכת בכע עמית דלס טריכה ולכו ליו חיות תלוים ברנה
 ובושט ומבש לוס דל שחט דישט ונעדי בושט מייעש לוס טריכה דריאה דודס
 ששחט דרנה טריכה דעיד מה שחט דרנה ובולא ששחט דרנה מגדו מש
 משום דבגמולא חייב עייאלהו יש טריכת לחצי

חיות ליו טריכת לחצי חיות דתיריני יג טריכת לחצי חיות בג' אס שחט
 כל דרנה ועד"ן הוושט לל שחט וכל אדם אחר והשדיר קץ בריאה ועדבה
 הוליל ששחט דרנה וכו' דריאה תלנו"ס ברנה דוחיס דריאה כאלו מלנה ב
 בכל אחד ואחד וכל ע"כ עמית דבשירה דמל טריכה וכו' אס עתה כב הסומעם"
 נשחט דוושט ונעדי בושט מייעש דודס ששחט דרנה טריכה וקושט משום שיש ל
 דריאה ולמייעש טריכה ככע ואין החיות של ריאה ומייעש תלוים ברנה ובושט
 ותשיב עמיתתא אהריתא נכעפ שהבשר בפני אחד מנתק"

דרך מבהמה לאחד שגשהמה כדלוי משום אכר מן התי ומשום דכ"ן
 כח תאכלו עב דודס ופרשו דפמדיס לח תאכלו בעוד דודס מ
 מבבבם וכו' ללאתי" עב שתמות וקשה פשיטא למשחט טג בודאי שתמות ו"ל לאו
 שתמות כמשמעה אלא דת שתמעג שתבדק ותקיה מנתרת נדוק"

סיכין כחריעי ביסני הודם ובוריר סעיפ'ם

א השוחט היה חושב בניד פבית דמיו הטעם דכתיב איש איש מבטי שר

אשך יכיר כי יד חוב או עבד אשך יכיר ס"ח
 דר דודס נכעפ ונקב חסות לל לל כד פקד וכו' דין עמיתת כע"ן
 איך ידע חס למען טא מעל יכיר למען שדך דרך תכ"ן שלח מרפ חרס כשכ א"ס
 נעדי חס שחוטק יכיר יכיר דודס אע"פ דילכו מבבס קמ"ר דעיס דודס
 מ"ה דריאה דודס דודס מ"ה דריאה דודס דודס דודס דודס

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text below the top header.

Handwritten word or phrase.

Handwritten word or phrase.

Handwritten text in the middle section, possibly a signature or name.

Handwritten text to the right of the library stamp.

Handwritten text on the left side of the page.

Main body of handwritten text in the center of the page.

Handwritten text on the left side, below the main body.

Handwritten text below the left drawing.

Handwritten text in the lower middle section.

Handwritten text at the bottom left.

Handwritten text at the bottom center.

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו
הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו
הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו
הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו
הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו
הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

הנה נחמנו ונחמנו ונחמנו ונחמנו

במלכות ישראל

בשנת ה'תש"ו